

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 456 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 24 ΦΕΒΡΑΡΙΟΥ 2007

0.80 ΕΥΡΩ

Ο ΝΟΜΟΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΕ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

**Να τους
σπάσουμε**

τον τσαμπουκά

ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

24/2: Εσθονία (1920) - Γκάνα (1966): Ημέρα ανεξαρτησίας Μεξικό: Ημέρα σημαίας 24/2/1986: Ανατροπή Μάρκος (Φιλιππίνες) 24/2/1942: Αρχή λειτουργίας "Voice of America" 24/2/1948: Ο Βαν Φλιτ στην Αθήνα 24/2/1934: Γέννηση Bettino Craxi 24/2/1989: Ο Αγιατολάχ Ρουχολάχ Χομεινί επικηρύσσει τον Σαλμάν Ρουσντί, για 3.000.000 δολάρια 24/2/1541: Ίδρυση Santiago (Χιλή) από τον Pedro de Valdivia 24/2/1990: Θάνατος Sandro Pertini (93 χρ) 24/2/1946: Ο Juan Peron εκλέγεται πρόεδρος Αργεντινής 24/2/1997: Αποτέφρωση Deng Xiaoping 24/2/1979: Εναρξη πολέμου βόρειας - νότιας Υεμένης 25/2: Κουβέιτ: Εθνική γιορτή 25/2/1941: Θάνατος Ιωάννη Μεταξά 25/2/1822: Κατάργηση δουλείας στην Ελλάδα 25/2/1883: Θάνατος Αλέξανδρου Κουμουνδούρου 25/2/1778: Γέννηση José Francisco de San Martín 25/2/1968: Ο Μακάριος επανεκλέγεται πρόεδρος Κύπρου 25/2/1986: Η Corazon Aquino πρόεδρος Φιλιππίνων 26/2: Κίνα: Πρωτοχρονιά 26/2/1957: Διαγραφή Νίκου Ζαχαριάδη (ΚΕ ΚΚΕ) 26/2/1973: "Παραγγελιά" Νίκου Κοεμτζή 26/2/1986: Θάνατος Αιμιλίας Φλέμινγκ 26/2/1993: Βόμβα στους διδύμους πύργους (7 νεκροί) 26/2/1961: Θάνατος βασιλιά Μαρόκου Mohammed Vου ibn Yusuf (51 χρ) 26/2/1829: Ο Ιωάννης Μακρυγιάννης αρχίζει συγγραφή απομνημονευμάτων (Αργος) 27/2: Δομινικανή δημοκρατία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1844) 27/2/1952: Θάνατος Θεόδωρου Πάγκαλου (74 χρ) 27/2/1900: Ίδρυση Εργατικού Κόμματος Αγγλίας 27/2/1936: Θάνατος Ιβάν Παυλόφ (86 χρ) 27/2/1939: Θάνατος Nadezda Krupskaya (70 χρ) 27/2/1557: Πρώτη ρωσική πρεσβεία (Λονδίνο) 27/2/1950: Ο Chiang Kai Shek εκλέγεται πρόεδρος της εθνικιστικής Κίνας 27/2/1956: Θάνατος Αλέξανδρου Σβώλου (64 χρ) 27/2/1887: Θάνατος Αλεξάντερ Μποροντίν (53 χρ) 28/2/1933: Εμπρησμός Ράιχσταγκ 28/2/1986: Δολοφονία Ούλαφ Πάλμε 28/2/1948: Αποχώρηση τελευταίων αγγλων στρατιωτών από Ινδία 28/2/1997: Η Ρωσία γίνεται το 39ο μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης 28/2/1890: Γέννηση Vaslav Nijinsky 1/3: Παραγουάη: Ημέρα ηρώων / μνήμης / εθνικής άμυνας - Νότια Κορέα: Ημέρα κινήματος ανεξαρτησίας (1919) 1/3/1988: Εκτέλεση Αλέξανδρου Αθανασιάδη 1/3/1954: Πρώτη βόμβα υδρογόνου (Μπικίνι - ΗΠΑ) 1/3/1959: Ο Μακάριος επιστρέφει στην Κύπρο 1/3/1921: Ανταρσία Κροστάνδης 2/3: Ροδεσία: Ημέρα ανεξαρτησίας 2/3/1931: Γέννηση Μιχαήλ Γκορμπατσόφ 2/3/1956: Πρώτη ελληνίδα υπουργός (Π. Τσαλδάρη) 2/3/1900: Γέννηση Kurt Weill 2/3/1855: Θάνατος Nicholae Pavlovitch - ο Aleksandr Romanov γίνεται τσάρος Ρωσίας 2/3/1856: Αφορισμός Ανδρέα Λασκαράτου 2/3/1946: Ο Ho Chi Minh εκλέγεται πρόεδρος βόρειου Βιετνάμ 2/3/1973: Κατάληψη αραβικής πρεσβείας Χαρτούμ (Μαύρος Σεπτέμβρης) 2/3/1982: Το «Φωτεινό Μονοπάτι» απελευθερώνει 260 φυλακισμένους (Περού).

● Αν αφαιρέσεις όλα τα περιβάλλοντα στοιχεία από τις αλλαγές που προωθούνται στην Παιδεία, τι μένει; ●●● Η άρνηση του καπιταλιστικού κράτους να χρηματοδοτήσει τη μόρφωση για τα παιδιά του λαού ●●● Αν η χρηματοδότηση ήταν στοιχειωδώς επαρκής, τα περισσότερα από αυτά που εμφανίζονται ως αγκάδια θα εξέλειπαν ●●● Γι' αυτό μην πιστεύετε τους επαγγελματίες ψεύτες ●●● Κατά τα άλλα, ο Καραμανλής προσπαθεί να πάρει τη ρεβάνς για τη νίλα που έπαθε με το άρθρο 16 ●●● Τον άφησε μόνο του ο Γιωργάκης και το φέρει βαρέως ●●● Το φοιτητικό κίνημα μπορεί, βέβαια, να του σπάσει τον τσαμπουκά ●●● Όπως τον είχε σπάσει και του μπάρμπα του το 1979 ●●● Αλλά να μην αφήσουμε και μόνους τους φοιτητές ●●● Στο κάτω-κάτω, για τις ερχόμενες γενιές γίνεται ο αγώνας ●●● Είναι ένας αγώνας εντελώς ανιδοτελής, με καθαρά κοινωνικό χαρακτήρα ●●● Όλοι στις επάλξεις, λοιπόν, με όλα τα

προβλήματα που έχει ο καθένας και η καθεμιά μας ●●● Το χρωστάμε στα παιδιά μας, αλλά περισσότερο το χρωστάμε στον εαυτό μας ●●● Ως πότε θα βαδίζουμε σκυφτοί, υποταγμένοι, άβουλοι; ●●● «Ουδέποτε χρειάζονταν, ούτε τώρα χρειάζονται περιορισμοί της έκφρασης στο ΠΑΣΟΚ», δήλωσε ο Πάγκαλος ●●● Προφανώς εννοεί τον εαυτό του και μόνο ●●● Γιατί ο έρμος ο Κουλούρης είδε την πόρτα επειδή τόλμησε να την πει στον Πάγκαλο ●●● Περιττεύει να πούμε πως η στήλη, ως προστάτρια όλων των γιγάντων και πιπάνων,

δεσμεύεται να επαναφέρει στο ΠΑΣΟΚ τον Κίμωνα, όπως επανέφερε το Βαγγέλη τον Πολύζο στη ΝΔ ●●● «Εξακολουθώ να είμαι η συνείδηση και η ψυχή του ΠΑΣΟΚ», δήλωσε με τη γνωστή μετριοφροσύνη του ο Κίμωνας ●●● Είναι δυνατόν να τον αφήσουμε χωρίς αλληλεγγύη; Κιμωνικοί όλης της χώρας ενωθείτε ●●● Ο Γιωργάκης -λένε οι Πασόκοι- δεν διέγραψε τον Πάγκαλο, γιατί τον θέλει για αντίβαρο στο Βενιζέλο ●●● Σωστό είν' αυτό, γιατί ο Πάγκαλος έχει και το βάρος και το δράσος ●●● Με το που θα κουνηθεί ο Βενιζέ-

λος, θα τον πλακώσει στα μπινελίκια, ενώ ο Γιωργάκης... απλώς θα προεδρεύει ●●● Η στήλη δηλώνει την αποχώρησή της από το πανελλήνιο κίνημα αλληλεγγύης «Λευτεριά στον κερατά», του οποίου υπήρξε ιδρυτής και οργανωτής ●●● Διότι οι πασιφιστικές δηλώσεις από τον Κορυδαλλό ευνουχίζουν ιδεολογικά το κίνημα ●●● Ακούς εκεί «σας συμβουλεύω να μην αντιδράτε»! ●●● Δηλαδή θα την πιάνεις στα πράσα και δε θα ρίχνεις δυο μπουνιές σε κείνον που σε κατέστησε κερατά; ●●● Περιττεύει να θυμίσουμε ότι τα γαμησιάτικα, που εν προκειμένω ισχύουν με την κυριολεκτική έννοια του όρου, θα τα πληρώσουν και πάλι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι ●●● Θησαύρισαν πάλι οι εταιρίες κινητής τηλεφωνίας με τα SMS για το Βαρδολομαίο και τον κερατά ●●● Τόσο που σκέφτεσαι μη τυχόν τα ανεκδοτικά ποιημάτια γράφονται από τις ίδιες τις εταιρίες ●●● Πλαστές ανάγκες, ακριβοπληρωμένες ●

◆ Ο Νάσος Αλευράς συντάχθηκε ανοιχτά με τις απόψεις Πάγκαλου για το άσυλο (δηλώσεις στον «9,84») και ουδείς στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ ενοχλήθηκε. Τι σας λέγαμε; Η κριτική στον Πάγκαλο δεν αφορά την ουσία των απόψεων που εξέφρασε, αλλά το «ταίμινγκ».

◆ Μετά το υπερπολυτελές «Four Seasons» των Παρισίων, η παλιοπαρέα της «Χρυσοπηγής» αναζήτησε λίγες μέρες ξεκούρασης σε μαγευτικό σαλέ των Άλπεων. Σε ποια αλπική χώρα; Την Ελβετία. Τη χώρα των τραpezών! Ήταν εκεί ο Χριστόδουλος, ο Καλλίνικος, ο Ιγνάτιος και ο επικεφαλής της ΜΚΟ της Εκκλησίας «Αλληλεγγύη» Φουρλεμάδης. Τι γύρευε ο τελευταίος μαζί με τους ρασοφόρους; Και πού να ξέρουμε εμείς, ρε παιδιά; Το μόνο που ξέρουμε είναι πως η «Αλληλεγγύη» διαχειρίζεται τεράστια κονδύλια.

◆ Εκεί που ξεκουράζονταν, λοιπόν, τους βρήκε η νέα απανταχούσα του Ζακύνθου Χρυσόστομου, ο οποίος σε άριστη εκκλησιαστική γλώσσα δήλωσε: «Ο αρχιεπίσκοπος είναι βουτηγμένος στο παραδικαστικό ως το καλυμμαύχι του»

(πατόκορφα, δηλαδή, όπως το λέει ο απλός λαός). Δεν ξέρουμε τι έχει υπόψη του ο άγιος Ζακύνθου, αλλά εμείς θα ρωτήσουμε για πολλοστή φορά: Γιατί δε δίνεται στη δημοσιότητα η λίστα με τα τηλεφωνήματα από το κινητό του Γιοσάκη, την οποία έχουν στα χέρια τους οι δικαστικές αρχές; Μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα εκείνη η μεταμεσονύχτια σκυταλοδρομία, στη διάρκεια της οποίας ο Γιοσάκης τηλεφωνεί διαδοχικά σε κορυφαίο δικαστικό παράγοντα (στο σπίτι του μάλιστα) και σε κορυφαίο εκκλησιαστικό παράγοντα. Παίρνει τον ένα, μετά τον άλλο, μετά ξανά τον πρώτο, μετά ξανά τον δεύτερο κ.ο.κ. Δε μπορούσαν να τα πουν μεταξύ τους και είχαν ανάγκη να

τους κάνει ο Γιοσάκης το μεσάζοντα;

◆ Πάντα μέσα στην επικαιρότητα τα γαλάζια «συντροφικά μαχαιρώματα». Ο επικεφαλής της ΔΑΚΕ ΟΑΣΑ κυκλοφόρησε προκήρυξη με την οποία «την πέφτει» στο διευθύνοντα σύμβουλο της ΕΘΕΛ, προειδοποιώντας τον να μη ποτάρει για πολύ ακόμα στην ιδιαίτερη προστασία που απολαμβάνει «από την όμορφη δικηγόρινα της οδού Μεσογείων». Τελικά ποιος κυβερνά αυτή την κυβέρνηση, ο Καραμανλής ή οι γκόμενες;

◆ Σχόλιο με υπογραφή Μ.Τ. (Μάνια Τεγοπούλου) στο κυριακάτικο φύλλο της «Ελευθεροτυπίας»: «Στο Εφετείο Κορυδαλλού ο αναπληρωτής ει-

σαγγελέας κ. Γ. Βλάσσης είναι σίγουρος ότι ακούει αυτά που λέει». Θα προσυπογράφαμε την απορία, αν η μεγαλομέτοχος της «Ελευθεροτυπίας» δεν έδειχνε και πάλι με προκλητικό μάλιστα τρόπο την επιλεκτικότητα της. Τα χώνει στον Βλάσση επειδή αυτός ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τον Γιωτόπουλο. Αρα, η μεταχείριση που είχαν από την τακτική εισαγγελέα άλλοι κα-

τηγορούμενοι (ο Κωστήρης λόγω χάρη) ποσώς ενόχλησαν την κ. Τεγοπούλου. Φαίνεται πως στα εδύλια του έκτακτου τρομοδικείου μόνο ένας αδώς κάθεται...

◆ Καλό και ενημερωτικό το αφιέρωμα του ΙΟΥ για τον Κωστή Νικηφοράκη στην «Ελευθεροτυπία» του περασμένου Σαββάτου. Με μια ένσταση, σοβαρή μάλιστα. Ο Κωστής δεν ήταν κάποιος από τη... μεγάλη οικογένεια της Αριστεράς. Μέσα σ' αυτό που ονομάζεται Αριστερά είχε τοποθέτηση και θέση συγκεκριμένη. Ήταν μαρξιστής-λενινιστής, επαναστάτης κομμουνιστής και αυτό καθόριζε τη στάση ζωής του. Νομίζουμε ότι όταν αυτό παραλείπεται, η εικόνα του δολώνει και οι αναμφισβήτητες καλές προθέσεις των συγγραφέων εν πολλοίς ακυρώνονται.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Παρατήρηση πρώτη. Ποιο είναι το φοιτητικό κίνημα και τι είναι το φοιτητικό κίνημα και ποιοι είναι οι καθηγητές; Διότι τι θα πει «οι καθηγητές»; Ποιοι καθηγητές; Εγώ ξέρω χιλιάδες καθηγητές που αγωνιούν και έχουν εκφραστεί δημόσια. Μαριέττα Γιαννάκου

ΕΪΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΪΠΑΝ...

Η απόφαση του Γεωργίου Παπανδρέου να αποσείσει το ΠΑΣΟΚ από τη διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος αποτελέσει βαρύ πολιτικό λάθος, που επιβεβαίωσε την εντύπωση ότι ο Γεώργιος Παπανδρέου δεν είναι ώριμος για την αρχηγία μεγάλου κόμματος εξουσίας.

Κ. Μητσοτάκης

Ο κ. Μητσοτάκης, ειδικά, θα ήταν ο τελευταίος που θα έπρεπε να ασκήσει αυτή την παρατήρηση στο ΠΑΣΟΚ και στον πρόεδρό του Γιώργο Παπανδρέ-

ου, ιδιαίτερα, μάλιστα, αν θυμηθεί ο ίδιος τη δική του αποχώρηση από τη Συνταγματική Αναθεώρηση το 1986.

Π. Ευθυμίου

Η επίκληση από τον Π. Μαντούβαλο των δυνατοτήτων του γραφείου του -αθλώνοντας ή φυλακίζοντας καθηγορούμενους- αναδεικνύουν προσωπικότητα με εδραιωμένη την αντίληψη ότι έχει τη δυνατότητα να ελέγχει και να κατευθύνει κατά το δοκούν την ποινική διαδικασία, την οποία εκλαμβάνει περισσότερο ως υπό-

θεση μεγάλων δικηγορικών γραφείων και όχι ως διαδικασία για τη διερεύνηση αξιοποιώνων πράξεων

Το Συμβούλιο Εφετών για τον Π. Μαντούβαλο

Ανάβει φωτιές χωρίς να δίνει λύσεις. Αρπα-κόλλα η μεταρρύθμιση.

Τα Νέα (πρωτοσέλιδο)

Η κυβέρνηση παρεμβαίνει στα πανεπιστήμια. Νόμος-πλαίσιο με ήπιες αλλαγές.

Το Βήμα (πρωτοσέλιδο)

Οι ίδιες μειοψηφίες ετοιμάζουν έναν (πολλοστό...) νέο γύρο και

μια νέα σύγκρουση με προφανείς στόχους, άγνωστη έκβαση και δεδομένο αποτέλεσμα.

Ι. Πρετεντέρης (Το Βήμα)

Είναι σε πολλά σημεία θετικό, αλλά δεν είναι και επαναστατικό (σ.σ. το νομοσχέδιο Γιαννάκου).

Γ. Πανούσης (ΣΚΑΙ ράδιο)

Στο θέμα του ασύλου αλλάζει η χωροθέτηση του, γίνεται περιορισμός και διευκολύνεται η άρση του.

Κ. Μουτζούρης, πρύτανης ΕΜΠ (Τα Νέα)

Λυπάμαι, γιατί οι ανακοινώσεις του κ. Καραμανλή ελάχιστα απα-

ντούν στο ζητούμενο για την Ελλάδα. Λυπάμαι που δεν τολμήσε.

Γ. Παπανδρέου

Ο πρωθυπουργός λειτουργεί ως Νέρων.

Α. Αλαβάνος

Ασφαλώς το θέλαμε πιο τολμηρό, αλλά και αυτό καλό είναι για αρχή.

Θ. Βερέμης

Υπάρχει εκλογολογία η οποία καλλιεργείται από το ΠΑΣΟΚ. Εμείς δεν συμβάλλουμε σε αυτήν. Β. Μειμαράκης (Απογευματινή)

■ Γιατί τρέμουν;

Αναρωπιούνται πολλοί: τι λόγο έχουν στη ΝΔ να τρέμουν μετά το θάνατο του Βαρθολομαίου; Τι λόγο έχει ο Τσιτουρίδης να κρατάει αποστάσεις και να επικαλείται το «αυτοδιοίκητο» του ΙΚΑ; Δεν είχαν τον έλεγχο της κατάστασης;

Ακριβώς αυτό. Ο Βαρθολομαίος ήταν πανίσχυρος και φυσικά δεν έδινε αναφορά στον κάθε Τσιτουρίδη. Σούζα στεκόταν μπροστά του ο Σάββας, γιατί ο Βαρθολομαίος αντλούσε δύναμη από την πολύχρονη σχέση του με τον Καραμανλή και από τον ειδικό ρόλο που διαδραμάτιζε στη ΝΔ. Ήταν εδώ και πολλά χρόνια ο ειδικός ταμίας του κόμματος. Ο άνθρωπος που έκανε τις επαφές με καπιταλιστές που «έχωναν» τα χωντρά πσοά. Άνθρωπος εμπιστοσύνης και για τους καπιταλιστές και για την ηγεσία του κόμματος. Μίλαγε απευθείας με τον Καραμανλή, χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανέναν άλλο, χωρίς να παρεμβάλλονται ενδιάμεσοι. Ήταν αυτό που λέμε «ο εξ απορρήτων».

Αυτός ο άνθρωπος, λοιπόν, από το 2004 διοικούσε το μεγαλύτερο ασφαλιστικό οργανισμό της χώρας, με προμήθειες πάνω από 4 δισ. ευρώ, ενώ παράλληλα εξακολουθούσε να ασκεί άτυπα τα καθήκοντα του ειδικού ταμίας του κόμματος, γιατί βέβαια σ' αυτά τα πόστα δεν αλλάζουν εύκολα τα πρόσωπα. Είναι θέμα εχεμύθειας και εμπιστοσύνης και από την πλευρά της πολιτικής ηγεσίας και από την πλευρά εκείνων που «χώνουν» τα φράγκα.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι οι δυο ιδιότητες –διοικητής του ΙΚΑ και ειδικός ταμίας του κόμματος– εκ των πραγμάτων μπλέκονταν. Δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε πως εκείνοι που «χώνουν» λεφτά σ' ένα κόμμα εξουσίας δεν το κάνουν επειδή είναι... αγνοί ιδεολόγοι, αλλά επειδή προσβλέπουν σε μελλοντικές «διευκολύνσεις». Από την άλλη, οι πάντες γνωρίζουν πως και εκείνοι που διαχειρίζονται τα μυστικά ταμεία και τις σχέσεις των κομμάτων εξουσίας με καπιταλιστές επίσης δεν είναι αγνοί ιδεολόγοι (σκεφτείτε ότι κάποτε στο ΠΑΣΟΚ ή, για να είμαστε ακριβέστεροι, στην «αυλή» του Ανδρ. Παπανδρέου, τέτοιο ρόλο έπαιζε ο Λούβαρης!).

Όταν, λοιπόν, ένα τέτοιο στέλεχος φεύγει ξαφνικά και εντελώς αναπάντεχα από τη ζωή, λογικό είναι να υπάρχει μια καταρχήν ανησυχία. Όταν αποκαλύπτεται ότι στη μέση υπάρχει γυναίκα, στέλεχος της υπηρεσίας που διοικούσε ο μακαρίτης, με νευραλγικό πόστο στο τμήμα προμηθειών, με την οποία συζητούσαν υπηρεσιακά ζητήματα ακόμα και στα ερωτικά ραντεβού, τότε η ανησυχία γίνεται πανικός. Διότι ξέρουν πως... το νινί σέρνει καράβι και αν πρόκειται για γεροντοέρωτα... σέρνει υπερωκεάνειο.

■ Κατάθεση νόμου-πλαισίου

Επίδειξη τσαμπουκά από τον Καραμανλή

Με μια ξαφνική κίνηση και αφού προετοίμασε το έδαφος κατά το τριήμερο των αποκριάτικων αργιών, η κυβέρνηση έδωσε στη δημοσιότητα και ταυτόχρονα κατέθεσε στη Βουλή το νόμο-πλαίσιο για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ, με πρόθεση να το έχει ψηφίσει μέχρι το τέλος του πρώτου δεκαήμερου του Μάρτη. Ήταν μια απόφαση που πάρθηκε από το Μαξίμου, γι' αυτό και ο Καραμανλής βγήκε ο ίδιος μπροστά και στήριξε το νομοσχέδιο (είναι η πρώτη φορά που το κάνει αυτό για νομοσχέδιο που καταθέτει κάποιος υπουργός), αναγκάζοντας και όλους τους υπουργούς του να συνταχθούν πίσω του και να στηρίξουν την υπουργό Παιδείας. Πρέπει να ήταν μια από τις ευτυχέστερες στιγμές στην πολιτική καριέρα της Γιαννάκου. Ακόμη και εκείνοι που μέχρι τώρα την είχαν στο φτύσιμο αναγκάζονται να τη στηρίξουν.

Η ίδια η Γιαννάκου, ανακουφισμένη από την εξέλιξη, πέταξε στα σκουπίδια τις υποσχέσεις που μόλις πριν ένα μήνα έδινε στους πρυτάνεις και λίγο μετά στους «1.000» (που δεν ήταν 1.000), ότι θα ολοκληρώσει το νομοσχέδιο και μετά θα δεχτεί τις τελικές παρατηρήσεις τους, κάνοντας ένα νέο γύρο διαλόγου μαζί τους. Διάλογος τέρμα, το λόγο τώρα έχει ο οργανωμένος κοινοβουλευτικός λόχος της ΝΔ. Δεν πρόλαβαν καν να δημοσιοποιήσουν μια «δέση προτάσεων» που με παραγγελία του πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθήνας ετοίμαζε επιτροπή υπό τον γνωστό Γ. Πανούση. Εμειναν με τη χαρά της προσδοκίας μιας «αποφασιστικής συμβολής στο διάλογο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση». Η Γιαννάκου τους χρησιμοποίησε σαν γλάστρες και τώρα τους πετάει στα σκουπίδια σαν μοραμένους κατιφέδες. Και καλά τους κάνει, εδώ που τα λέμε, για να καταδειχτεί σε όλους πως δεν είναι παρά ασπόνδυλα μαλά-

κια, κολαούζοι και καρπαζοεισπρακτορες της κάθε εξουσίας. Έτσι εξασφαλίζουν το παντεσπάνι τους.

Πριν ένα μήνα η κυβέρνηση έπαιζε το παιχνίδι της ηπιότητας και του διαλόγου, γιατί το κύριο θέμα που προωθούσε ήταν αυτό της αναθεώρησης του άρθρου 16. Το μεζον εκείνη τη στιγμή ήταν να προστατευθεί η συναίνεση με το ΠΑΣΟΚ. Η Γιαννάκου, λοιπόν, είχε λάβει εντολή να κάνει καθυστέρηση, να πετάει τη μπάλα στην κερκίδα, να ανα-

ο νόμος-πλαίσιο πρέπει να προωθηθεί άμεσα και με διαδικασίες εξπρές, η κυρία με το εκκεντρικό ντύσιμο πέταξε τη μάσκα του διαλόγου και της συναίνεσης και έβγαλε τα πιο αποκρουστικά προσωπικά της χαρακτηριστικά: «Η Κυβέρνηση εξήντησε το σύνολο των περιθωρίων που είχε εξαντλήσει ποτέ κυβέρνηση. Αυτοί που ήθελαν να συζητήσουν, έχουν συζητήσει. Αυτοί που εκλήθησαν επανειλημμένα μέσα από όλες τις προσπάθειες συναίνεσης δε θέλησαν

τις προτάσεις.

Το νομοσχέδιο που κατατέθηκε στη Βουλή είναι πιστό αντίγραφο επί της ουσίας του προσχεδίου που είχε παρουσιαστεί τον περασμένο Ιούνη (δες αναλυτικά στις σελίδες 8-9). Το ερώτημα είναι γιατί ο Καραμανλής πήρε την απόφαση να το προωθήσει τώρα, με το φοιτητικό κίνημα να βαδίζει ήδη στο δεύτερο γύρο των καταλήψεων. Γιατί, βέβαια, το επιχείρημα ότι τώρα ολοκληρώθηκε ο διάλογος δεν στέκει. Θα μπορούσε κάλλιστα το νομοσχέδιο να είχε προωθηθεί και πριν μερικές εβδομάδες, όμως όχι μόνο δεν έγινε καμιά κίνηση, αλλά και η Γιαννάκου και ο Ρουσόπουλος αρνούνταν πεισματικά να δώσουν έστω και «μυρωδιά» χρονοδιαγράμματος. Νομίζουμε ότι στη λήψη αυτής της απόφασης βάρυναν πολλοί παράγοντες.

◆ Σίγουρα έχουμε να κάνουμε με μια ρεβανσιστική κίνηση και ταυτόχρονα με μια επίδειξη τσαμπουκά προς το φοιτητικό κίνημα. Η ματαιώση της αναθεώρησης του άρθρου 16 (ο Καραμανλής ξέρεει πολύ καλά ότι με κίνημα στους δρόμους το ΠΑΣΟΚ δεν υπάρχει περίπτωση να επανέλθει στην επόμενη Βουλή και να ψηφίσει μαζί με τη ΝΔ την αναθεώρηση) πιστώνεται εξ ολοκλήρου στο φοιτητικό κίνημα, που κατάφερε να μπει σφήνα και να χαλάσει μια από τις σημαντικότερες πολιτικές συμφωνίες κορυφής των τελευταίων χρόνων. Κι αυτό ο Καραμανλής το φέρει βαρέως ακόμα και σε προσωπικό επίπεδο. Και πολιτικά, όμως, δεν ήθελε σε καμιά περίπτωση να αρχίσει να εμπεδώνεται σε γενικό κοινωνικό επίπεδο η ιδέα, ότι ένα κίνημα κατάφερε να νικήσει την κυβερνητική πολιτική σ' ένα κρίσιμο ζήτημα. Θέλει να στείλει το μήνυμα ότι ο ίδιος και η κυβέρνησή του είναι πανίσχυροι και κανένα κίνημα δε μπορεί να τους νι-

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Δείγμα κυβερνητικού τσαμπουκά από τη συζήτηση στο press room:
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μπορείτε να μας πείτε, από πού προκύπτει ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι απαίτηση των πολιτών; Μήπως από την υποστήριξη που προσφέρει ο Πάγκαλος και το ΠΑΣΟΚ;
ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Έχει μεγάλη στήριξη από τους Έλληνες πολίτες. Είμαστε απόλυτα βέβαιοι γι' αυτό και βεβαίως θα το διαπιστώσετε και εσείς.
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Μα, ακόμη και τα γκάλοπ που έχουν δημοσιευθεί δεν δείχνουν κάτι τέτοιο. Το ακριβώς αντίθετο δείχνουν.
ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Η δική μας εκτίμηση διαφέρει. Και οι Έλληνες πολίτες έχουν άλλη εκτίμηση από εσάς.
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Η κυβέρνηση δεν έβγαλε κανένα πολιτικό συμπέρασμα από τις πολύμηνες κινητοποιήσεις των φοιτητών και των πανεπιστημιακών εδώ και οκτώ μήνες;
ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Βεβαίως. Οτι είναι αίτημα της ελληνικής κοινωνίας να προχωρήσουμε στην ουσιαστική αναβάθμιση της δημόσιας Παιδείας στην Ελλάδα.
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Δηλαδή μια επίδειξη αλαζονείας απέναντι στους φοιτητές που αγωνίζονται και τους πανεπιστημιακούς που ξέρουν καλύτερα τα προβλήματα.
ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Δεν θέλω να επιστρέψω τη μομφή την οποία εκφράζετε προς την κυβέρνηση, αλλά μου φαίνεται ότι αλαζονικό είναι μάλλον να θεωρείτε τον εαυτό σας αυθεντικό ερμηνευτή της βούλησης των Ελλήνων πολιτών.

ζητά συμμάχους υποσχόμενη νέους γύρους διαλόγου, να το παίζει άνετη και καθόλου επισπεύδουσα. «Έχουμε όσο χρόνο χρειαζόμαστε στη διάθεσή μας», έλεγε, επαναλαμβάνοντας σαν ηχώ τα λόγια του Ρουσόπουλου και του Αντώνη.

Μόλις η τακτική άλλαξε και η απόφαση από το μέγαρο Μαξίμου λέει πως

να εμφανιστούν ούτε στην Ελληνική Βουλή. **Το θέμα έχει τελειώσει, ο νόμος κατατίθεται σήμερα»,** ήταν η αυταρχική απάντησή της στο εύλογο δημοσιογραφικό ερώτημα. Μάταια προσπαθούσε ο Παναγιωτόπουλος στα κανάλια να πείσει πως ο διάλογος θα συνεχιστεί και πως η κυβέρνηση είναι ανοιχτή σε όλες

■ Αγόρευση-πρόταση Σανιδά στον Αρειο Πάγο

Απαιτούν απόλυτη ευθυγράμμιση

Θα πρέπει να ευχαριστήσουμε τον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδά για την αγόρευση του ενώπιον της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου για το θέμα των συμβασιούχων. Πολιτικολογώντας και όχι δικολογώντας, όπως επιστημάνηκε από νομικούς και από στελέχη της αντιπολίτευσης, επιτιθέμενος κατά πάντων πλην κυβέρνησης (κατά των δικαστών που έχουν δικαίωση συμβασιούχους, κατά των ιδίων των συμβασιούχων, κατά της ΓΣΕΕ, κατά των ΜΜΕ και κατά της αντιπολίτευσης), ξέσκισε μόνος του τη μάσκα της «ανεξαρτησίας» με την οποία το σύστημα μεταμφιέζει τη Δικαιοσύνη, και μας έδειξε το πραγματικό της πρόσωπο. Το πρόσωπο ενός κατασταλτικού εξαρτήματος του κρατικού μηχανισμού, το πρόσωπο μιας πι-

στής θεραπευτικής της πολιτικής εξουσίας.

Ενας τεράστιος μηχανισμός, όπως είναι ο δικαστικός μηχανισμός, μπορεί να παρουσιάσει και ρωγμές. Μπορεί ενίοτε να πάρει και αποφάσεις σε επιμέρους ζητήματα που δικαιώνουν εργαζόμενους. Αυτό γίνεται όταν τα στοιχεία είναι συντριπτικά υπέρ των εργαζόμενων και βρίσκεται κανένας χαμηλόβαθμος δικαστής με φιλότιμο. Αν το υπό κρίση ζήτημα αφορά μόνο κάποιον εργαζόμενο ή μια μικρή ομάδα, συνήθως το αφήνουν και περνάει, ενώ ο δικαστής που έβγαλε την απόφαση μπαίνει στο στόχαστρο. Αν όμως το ζήτημα έχει γενικότερη σημασία, μπαίνουν μπροστά τα μεγάλα μέσα.

Αυτό έκανε προ καιρού ο πρόεδρος του Αρείου Πάγου με

την απειλητική εγκύκλιό του προς δικαστές, με την οποία τους προειδοποιούσε να μη κάνουν δεκτές αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων εργαζόμενων που απολύονται και διεκδικούν την επαναπρόσληψή τους. Το ίδιο έκανε και ο εισαγγελέας του ανώτατου δικαστηρίου με την αναίρεση που άσκησε σε αποφάσεις του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθήνας με τις οποίες δικαιώθηκαν συμβασιούχοι. Εξοφλώντας γραμμάτια προς την κυβέρνηση, που τον διόρισε σ' αυτή τη θέση, ο Γ. Σανιδάς δεν περιορίστηκε σε μια τυπική νομική επιχειρηματολογία, αλλά πέρασε σε άλλα χωράφια, από τα οποία η Δικαιοσύνη υποτίθεται ότι κρατάει αποστάσεις. Απέδειξε έτσι ότι τα περί ανεξαρτησίας είναι ένας από τους μύθους της αστικής εξουσίας.

Η συγκεκριμένη παρέμβαση Σανιδά γίνεται ακόμα πιο προκλητική καθώς αφορά ένα ζήτημα για το οποίο πρόσφατα είχε τοποθετηθεί η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου. Αναφερόμαστε στην απόφαση 18/2006, που δικαίωσε τις επαναπροσλήψεις συμβασιούχων που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Με βάση αυτή την απόφαση βγήκαν και οι αποφάσεις του Μονομελούς (δικαίωσαν τρεις συμβασιούχους του ΕΛΓΑ) κατά των οποίων άσκησε αναίρεση ο Σανιδάς. Στην πραγματικότητα, ζητά από την Ολομέλεια του ακυρωτικού δικαστηρίου ή να αλλάξει την τόσο πρόσφατη απόφασή της, ώστε αυτή να συνάδει με την κυβερνητική πολιτική στο ζήτημα των συνταξιούχων, ή να την καταστήσει ένα ανενεργό θεωρητικό κείμενο. Κατά τον

Σανιδά, η απόφαση αυτή της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου απλώς περιέχει «σκέψεις που έχουν θεωρητικό χαρακτήρα και δεν είναι δυνατόν να επηρεάσουν την κρίση των δικαστών σε χέση με τη συγκεκριμένη υπόθεση, η οποία δεν απαγορεύεται να είναι διαφορετική». Τους είπε, δηλαδή, ότι μπορούν να κρατήσουν την απόφαση 18/2006 ως ένα θεωρητικό κείμενο και στην πράξη να αναιρέσουν κάθε δικαστική απόφαση που έχει εκδοθεί με βάση την αρεοπαγική. Έτσι, οι δικαστές, που δεν θέλουν να αναιρούνται οι αποφάσεις τους, θα αποθαυμάσουν και δεν θα εκδίδουν αποφάσεις δικαίωσης συμβασιούχων που αποδεδειγμένα καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες!

■ Ανυποχώρητο το Ιράν στην υποκρισία της Δύσης

Είχε απόλυτο δίκιο ο Ιρανός πρόεδρος Μαχμούντ Αχμαντινετζάντ, όταν δήλωνε: «πώς είναι δυνατό να ζητά η Δύση να σταματήσει το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, όταν τα πυρηνικά της εργοστάσια δουλεύουν νύχτα και μέρα»; Και μάλιστα (συμπληρώνουμε εμείς), να απαιτούν απ' το Ιράν να σταματήσει, τη στιγμή που άλλες έξι χώρες του Κόλπου (μεταξύ των οποίων και η Σαουδική Αραβία) έχουν εκφράσει την επιθυμία να αποκτήσουν πυρηνικά καύσιμα προσελκύοντας το ενδιαφέρον της Ρωσίας να τους παράσχει τεχνολογία, για να μη μιλήσουμε για το Ισραήλ που διαθέτει και πυρηνικά όπλα;

Αλλωστε, σύμφωνα με τον γενικό γραμματέα της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας, Μοχάμεντ Ελ Μπαραντέι (σε συνέντευξη του στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς), το Ιράν θα χρειαστεί έξι μήνες με ένα χρόνο για να προχωρήσει στη διαδικασία εμπλουτισμού ουρανίου, αλλά και πάλι θα απέχει παρασάγγας από τη δυνατότητα κατασκευής ατομικής βόμβας. Δυνατότητα που δεν θα έχει πριν περάσουν πέντε με δέκα χρόνια. «Δε μπορείς να βομβαρδίσεις την τεχνολογία», συμπλήρωσε ο Μπαραντέι, υπονοώντας ότι θα ήταν ασήριχτος σήμερα ένας βομβαρδισμός του Ιράν, προοπτική που τα αμερικάνικα επιτελεία δεν έχουν καθόλου εγκαταλείψει ως ένα από τα ενδεχόμενα των επόμενων επιλογών τους.

Ηταν επόμενο, λοιπόν, να λήξει το τελεσίγραφο του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ χωρίς να υποχωρήσει το Ιράν. Από δω και πέρα αρχίζουν τα δύσκολα. Οι Αμερικάνοι φροντίζουν να σφίγουν τον κλοιό γύρω απ' το Ιράν (κατεβάζοντας άλλο ένα αεροπλανοφόρο στον Κόλπο) και σίγουρα θα πιέσουν ώστε να παρθούν πιο σκληρές αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας για το Ιράν. Ισως χρειαστεί αρκετός καιρός, όμως, για να καμφθούν οι αντιδράσεις της Ρωσίας. Αλλά ακόμα κι αν παρθούν τέτοιες αποφάσεις, σίγουρα δεν θα αποδώσουν, μια και το Ιράν έχει κατ' επανάληψη τονίσει ότι η πυρηνική βιομηχανία αποτελεί στρατηγική του προτεραιότητα.

■ Πολιτική κρίση στην Ιταλία

Η απόρριψη της εξωτερικής πολιτικής της κυβέρνησης Πρόντι από τη Γερουσία (όπου κατάφερε να συγκεντρώσει 158 ψήφους υπέρ, δηλαδή δύο λιγότερους απ' αυτούς που χρειαζόνταν, έναντι 136 κατά και 24 αποχών) ανάγκασαν τον Ρομάνο Πρόντι να υποβάλει την παραίτησή του ανοίγοντας ένα νέο κύκλο πολιτικής κρίσης στην Ιταλία. Όπως σημειώνουν τα διεθνή πρακτορεία, η απόρριψη της εξωτερικής πολιτικής του Ρομάνο Πρόντι οφείλεται στην επιμονή του να μην αποσύρει τους 1.800 Ιταλούς στρατιώτες από το Αφγανιστάν και να μην αντιταχθεί στην επέκταση της αμερικανικής βάσης στην Βιτασέντοα (βορειοανατολική Ιταλία) εξ αιτίας της οποίας σημειώθηκαν μεγάλες διαδηλώσεις το περασμένο Σάββατο (της τάξης των 100.000 ατόμων σύμφωνα με τους διοργανωτές, 40.000 σύμφωνα με την αστυνομία).

Δέκα μήνες μετά τη νίκη του «προφασόρε» στις εκλογές του περασμένου Απριλίου, η «κεντροαριστερή» κυβέρνηση καταρρέει, επειδή δε μπορεί να σηκώσει το βάρος της αντίθεσης με τα αμερικάνικα συμφέροντα. Η αποχώρηση από το Ιράκ της έπαιξε... πολύ βαριά! Αλλωστε, από την πρώτη μέρα της νίκης του ο «προφασόρε» δήλωνε ότι θα κρατήσει «εποικοδομητική σχέση με τις ΗΠΑ»...

■ Σύμφιξη σχέσεων Συρίας-Ιράν

Την αντίθεσή τους στην επιχείρηση διχασμού των Μουσουλμάνων εξέφρασαν οι ηγέτες της Συρίας και του Ιράν κατά τη διήμερη επίσκεψη του Σύριου προέδρου Μπασάρ Αλ-Ασαντ στην Τεχεράνη το περασμένο Σάββατο. Στο κοινό ανακοινωθέν των δύο προέδρων εκφράστηκε η υποστήριξη της Συρίας στο ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα, η απόρριψη του διχασμού Σουνιτών-Σιιτών (ως γνωστόν, η Συρία είναι κράτος στο οποίο επικρατεί το σουνιτικό στοιχείο, ενώ στο Ιράν επικρατεί το σιιτικό) με ευθείες βολές κατά των Αμερικανών, και η υποστήριξη της συνέχισης της «πολιτικής διαδικασίας» στο Ιράκ. Την ίδια στιγμή η Συρία καλεί σε διάλογο τους Αμερικανούς σε έκκληση που δημοσιεύτηκε στο κύριο άρθρο της κρατικής εφημερίδας «Αλ-Θάουρα» της περασμένης Τρίτης, γύρω από όλα τα ζητήματα που αφορούν το Μεσανατολικό (Παλαιστίνη, Υψώματα Γκολάν, Λίβανος, Ιράκ).

Σε μία περίοδο που σφίγγει ο κλοιός γύρω από το Ιράν, η συνάντηση της Τεχεράνης αποτέλεσε ένα ακόμα αγκάθι στα αμερικάνικα σχέδια της «Νέας Μέσης Ανατολής», πράγμα που οφείλεται και στις ρωσικές πλάτες που διαθέτουν αυτές οι χώρες. Όμως, ο χαρακτήρας της αμφισβήτησης των αμερικανικών σχεδίων στην πράξη δε μπορεί παρά να έχει τα όριά του, πράγμα που φάνηκε στη στάση απέναντι στο ιρακινό ζήτημα, όπου και οι δυο πλευρές υποστήριξαν την ιρακινή «κυβέρνηση». Ταυτόχρονα, η Συρία δεν θέλει να διακόψει κάθε γέφυρα επικοινωνίας με την Ουάσιγκτον πράγμα που δείχνει τον περιορισμένο χαρακτήρα της αντίδρασης της Δαμασκού στις αμερικανικές πιέσεις.

Μηδέν το αποτέλεσμα, οι πιέσεις παραμένουν

Χρειάστηκαν δύο ώρες συνομιλιών μεταξύ της αμερικανίδας ΥΠΕΞ Κοντολιζας Ράις, του ισραηλινού πρωθυπουργού Εχούντ Ολμέρτ και του παλαιστίνιου «προέδρου» Μαχμούντ Αμπάς μόνο και μόνο για να καταλήξουν στο ότι συμφωνούν στη δημιουργία δύο κρατών και ότι δεσμεύονται απ' τις προηγούμενες συμφωνίες; Οχι βέβαια. Μπορεί η συνάντηση των τριών (όλων, δηλαδή, εκτός απ' αυτούς που αγωνίζονται) να φαίνεται σαν μια τρύπα στο νερό και το αποτέλεσμα της σαν ένα ολοστρόγγυλο μηδενικό, ο στόχος όμως κι αυτής της συνάντησης δεν ήταν άλλος από την πίεση στη μελλοντική κυβέρνηση «εθνικής ενότητας», που θα σχηματιστεί στα πλαίσια της ενδοπαλαιστινιακής συμφωνίας της Μέκκα, ώστε αυτή να προσφέρει γην και ύδωρ στις αμερικανικές και σιωνιστικές απαιτήσεις.

Ακόμη και ο σχολιαστής του BBC Μάθιου Πράις το αντιλήφθηκε αυτό και σημείωσε ότι η πίεση ασκείται μόνο στους Παλαιστίνιους τη στιγμή που το Ισραήλ παραβιάζει σταθερά το διεθνές δίκαιο συνεχίζοντας τις οικοδομικές εργασίες στους εβραϊκούς εποικισμούς της Δυτικής Οχθής. Καταλήγοντας ο βρετανός σχολιαστής τόνισε ότι οι ΗΠΑ δεν αντιμετωπίζονται πλέον ως αμερόληπτος διαιτητής στην περιοχή. Είναι σίγουρο, επομένως, ότι η νέα κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» θα βρει μπροστά της τα ίδια προβλήματα που βρήκε η προηγούμενη κυβέρνηση της Χαμάς. Κι ο Αμπάς θα στριμωχτεί για να τη διαλύσει, όπως στριμώχτηκε στο πρόσφατο παρελ-

Το «τρίο» των... μεγάλων επιτυχιών

Σε παλλαϊκή μαχητική διαδήλωση εξελίχτηκε η κηδεία του 25χρονου στελέχους της «Τζιχάντ», που δολοφονήθηκε από τους Σιωνιστές στη Τζενίν

θόν και αθέτησε δύο φορές τις συμφωνίες στις οποίες είχε καταλήξει με τη Χαμάς.

Ήδη, οι Σιωνιστές του έστειλαν μήνυμα την περασμένη Τρίτη, ότι θα σταματήσουν να συνδιαλέγονται μαζί του, αν προχωρήσει στα σχέδιά του να σχηματίσει κυβέρνηση με τη Χαμάς. Κι αυτός, ο οποίος δήλωσε ότι δυσκολεύτηκε στην τριμερή συνάντηση καθώς οι Σιωνιστές

«παρεξήγησαν» τη συμφωνία της Μέκκα, δεν πρόκειται να ορθώσει το ανάστημά του (δεν το έχει άλλωστε) για να έχει την τύχη του Αραφάτ πεθαίνοντας δηλητηριασμένος σε κάποιο γαλλικό νοσοκομείο.

Από την άλλη, πώς είναι δυνατόν να εξαναγκάσει τη Χαμάς να κάνει πίσω, όταν οι Σιωνιστές δεν κάνουν καμία παραχώρηση; Όταν συνεχίζουν τις

στοχευμένες δολοφονίες, όπως αυτή του 25χρονου ηγετικού στελέχους της Τζιχάντ στη Τζενίν, που ώθησε την ένοπλη πτέρυγα της Χαμάς να δηλώσει ότι δε δεσμεύεται πλέον από την εκχειρία; Και πώς να κάνει εκλογές, με το φόβο ότι θα χάσει ακόμα και τη θέση που έχει σήμερα, εφόσον θα στιγματιστεί σαν υποχείριο των αμερικανικών και σιωνιστικών ορέξεων; Αν ήταν να τις κάνει, θα το είχε ήδη πράξει. Αλλωστε, με τι σκεπτικό θα μπορούσε να πάει σε εκλογές; Με τη Χαμάς να προτείνει μακροχρόνια εκχειρία με τους Σιωνιστές, να μην καταγγέλλει όλες τις προηγούμενες συμφωνίες (αλλά να δηλώνει ότι θα σεβαστεί αυτές που θα κρίνει ότι δεν αντιτίθενται στα συμφέροντα του Παλαιστινιακού λαού) και να μην πραγματοποιεί επιθέσεις αυτοκτονίας, πώς θα μπορέσει ο Αμπάς να πείσει τον παλαιστινιακό λαό ότι η Χαμάς είναι άκαμπτη και οδηγεί τη χώρα στην «καταστροφή»; Επειδή δεν αναγνωρίζει το Ισραήλ και δεν αποκηρύσσει τη βία;

Γιατί να τα κάνει αυτά, όταν οι Σιωνιστές δεν αναγνωρίζουν στον παλαιστινιακό λαό το δικαίωμα της ύπαρξης, επεκτείνουν τους εποικισμούς και το τείχος, αρνούνται στους πρόσφυγες να γυρίσουν και συνεχίζουν να δολοφονούν και να κρατούν 10.000 φυλακισμένους, μεταξύ των οποίων 400 παιδιά, 115 γυναίκες, 36 βουλευτές και 4 υπουργούς της κυβέρνησης; Και τι κέρδισαν μέχρι σήμερα οι Παλαιστίνιοι, όταν η ηγεσία τους συμβιβάστηκε, αναγνώρισε το Ισραήλ και αποκήρυξε τη βία;

Οδηγούν στην αγχώνη τρεις γυναίκες της ιρακινής αντίστασης

Το Ανώτατο Ιρακινό Ποινικό Δικαστήριο καταδίκασε σε θάνατο με απαγορισμό τρεις γυναίκες, που κατηγορούνταν για συμμετοχή σε επιθέσεις της ιρακινής αντίστασης, και η ποινή έχει καθοριστεί να εκτελεστεί στις 3 Μαρτίου.

Είναι η 31χρονη Wassan Talib, μητέρα ενός τριχρόνου κοριτσιού που ζει μαζί της στη φυλακή, η οποία κατηγορείται ότι σκότωσε πέντε αστυνομικούς σε επίθεση σε αστυνομικό τμήμα. Η 25χρονη Zainab Fadhil, που κατηγορείται για επίθεση σε αμερικανοϊρακινή περίπολο στη Βαγδάτη και η 26χρονη Liqa

Muhammad, με ένα μωρό που γεννήθηκε στη φυλακή, η οποία κατηγορείται για τη δολοφονία ενός αξιωματικού μέσα στην πράσινη ζώνη κατά τη διάρκεια απαγωγής.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Διεθνούς Αμνηστίας, από τον Αύγουστο του 2004 που η δοσίλογη Ιρακινή κυβέρνηση επανέφερε τη θανατική ποινή, έχουν εκτελεστεί τουλάχιστον 65 άνθρωποι, από τους οποίους οι 38 τον περασμένο Σεπτέμβριο. Όμως η περίπτωση των τριών γυναικών αποτελεί πρωτοφανή πρόκληση για την αποκαλούμενη «πολιτισμένη ανθρωπότητα» και προκλη-

τική παραβίαση κάθε έννοιας δικαίου. Οχι μόνο γιατί οι πράξεις για τις οποίες κατηγορούνται οι γυναίκες αυτές είναι ξεκάθαρα πράξεις αντίστασης ενάντια σε δυνάμεις κατοχής και στους συνεργάτες τους. Οχι μόνο γιατί οι δύο είναι μητέρες μικρών παιδιών. Οχι μόνο γιατί μένουν αιμώρητοι οι ηθικοί και φυσικοί αυτουργοί του θανάτου εκατοντάδων χιλιάδων Ιρακινών πολιτών. Αλλά και γιατί με τον αιμώρητο απαγορισμό των τριών γυναικών οι Αμερικάνοι και οι λακέδες τους θέλουν να παραδειγματίσουν τις Ιρακινές γυναίκες και να τις κρατήσουν μακριά από την αντίσταση.

Κακοί οι οιωνοί για τη νέα επιχείρηση καταστολής στη Βαγδάτη

Οι φόβοι της αμερικάνικης στρατιωτικής ηγεσίας για την εξέλιξη της τελευταίας εκκαθαριστικής επιχείρησης στη Βαγδάτη, που ξεκίνησε επίσημα στις 15 Φεβρουαρίου, επαληθεύονται. Οι πολύνεκρες επιθέσεις τις τελευταίες μέρες μέσα και έξω από τη Βαγδάτη, με εκατοντάδες νεκρούς και τραυματίες, παρά τις δεκάδες χιλιάδες Αμερικάνους και Ιρακινούς στρατιώτες που χτενίζουν τη Βαγδάτη, διέλυσαν πολύ νωρίς την αισιοδοξία Αμερικάνων και Ιρακινών αξιωματούχων για την αποτελεσματικότητα και την έκβαση της επιχείρησης.

Αυτή τη φορά, οι Αμερικάνοι εφαρμόζουν πολύ πιο επιθετική ταχτική. Το στίγμα της έδωσε ο Μπους σε συνέντευξή του κατά την έναρξη της επιχείρησης λέγοντας ότι μέχρι τώρα οι Αμερικάνοι ήταν καλοί να «καθαρίζουν το έδαφος», αλλά όχι να το «κρατούν». Ο επικεφαλής της επιχείρησης, στρατηγός Τζόζεφ Φιλ, περιέγραψε με περισσότερη σαφήνεια τη νέα ταχτική, σύμφωνα με την οποία η επιχείρηση καταστολής θα εξελιχθεί σε τρεις φάσεις. Στην πρώτη φάση τα αμερικανοϊρακινά στρατεύματα θα εκκαθαρίσουν το έδαφος από κάθε φανερή απειλή, στη δεύτερη θα το θέσουν υπό τον έλεγχό τους και στην τρίτη θα το κρατήσουν. Για το σκοπό αυτό θα εγκαταστήσουν σε δέκα περιοχές της Βαγδάτης από μία μεγάλη στρατιωτική βάση, αλλά και μικρότερες βάσεις σε γειτονίες όπου η ασφάλεια το επιτρέπει.

Όμως, ακόμη κι αν οι επιθέσεις προσωρινά περιοριστούν, είναι βέβαιο ότι οι βάσεις αυτές θα γίνουν στόχος των ανταρτών και θα χρειαστούν ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις για να τις προστατίσουν και να διατηρήσουν υπό έλεγχο την πε-

ριοχή ευθύνης τους, δυνατότητα που αμφισβητείται από πολλούς Αμερικάνους πολιτικούς και στρατιωτικούς παράγοντες και αναλυτές. Όταν δεν μπορούν να εμποδίσουν τη διείσδυση και τη δράση των ανταρτών στη Φαλούτζα των 200.000 κατοίκων, που παραμένει υπό αμερικάνικο κλοιό και οι μετακινήσεις του πληθυσμού ελέγχονται με τα πιο αυστηρά υπερσύγχρονα μέσα ασφάλειας, τι μπορούν να κάνουν στη Βαγδάτη;

Παράλληλα, το τελευταίο διάστημα, παρατηρείται κατακόρυφη αύξηση των επιθέσεων εναντίον των στρατευμάτων κατοχής έξω από τη Βαγδάτη, η οποία αποδίδεται από τους Αμερικάνους στους αντάρτες που εγκατέλειψαν την πρωτεύουσα για να γλυτώσουν. Σ' αυτούς αποδίδεται και η πρωτοφανής επίθεση που έγινε το πρωί της περασμένης Τρίτης, εναντίον αμερικάνικης στρατιωτικής βάσης μέσα την πόλη Ταρμίγια, με πληθυσ-

μό 20.000, που βρίσκεται 30 μίλια βόρεια της Βαγδάτης. Πρωτοφανής, γιατί οι Ιρακίνοί αντάρτες δεν συνηθίζουν ούτε τις κατά μέτωπο συγκρούσεις ούτε τις κατευθείαν επιθέσεις εναντίον οχυρωμένων αμερικάνικων στρατιωτικών εγκαταστάσεων. Προηγήθηκε επίθεση αυτοκτονίας με αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά στην τσιμεντένια περίφραξη της βάσης, που προκάλεσε, εκτός των άλλων, έκρηξη σε αποθήκη καυσίμων, και ακολούθησε καταγισμός πυρών από πολλές κατευθύνσεις εναντίον των στρατιωτών που προσπαθούσαν να διαφύγουν. Από την επίθεση σκοτώθηκαν τουλάχιστον 2 και τραυματίστηκαν 29 Αμερικάνοι στρατιώτες.

Διπλασιασμός σχεδόν των επιθέσεων εναντίον των αμερικάνικων στρατευμάτων παρατηρείται από το περασμένο καλοκαίρι και στην επαρχία Ντιγιάλα. Μια επαρχία με 1.6 εκατομμύρια μεικτό πληθυσμό, γνωστή γι' αυτό το λόγο και ως «Μικρό Ιράκ», την οποία οι Αμερικάνοι ήλπιζαν να παραδώσουν μέχρι το τέλος της χρονιάς στις ιρακινές δυνάμεις. Συγκεκριμένα, τον περασμένο Ιούλιο, έγιναν 9 άμεσες επιθέσεις εναντίον αμερικάνικων στόχων και τον περασμένο μήνα έφτασαν στις 157, αυξήθηκαν δηλαδή κατά 70%. Οι επιθέσεις φυσικά δεν περιορίζονται στους Αμερικάνους. Τουλάχιστον τρεις δήμαρχοι της Μουκνταντίνια, της δεύτερης σε μέγεθος πόλης της επαρχίας έχουν δολοφονηθεί από το 2003.

Κοντά σ' αυτά, μεγάλο πονοκέφαλο αποτελεί για το Λευκό Οίκο και η κατάρριψη από εχθρικά πυρά 7 αμερικάνικων ελικωπτέρων μέσα σε τρεις βδομάδες, από τα οποία 2 ανήκαν σε ιδιωτική εταιρεία Ασφα-

λείας. Το Πεντάγωνο επιβεβαίωσε ότι το τελευταίο ελικόπτερο, ένα CH46 Sea Knight, που καταρρίφθηκε στην επαρχία Ανμπάρ, την καρδιά της σουνιτικής αντίστασης, χτυπήθηκε από πύραυλο τύπου Sam. Το γεγονός αυτό ανησυχεί ιδιαίτερα το Λευκό Οίκο, γιατί αν οι αντάρτες έχουν στα χέρια τους εξελιγμένους τύπους πυραύλων, είτε ρώσικους Sam, είτε τα αντίγραφά τους, τους Strela, που κατασκευάζονται στη Βόρεια Κορέα και στην Αίγυπτο, τα αμερικάνικα ελικόπτερα, από τα οποία εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό η μεταφορά προσωπικού, όπλων και εφοδίων, λόγω των σοβαρών κινδύνων που υπάρχουν στις οδικές μεταφορές, μπορεί να εξελιχθούν σε «Αχιλλείο πτέρνα» του αμερικάνικου στρατού στο Ιράκ.

«Η σύγχρονη ιστορία του ανταρτοπόλεμου δίνει σκληρά μαθήματα για το Ιράκ», επισημαίνει ο ανταποκριτής του BBC στη Βαγδάτη, ο Ντέιβιντ Λόιν, σε σχετικό άρθρο του (17/2/02). Και συνεχίζει: «Η πρώην Σοβιετική Ένωση έχασε τον πόλεμο στο Αφγανιστάν το 1985, έξι χρόνια μετά την εισβολή, όταν οι ΗΠΑ προμήθευσαν τους Μουτζαχεντίν με ελαφρούς αντιαεροπορικούς πυραύλους Stinger. Στο Βιετνάμ, η θύληση των ΗΠΑ εξαντλήθηκε, όταν άρχισαν να χάνουν ελικόπτερα σε τεράστια κλίμακα».

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές έγινε γνωστό ότι καταρρίφθηκε ένα ακόμη αμερικάνικο ελικόπτερο, το 8ο από τις 20 Ιανουαρίου. Πρόκειται για ένα Black Hawk, που μετέφερε 9 Αμερικάνους στρατιώτες και χτυπήθηκε από ελαφρά πυρά και ρουκέτες την περασμένη Τετάρτη, κοντά στην πόλη Ταρμίγια όπου πριν από δύο μέρες είχε γίνει η επίθεση στην αμερικάνικη βάση.

«Ο καθένας μπορεί να κατασκευάσει μια βόμβα»

Τη στιγμή που ο Λευκός Οίκος κλιμακώνει την προπαγάνδα εναντίον του ιρακινού καθεστώτος, κατηγορώντας το, εκτός των άλλων, ότι εφοδιάζει με ισχυρές διατρητικές βόμβες (EFPs) τους Ιρακινούς αντάρτες, η «Los Angeles Times» (16/2/07) τον αδειάζει, αποκάλυπτοντας σε άρθρο της με τον προαναφερόμενο τίτλο ένα ακόμη ψέμα των χαλκείων του Πενταγώνου.

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, τον περασμένο Νοέμβριο, σε μια επιδρομή που έκαναν Αμερικάνοι στρατιώτες σε μηχανουργείο της Βαγδάτης βρήκαν ένα σωρό χάλκινους δίσκους, διαμέτρου πέντε ιντσών. Το γεγονός αυτό, που δεν δημοσιοποιήθηκε μέχρι τώρα, δεν αφήνει αμφιβολία ότι οι Ιρακίνοί αντάρτες δεν έχουν ανάγκη να εισάγουν από το Ιράν τις EFPs (Explosively Formed Penetrators). Η αλήθεια είναι, υποστηρίζει ο αρθρογράφος Άντριου Κόκμπερν, ότι είναι απλό να κατασκευαστούν οι EFPs από καθένα που ξέρει πώς να το κάνει. Αυτό που χρειάζεται είναι ένας χάλκινος δίσκος, κάποιο ισχυρό εκρηκτικό, που είναι εύκολο να το προμηθευτεί κάποιος στο Ιράκ, και ένας υποδοχέας, όπως ένα κομμάτι σωλήνα. Το κόστος των υλικών αυτών δεν ξεπερνά τα 30 δολάρια.

Τα στρατεύματα κατοχής στο Ιράκ φοβούνται τις EFPs περισσότερο από κάθε άλλο εκρηκτικό μηχανισμό, όχι μόνο γιατί μπορούν να τρυπήσουν τη θωράκιση ενός M-1 ταנק, αλλά και γιατί είναι μικρές και ελαφρές και έτσι μεταφέρονται πολύ ευκολότερα και τοποθετούνται χωρίς να εντοπίζονται σε σύγκριση με τους συμβατικούς αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς, που κατασκευάζονται συνήθως από βαριά βλήματα πυροβόλων. Σύμφωνα με έναν αναλυτή του Πενταγώνου, μια EFP βάρους 2.700 γραμμαρίων περίπου μπορεί να προκαλέσει την ίδια ή μεγαλύτερη ζημιά με ένα συμβατικό αυτοσχέδιο εκρηκτικό μηχανισμό (IED) βάρους 110 κιλών. Μπορεί επίσης να διαπεράσει ακόμη και την πιο ισχυρή θωράκιση των διάφορων οχημάτων «σαν βούτυρο», σύμφωνα με ένα βετεράνο του Ιράκ.

Μέχρι τώρα, οι EFPs αντιπροσωπεύουν μόνο ένα μικρό ποσοστό των βομβών που χρησιμοποιούνται εναντίον των αμερικάνικων δυνάμεων. Σύμφωνα με στοιχεία του Πενταγώνου, τα οποία είναι σε γνώση του αρθρογράφου, από τους 3.000 αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς που χρησιμοποιήθηκαν εναντίον των στρατευμάτων κατοχής τον περασμένο Ιανουάριο, μόνο το 2.5% ήταν EFPs, οι οποίες όμως ευθύνονται για το 15% των αμερικάνικων απωλειών από τον περασμένο Νοέμβριο.

Οι βόμβες αυτές, επισημαίνει ο αρθρογράφος των «Los Angeles Times», έχουν παλιά ιστορία. Χρησιμοποιήθηκαν στη δεκαετία του '90 από τη Χεσμπολάχ εναντίον του ισραηλινού στρατού προκαλώντας του μεγάλες απώλειες. Αυτός είναι και ένας βασικός λόγος που η κυβέρνηση Μπους έσπευσε να κατηγορήσει το Ιρακινό καθεστώς για τον πολλαπλασιασμό των επιθέσεων με EFPs στο Ιράκ. Χρησιμοποιήθηκαν από τον IRA εναντίον των βρετανικών στρατευμάτων στη Βόρεια Ιρλανδία και ακόμη παλιότερα από τους μαχητές της γαλλικής αντίστασης εναντίον των Γερμανών στο 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Και καταλήγει ότι είναι μόνο ζήτημα χρόνου να μάθουν να τις κατασκευάζουν οι Ταλιμπάν και τότε θα αρχίσει το ίδιο μαρτύριο για τις νατοϊκές δυνάμεις στο Αφγανιστάν.

Οι «δυνάμεις Ασφάλειας» ληστεύουν ακαδημαϊκούς στη Βαγδάτη

Ένα μικρό δείγμα για τον τρόπο που υλοποιείται η τελευταία επιχείρηση καταστολής στη Βαγδάτη μας δίνει ένα ρεπορτάζ, με τον προαναφερόμενο τίτλο, των «Sunday Times» (18/2/07), από το οποίο δημοσιεύουμε ένα εκτεταμένο απόσπασμα.

«Όταν Ιρακίνοί στρατιώτες και αστυνομικοί εισέβαλαν στο σπίτι του Μοχάμεντ αλ - Τζαμπούρι την πρώτη μέρα της τελευταίας επιχείρησης καταστολής την περασμένη βδομάδα, δε μπορούσε να φανταστεί ότι θα έκλεβαν τις οικονομίες μιας ζωής της οικογένειάς.

Οι δυνάμεις Ασφάλειας χώρισαν τους άντρες από τις γυναίκες και

διέταξαν τη σύζυγο του Τζαμπούρι να τους δώσει τη βολίτσα με όλα τα κοσμήματα και τις οικονομίες τους, 20.000 δολάρια μετρητά. Όταν επιχείρησε να διαμαρτυρηθεί, απείλησαν να την σκοτώσουν. Έπειτα κατέστρεψαν τα έπιπλα και έσπασαν τα παράθυρα των αυτοκινήτων στο γκαράζ....

Αργότερα την ίδια νύχτα, δυνάμεις Ασφάλειας εισέβαλαν σε ένα συγκρότημα κατοικιών, όπου ζουν 110 καθηγητές πανεπιστημίου με τις οικογένειές τους. Ο καθηγητής Χαμίντ αλ - Ατάμι περιέγραψε τι συνέβηκε: Μας έσυραν από τα κρεβάτια μας καθώς κοιμόμασταν με τις γυναίκες και τα παιδιά μας, μας έβγαλαν έξω, μας έδεσαν τα χέρια

και τα μάτια και άρχισαν να μας χτυπούν, να μας προσβάλουν και να μας βρίζουν.

Ο καθηγητής Σαλάχ Μπινταγιάντ, πρύτανης της Νομικής Σχολής, έριξε δύο πυροβολισμούς στον αέρα με το όπλο που κατείχε νόμιμα για να τραβήξει την προσοχή των στρατιωτών. Αυτοί τον άρπαξαν, τον έριξαν στο έδαφος και άρχισαν να τον χτυπούν, να τον κλωτσούν και να τον βρίζουν με τον πιο βάρβαρο τρόπο. Και όταν τους εξήγησε ότι είμαστε καθηγητές πανεπιστημίου, του απάντησαν ότι όλοι είμαστε ένα μάτσο ανόητοι και τρομοκράτες.

Έπειτα συγκέντρωσαν όλους τους άντρες στο κέντρο του συγκροτή-

ματος και εισέβαλαν στα σπίτια μας, όπου έσπασαν τα έπιπλα, έκλεψαν χρήματα, κινητά τηλέφωνα και κοσμήματα καθώς εμείς καθόμασταν έξω ακούγοντας τα κλάματα και τις κραυγές των παιδιών και των γυναικών μας.

Ήταν πολύ σκληρό αυτό που ζήσαμε. Αυτή είναι η επιχείρηση αποκατάστασης της ασφάλειας στη Βαγδάτη, για την οποία καυχούνται. Δεν υπάρχει σχέδιο ασφάλειας. Αυτό που γίνεται είναι μια προσπάθεια να διώξουν από τη Βαγδάτη τους εναπομείναντες μορφωμένους και ευπρόληπτους ανθρώπους, είπε ο Ατάμι, που σχεδιάζει τώρα να φύγει από το Ιράκ όσο το δυνατόν συντομότερα».

Η κρίσιμη μάχη

Ο κύβος ερρίφθη! Η κυβέρνηση, βγάζοντας τη μάσκα της συναίνεσης και του διαλόγου, περιφρονώντας ακόμα και τους πρόθυμους συνομιλητές-γλείφτες της, που περίμεναν να τους καλέσει σ' έναν τελευταίο γύρο διαλόγου, δημοσιοποίησε και αμέσως κατέθεσε στη Βουλή το νόμο-πλαίσιο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ξεκαθαρίζοντας ότι θα το ψηφίσει με διαδικασίες εξπρές, χωρίς να λογαριάζει τις «μειοψηφίες» που αντιδρούν.

Αυτό το νομοσχέδιο ανοίγει το δρόμο για την πλήρη ιδιωτικοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Για τη μετατροπή των ΑΕΙ και ΤΕΙ σε επιχειρήσεις, που θα κλείνουν συμφωνίες με το κράτος και ιδιώτες καπιταλιστές. Για ΑΕΙ και ΤΕΙ πολλών ταχυτήτων, μεταξύ των οποίων λίγα θα προορίζονται για την ελίτ των «εχόντων και κατεχόντων», ενώ η πλειοψηφία τους θα φυτοζωεί και θα στεγάζει την πλέμπα, τα παιδιά της φτωχολογιάς, που η οικονομική τους κατάσταση δεν θα τους επιτρέπει να τα βγάλουν πέρα με τις απαιτήσεις των σχολών της ελίτ.

Το ίδιο νομοσχέδιο ανοίγει ταυτόχρονα το δρόμο για την επιβολή του δόγματος της μηδενικής ανοχής στους πανεπιστημιακούς χώρους. Για την εξαφάνιση κάθε ζωντανιάς και την καταστολή κάθε αγωνιστικού σκιρτήματος.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να πάρει τη ρεβάνς από το φοιτητικό κίνημα που έστειλε στα αζήτητα την αναθεώρηση του άρθρου 16, που άνοιξε το δρόμο για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Προσπαθεί έτσι να στείλει ένα τρομοκρατικό μήνυμα σε ολόκληρη την κοινωνία. Ένα μήνυμα μοιρολατρίας και υποταγής.

Η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση δεν θέλει και δεν μπορεί να σταθεί στο πλάι του αγωνιζόμενου φοιτητικού κινήματος. Το ΠΑΣΟΚ ακολουθεί γραμμή αντιπολιτευόμενης συμπολίτευσης, κάνοντας κριτική στην κυβέρνηση... από τα δεξιά και κατηγορώντας την για στολμία! Λες και είναι στολμία η κατεδάφιση όλων των κατακτήσεων της μεταπολιτευτικής περιόδου, για τις οποίες μάτωσε το φοιτητικό κίνημα από την περίοδο της χούντας. ΚΚΕ και ΣΥΝ περιορίζονται σε ασφαιρα φραστικά πυρά και ενδιαφέρονται μόνο για την αποκόμιση εκλογικών κερδών. Στέκονται ενάντια σε κάθε προοπτική αγωνιστικής κλιμάκωσης, σε κάθε τακτική σύγκρουσης και ρήξης.

Η μόνη αντιπολίτευση στην κυβέρνηση είναι το αγωνιζόμενο φοιτητικό κίνημα. Αυτό το κίνημα που έκανε ορμητικά την επανάκαμψή του την περασμένη Πέμπτη, με μια πανελλαδική πορεία που είχε πάρα πολλά χρόνια να γνωρίσει η χώρα. Το φοιτητικό κίνημα έχει τη δύναμη να κερδίσει. Να αναγκάσει τον Καραμανλή να πάρει πίσω το νόμο-πλαίσιο, όπως είχε πάρει ο μπάμπας του τον ψηφισμένο από τη Βουλή ν. 815 το 1979, καθώς οι καταλήψεις των σχολών συνεχίστηκαν και μετά την ψήφιση του νόμου. Ας συσπειρωθούμε όλοι γύρω απ' αυτό το κίνημα που αποτελεί ελπίδα για ολόκληρη την εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της.

■ Αθήνης

Μιλώντας με τον γνωστό αλαζονικό του τρόπο και βάζοντας την προσωπική του σφραγίδα στην προώθηση του νόμου-πλαισίου για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ο Καραμανλής αποφάνθηκε ότι αντιδρούν μόνο «κάποιες μειοψηφίες». Μειοψηφία οι φοιτητές που σε μαζικότερες γενικές συνελεύσεις αποφασίζουν καταλήψεις, όχι μία, όχι δύο, όχι τρεις αλλά περισσότερες από 10 φορές από τον περασμένο Μάη, μειοψηφία η ΠΟΣΔΕΠ που αποτελεί το συνδικαλιστικό όργανο των πανεπιστημιακών, μειοψηφία η ΔΟΕ και η ΟΛΜΕ.

Επειδή και άλλες φορές έχει αποδείξει ότι δεν είναι παρά ένας σαλονάτος αλητάμπουρας, θα του προτείνουμε, αν έχει τα κότσια, να στείλει τη ΔΑΠ στα πανεπιστήμια για να υποστηρίξει το νόμο-πλαίσιο, για να φανεί καθαρά ποιοι είναι μειοψηφία και ποιοι πλειοψηφία.

■ Ξεχασιάρα

Ενοχλήθηκε η Γιαννάκου που ο συντάκτης της «Κόντρας» ρώτησε αν η κυβέρνηση θέλει να στείλει το μήνυμα ότι είναι κυβέρνηση του τσαμπουκά, παίρνοντας κατά κάποιο τρόπο τη ρεβάνς για το μπλοκάρισμα της αναθεώρησης του άρθρου 16. «Παρέλκει να σχολιάσω τον τρόπο που έγινε η ερώτησή σας», είπε αρχικά, για να προχωρήσει στη συνέχεια σε μια παραληρηματικού τύπου απάντηση, η οποία τροφοδότησε τη στήλη «Η παπάρα της εβδομάδας» στη σελίδα 2. Τι την ενόχλησε, άραγε, στην ερώτηση; Αυτή δεν ήταν που έλεγε με μόρτικο ύφος προ καιρού, ότι η κυβέρνηση «δεν μασάει»; Μάλλον η σφοδρότητα του περιεχόμενου της ερώτησης την ενόχλησε.

■ Παραμυθατζήδες

Όταν η υπουργός Παιδείας ρωτήθηκε ποιο είναι το ανώτατο όριο σπουδών για τους ήδη φοιτούντες απάντησε: «Αυτοί οι φοιτητές οι οποίοι είναι μέσα έχουν ό,τι έχουν και οι άλλοι, το διπλάσιο. Συν ένα χρόνο, δύο εξάμηνα, που μπορεί να τους δώσει το Πανεπιστήμιο». Ο σύμβουλος της Σκιαδάς, προς το τέλος της συνέντευξης Τύπου, προσπάθησε να παραμυδιάσει τους δημοσιογράφους: «Αυτοί που είναι μέσα φοιτητές αυτή τη στιγμή, τους δίνει το δικαίωμα να πάνε μέχρι τον ανώτατο

χρόνο φοίτησης, συν 5 χρόνια μετά».

Φυσικά, το νομοσχέδιο είναι σαφές: για τους ήδη φοιτούντες που δεν έχουν εξαντλήσει το ανώτατο όριο φοίτησης, ισχύει ό,τι και για τους φοιτητές που θα εισαχθούν μετά το επόμενο έτος. Γιατί ο Σκιαδάς προσπάθησε να παραμυδιάσει τους δημοσιογράφους; Έκανε λάθος; Αν είναι έτσι, γιατί δεν τον διόρθωσε η παρισταμένη υπουργός που προηγούμενα είχε δώσει σωστή απάντηση;

■ Ο φόβος φυλάει τα έρ'μα...

Επιστολή – αναφορά προς τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών έστειλε ο υπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας Σ. Τσιτουρίδης, στην οποία αναφέρει ότι, επειδή «σε μια δημοκρατική κοινωνία τίποτε δεν πρέπει να σκιάζει την ευνομούμενη λειτουργία των θεσμών, και επειδή από την ημέρα της δολοφονίας του Διοικητή του ΙΚΑ Γιάννη Βαρθολομαίου γράφονται και λέγονται διάφορα για τον τρόπο λειτουργίας του ΙΚΑ, τα οποία μπορούν να κλονίζουν την αξιοπιστία των σχετικών διαδικασιών και να αποβαίνουν σε βάρος προσώπων, τόσο οι Υπηρεσίες του Ιδρύματος όσο και οι Υπηρεσίες του υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας παραμένουν, αυτονόητα, πάντα και ανά πάσα στιγμή στη διάθεση της εισαγγελικής αρχής για την παροχή κάθε πληροφορίας που αφορά στη νομιμότητα και στη διαφάνεια της λειτουργίας των

Υπηρεσιών του ΙΚΑ».

Μια μέρα πριν ο Σάββας δήλωνε με το γνωστό σεμνοαλαζονικό του ύφος, ότι τα πάντα στο ΙΚΑ είναι εντάξει και πως ούτε μια δραχμή δε χάνεται. Επειδή, λοιπόν, η επιστολή προς τον εισαγγελέα έρχεται σε αντίθεση με τη σιγουριά, αναρωτιόμαστε μήπως κάποιο «πουλάκι» του «σφύ-

■ Δεκανίκι

«Παρωδία» χαρακτήρισε ο Γιωργάκης τον τριετή διάλογο για την Παιδεία, μιλώντας στα στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Σωστός ο χαρακτηρισμός, αλλά ετεροχρονισμένος κατά τρία χρόνια. Μακάρι, όμως, να μπορούσαν να κατηγορηθούν μόνο για καθυστέρηση στην αντίδραση ο Γιωργάκης και το ΠΑΣΟΚ. Όλο αυτό το διάστημα κάνουν πλάτες στην κυβέρνηση, λειτουργούν σαν δεκανίκι της. Την πιο αισχρή στάση κράτησαν το περασμένο καλοκαίρι. Τότε που ο Καραμανλής, στριμωγμένος από το φοιτητικό κίνημα, υποχρέωσε τη Γιαννάκου να κάνει πίσω, να μην καταθέσει στη Βουλή το νομοσχέδιο που είχε έτοιμο και να ξεκινήσει έναν προσχηματικό διάλογο, «αγοράζοντας χρόνο» και αναζητώντας την κατάλληλη ευκαιρία για να αιφνιδιάσουν. Ενώ όλοι οι φορείς του εκπαιδευτικού κινήματος δήλωσαν ότι θεωρούν το διάλογο προσχηματικό και αρνήθηκαν να πάνε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής, το ΠΑΣΟΚ παρέμεινε και με νόημα έλεγε προς την κυβέρνηση, ότι παραμένει για να τη στηρίξει (τοποθέτηση Λοβέρδου). Εμεινε μέχρι το τέλος στην Επιτροπή το ΠΑΣΟΚ και στη συνέχεια τακίμισε με την κυβέρνηση και στο θέμα της αναθεώρησης του άρθρου 16, βοηθώντας την έτσι να οργανώσει την προπαγάνδα της και να σπεύρει σύγχυση και αποπροσανατολισμό, με τη βοήθεια και των ΜΜΕ. Αυτή η παρωδία, λοιπόν, δεν είχε ένα αλλά δύο πρωταγωνιστές.

ριξε» ότι επίκεινται αποκαλύψεις και έσπευσε να στείλει την επιστολή για να λέει μετά πως αυτός είναι που προκάλεσε την εισαγγελική έρευνα και όχι οι αποκαλύψεις.

■ Εντάξει, καταλάβαμε...

«Στο μυαλό μου δεν ταυτίζω την πολιτική δράση με κομματικό ή κοινοβουλευτικό αξίωμα», δήλωσε συνεντευξιαζόμενος στην «Ελευθεροτυπία» (18.2.07) ο Ν. Κωνσταντόπουλος. Η απουσία του επιθέτου «πολιτειακό», που θα έπρεπε να πάει μαζί με το «κομματικό» και το «κοινοβουλευτικό», βγάζει μάτια. Λίγο παρακάτω ο δημοσιογράφος τον ρωτά αν έχει ξεχάσει την προεδρική κατοικία και παίρνει την εξής απάντηση: «Ως πρόεδρος του ΣΥΝ, προσπάθησα να αλλάξει η αντίληψη που θεωρεί ότι τα πολιτειακά αξιώματα είναι άβυσσος ή ασυμβίβαστα για την αριστερά. Δεν έχω, λοιπόν, τίποτε να ξεχάσω ή τίποτε να θυμηθώ!»

Τι άλλο να μας πει για να καταλάβουμε πως στο μυαλό του υπάρχει μόνο η προεδρία της Δημοκρατίας και πως δε θα διστάσει να κάνει άνω-κάτω τον ΣΥΝ για να το πετύχει; Καλά ξεμπερδέματα, Αλέκο (και λοιποί).

■ Μελετημένα πράγματα

Δυο χρόνια αναστολή της κοινοβουλευτικής ιδιότητας είναι η ποινή που επέβαλε το Πειθαρχικό του ΠΑΣΟΚ στο νομάρχη Κέρκυρας Μαχειμάρη για το γνωστό μυστικό πρωτόκολλο που υπέγραψε με το ΛΑΟΣ προεκλογικά και το οποίο το γνώριζαν όλοι και όλες, το είχαν εγκρίνει όλοι και όλες, αλλά ουδείς τολμά να πάρει την πολιτική ευθύνη του. Αν κάνουμε έναν απλό υπολογισμό, η ποινή του Μαχειμάρη θα λήξει περίπου ένα χρόνο πριν από τις επόμενες νομαρχιακές εκλογές. Τότε, λοιπόν, θα επανέλθει στο ΠΑΣΟΚ και θα ηγηθεί της προσπάθειας για την επανακατάκτηση της νομαρχίας. Και βέβαια, στη νομαρχία της τιμωρίας του, όλοι θα συνεργάζονται μαζί του και το γραφείο του θα είναι κέντρο εξουσίας και για τις πασοκικές υποθέσεις στο νησί.

■ Ξανασμιγούν τα ρόδα

Καλώς να τον δεχτούν οι Πασόκοι τον Πάχτα και στη λίστα των υποψήφιων βουλευτών στη Χαλκιδική και στην κοινοβουλευτική τους ομάδα. Εμάς λόγος δεν μας πέφτει για το ποιος θα είναι και ποιος δεν θα είναι υποψήφιος του ΠΑΣΟΚ. Αλλωστε, από λαμογία υπάρχουν... να φάνε κι οι κότες. Εκείνο που δε δεχόμαστε είναι να βγαίνει ο κάθε Πάχτας και να υποτιμά τη νοημοσύνη μας με ερωτήματα του τύπου: «Αρκεί μια δήλωση ενός αλκοολικού και πάσχοντα από μυθομανία ατόμου για να κλονίζεται το πολιτικό σύστημα, με τον τρόπο που κλονίστηκε;» («Βήμα της Κυριακής», 18.2.07).

Καταρχάς, κανένα πολιτικό σύστημα δεν κλονίστηκε επειδή βρέθηκαν εκτός λιστών ΠΑΣΟΚ ο Πάχτας και τινές άλλοι. Σιγά τα στελέχη. Δεύτερο, κρύβει ο τέως υφυπουργός το γεγονός ότι ο ίδιος και τα φιλαράκια του πήραν τον πούλο, επειδή υπέγραψαν τη γνωστή ως «(ν)τροπολογία Πάχτα» και όχι λόγω των όσων δήλωνε στις εκπομπές του Ζούγκλα η γραμματέας του Στέγκου. Εμείς δεν έχουμε στοιχεία για να πούμε ότι ο Πάχτας τα πήρε. Ξεράουμε όμως ότι αυτός έφτιαξε τη «(ν)τροπολογία», η οποία καταργήθηκε από το ίδιο το ΠΑΣΟΚ. Επιπρόσθετα, ξέρουμε πως στην πολιτική υπάρχουν και πράγματα που... γίνονται και δε λέγονται. Τέλος, έτσι όπως τον κόβουμε τον Πάχτα, δεν μας φαίνεται για... μαλάκας.

■ Εισαγγελική θρασυδειλία

Είπε για δικαστές ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδάς: «Παρατηρείται το παράδοξο φαινόμενο κατά το οποίο δικαστές, για λόγους που αυτοί γνωρίζουν, ασεβούντες προς τις κείμενες και συνταγματικές διατάξεις και αναγορεύσαντες εαυτούς ως τους μοναδικούς δίδην προστάτες εργαζομένων, άρχισαν να εκδίδουν αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων, αλλά και προσωρινές ακόμη διαταγές, με τις οποίες, υπό το πρόσχημα δήθεν της ερμηνείας συναφθεισών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, υποχρέωναν το Δημόσιο να εξακολουθεί να δέχεται τις υπηρεσίες εργαζομένων». Για ποιο λόγο ένας δικαστής θα βγάλει παράνομη (κατά Σανιδά) απόφαση, δικαιώνοντας εργαζόμενους, όταν ο κανόνας στα δικαστήρια είναι το αντίθετο (μέχρι και την απεργία της Πρωτομαγιάς έχουν βγάλει παράνομη και καταχρηστική); Ο υπαινιγμός Σανιδά είναι προφανής: υπαινίσσεται χρηματισμό δικαστών από δικηγορικά γραφεία. Δικαιούμαστε, λοιπόν, να τον χαρακτηρίσουμε θρασύδειλο, αφού πετάει υπαινιγμούς χωρίς να έχει το θάρρος να εκφράσει τουλάχιστον υπόνοιες ή να ασκήσει διώξεις κατά των συγκεκριμένων δικαστών.

Επίδειξη τσαμπουκά από τον Καραμανλή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

κήσει.

◆ Από την άλλη, δεν είχε ειδικό πολιτικό λόγο να αναβάλει άλλο το νόμο-πλαίσιο, δεδομένου ότι το ΠΑΣΟΚ έχει αποχωρήσει από την αναθεωρητική διαδικασία και επομένως η συναίνεση έχει πάει περίπατο. Η κίνηση με την προώθηση του νόμου-πλαισίου τώρα είναι και ένας αιφνιδιασμός προς το ΠΑΣΟΚ. Πρώτο, για να δείξει ο Καραμανλής ότι αυτός έχει μεταρρυθμιστικές προτάσεις ενώ το ΠΑΣΟΚ όχι. Δεύτερο, για να εκμεταλλευτεί το πρόσφατο μπάχαλο στο ΠΑΣΟΚ με τις δηλώσεις Πάγκαλου, εκθέτοντας τον Γιωργάκη. Γιατί έχει καταστεί ολοφάνερο ότι ο Πάγκαλος για το άσυλο δεν είπε τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που προβλέπει ο νόμος-πλαίσιο της Γιαννάκου, ενώ επί της ουσίας οι δηλώσεις του δεν αποδοκιμάστηκαν από την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ. Έτσι, η ενδεχόμενη αντίθεση του ΠΑΣΟΚ στο νόμο-πλαίσιο θα είναι υπονοημένη και σε μεγάλη μερίδα της «κοινής γνώμης» θα εμφανίζεται ως αναξίπιστο. Πέρα απ' αυτό, οι ίδιες οι θέσεις του ΠΑΣΟΚ για την τριτοβάθμια εκπαίδευση δε διαφέρουν σε τίποτα, επί της ουσίας, από τις θέσεις της ΝΔ.

◆ Τέλος, δεν στερούνται βάσης ρεπορτάζ του αστικού Τύπου που αποδίδουν την επίστευση της προώθησης του νόμου-πλαισίου στο θόρυβο που έχει ξεσπάσει με την υπόθεση Βαρθολομαίου, η οποία ακουμπά τον ίδιο τον Καραμανλή. Η ΝΔ έχει να αντιμετωπίσει εδώ δυο προβλήματα. Το πρώτο είναι οι τυχόν αποκαλύψεις οικονομικών σκανδάλων, για τις οποίες τρέμει το φυλλοκάρδι τους. Το δεύτερο είναι η εικόνα ενός κορυφαίου κυβερνητικού στελέχους, που σοκάρει και ξεγελαίνει τους «νοικοκυραίους», οι οποίοι θέλουν τα δημόσια πρόσωπα «τέρατα ηθικής» (έτσι τους έχουν μάθει, βλέπετε, και σ' αυτές τους τις αντιλήψεις υποκλίνονται). Η υποκριτική ηθικολογία αποτελεί βασικό στοιχείο της κυρίαρχης ιδεολογίας. Έχοντας εδώ και καιρό δουλέψει μέσω των ΜΜΕ το θέμα του ασύλου (και τι δεν έχει ακουστεί: βιασμοί, ομαδικά όργια, διακίνηση ναρκωτικών, τεράστιες καταστροφές κ.λπ.) θεωρούν ότι έπιασαν το σφυγμό των «νοικοκυραίων» και πως έτσι τους προσφέρουν υλικό για να εκτονώσουν τη δυσαρέσκειά τους για την υπόθεση Βαρθολομαίου.

Δε νομίζουμε, πάντως, ότι αυτός ο τελευταίος λόγος ήταν ο καθοριστικός για την επίστευση της κατάθεσης του νόμου-πλαισίου. Μόνο ενισχυτικά μπορεί να λειτουργήσει. Ο καθοριστικός λόγος ήταν η επιδίωξη της ρεβάνς, η προσπάθεια να ηττηθεί το κίνημα που ανάγκασε την κυβέρνηση της ΝΔ στην πρώτη μεγάλη πολιτική της ήττα. Και να σταλεί έτσι ένα τρομοκρατικό μήνυμα με δυο αποδέκτες: τον ελληνικό λαό από τη μια, ο οποίος πρέπει να πειστεί ότι κανείς δε μπορεί να τα βάλει μ' αυτή την κυβέρνηση, την άρχουσα τάξη από την άλλη, στην οποία στέλνεται το μήνυμα ότι ο Καραμανλής είναι ο άνθρωπος της και κακώς ορισμένοι τον κατηγορούν για διστακτικότητα και φόβο πολιτικού κόστους.

Εκείνο που δεν φαίνεται να πήρε καθόλου υπόψη του ο Καραμανλής είναι ότι μπορεί ο ηττημένος στο τέλος να είναι αυτός. Δε φαίνεται να διδάχτηκε από το κάζο του μπάρμπα του το 1979, που αναγκάστηκε να καταργήσει ψηφισμένο νόμο. Έτσι ξεκίνησε και κείνος. Με τη σκέψη πως

οι κινητοποιήσεις γίνονται μέχρι να ψηφιστεί ένα νομοσχέδιο και μετά σταματούν. Όμως, το φοιτητικό κίνημα δεν είναι κίνημα εργαζομένων, που χάνουν μεροκάματα. Έχει τη δική του εσωτερική δυναμική. Συνέχισε λοιπόν τότε, έγινε το πρώτο μεγάλο κίνημα καταλήψεων και ο Καραμανλής ο πρεσβύτερος αναγκάστηκε να βγει ο ίδιος και να ανακοινώσει την κατάργηση του νόμου 815.

Ο ταρινός Καραμανλής υπολόγισε αρχικά ότι οι καταλήψεις θα σταματούσαν λόγω εξεταστικής και μετά θα υπήρχαν μόνο ημερήσιες κινητοποιήσεις τις μέρες που η Βουλή θα ψήφιζε την αναθεώρηση του άρθρου 16. Έπεσε έξω. Η εξεταστική ούδως απασχόλησε το φοιτητικό κίνημα και ο αγώνας συνεχίστηκε με καταλήψεις διάρκειας, χωρίς τα επτεσιακά που κάποιοι στιγμή είχαν προσπαθήσει να πλασάρουν οι δυνάμεις του Περισσού. Στη συνέχεια και όταν το ΠΑΣΟΚ αποσύρθηκε από την αναθεωρητική διαδικασία, η κυβέρνηση είχε την ελπίδα ότι το ναυάγιο της αναθεώρησης του άρθρου 16, σε συνδυασμό και με την κούραση από τόσες εβδομάδες καταλήψεων, θα οδηγούσε το κίνημα σε αναστολή. Διαμεύστηκε και σε αυτή την προσδοκία. Το κίνημα συνέχισε, χωρίς να χυθεί ούτε μία καταλήψη. Όπου κάποιοι ΔΑΠίτες δοκίμασαν να κατεβάσουν πρόταση ενάντια στην κατάληψη απομονώθηκαν και μέτραγαν τα κουκιά τους. Το μόνο βέβαιο, λοιπόν, είναι πως η κατάσταση στη Βουλή του νόμου-πλαισίου θα πυροδοτήσει και δεν θα εκτονώσει το κίνημα.

Γιατί τότε ο Καραμανλής επέσπευσε την κατάθεση του νομοσχεδίου; Γιατί δεν περίμενε να το κάνει μετά το Πάσχα, ποντάροντας στο σταμάτημα στο μεταξύ των καταλήψεων; Γιατί ποντάρει μόνο στην καλλιέργεια της ψυχολογίας της ήττας στο φοιτητικό κίνημα. Δεν είναι τυχαίο ότι το νομοσχέδιο προωθείται για ψήφιση με διαδικασίες εξπρές. Την μεθεπόμενη εβδομάδα αναμένεται να έχει τελειώσει η ψήφισή του και στην Ολομέλεια. Ποντάρουν, λοιπόν, στο ότι μετά απ' αυτή την ημερομηνία το φοιτητικό κίνημα θα αποσυρθεί από το προσκήνιο, καθώς δεν θα έχει άλλα «καύσιμα». Αν προκληθεί κοινωνική αναταραχή - λένε off the record στελέχη της κυβέρνησης - τότε θα πάμε για εκλογές. Με το νόμο ψηφισμένο, φυσικά. Το αποτέλεσμα των εκλογών, που ευελπιστούν ότι θα είναι υπέρ της ΝΔ, θα χρησιμοποιηθεί ως επιβεβαίωση της ορθότητας των πολιτικών επιλογών της κυβέρνησης.

■ Ασφαιρα πυρά

Αυτός φαίνεται πως είναι ο σχεδιασμός τους, οι υπολογισμοί που κάνουν. Και είναι καθαρό πως μόνο το φοιτητικό κίνημα μπορεί να τους χαλάσει τα σχέδια. Γιατί η κοινοβουλευτική αντιπολίτευση δεν θεί και δεν μπορεί να σταθεί εμπόδιο στην κυβερνητική πολιτική. Το ΠΑΣΟΚ κάνει αντιπολίτευση-συμπολίτευση, παρουσιάζοντας θέσεις ταυτόσημες μ' αυτές της κυβέρνησης, ενώ Περισσός και ΣΥΝ ενδιαφέρονται μόνο για την αποκόμιση πολιτικής υπεραξίας (την οποία ευελπιστούν να εξαργυρώσουν στο ανταλλακτήριο των εκλογών). Ποτέ δεν είχαν εμπιστοσύνη στα κοινωνικά κινήματα, ποτέ δεν αγάλισαν και δεν στήριξαν κινήματα που ξεφεύγουν από τον έλεγχό τους και που κινούνται έξω από τα θεσμικά πλαίσια. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Αλαβάνος εκείνο που βρήκε να κατηγορήσει

τον Καραμανλή είναι ότι «λειτουργεί ως Νέρων», ενώ τον κάλεσε «να ακούσει τη φωνή της λογικής» και να υιοθετήσει την πρόταση «των 4 πρυτάνεων των αρχαιότερων πανεπιστημίων της χώρας». Μια πρόταση που πλέον δεν ισχύει, ενώ επιπρόσθετα δεν αφορούσε την ουσία του νόμου-πλαισίου, αλλά ζητούσε απλώς αναβολή της κατάθεσής του μέχρι τον Ιούνιο, ώστε στο μεταξύ να εκτονωθούν οι φοιτητικές κινητοποιήσεις. Ούτε είναι τυχαίο ότι ο Περισσός δεν κάνει καμιά αναφορά στην ανάγκη συνέχισης των καταλήψεων και μετά την ψήφιση του νόμου και χρησιμοποιεί τη σκόπιμη ασαφή φράση «ακύρωση του νόμου» (βλέπε ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου της ΚΕ του ΚΚΕ και κύριο άρθρο, «Ριζοσπάστης», 22.2.07).

Όσο για τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, εξακολουθεί να κρατά την ίδια αισχρή στάση. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ΓΣΕΕ αρνείται πεισματικά (παρά την πίεση των φοιτητών) να κηρύξει 24ωρη απεργία, που θα είχε συμβολική σημασία, και περιορίστηκε να καλέσει τα Εργατικά Κέντρα να κηρύξουν τριώρες στάσεις για τις διαδηλώσεις της περασμένης Πέμπτης.

■ Ουσιαστική συναίνεση από το ΠΑΣΟΚ

Η πρώτη αντίδραση του ΠΑΣΟΚ, διά στόματος Γιωργάκη, όταν κατατέθηκε ο νόμος-πλαίσιο, έδωσε το στίγμα της αντιπολιτευτικής του τακτικής: αντιπολίτευση στην κυβέρνηση από τα δεξιά! Εγκάλεσε την κυβέρνηση για... ατολμία: «Λυπάμαι που δεν τόλμησε. Λυπάμαι που η κυβέρνηση δεν αξιοποίησε το διάλογο που προσέφερε δυνατότητες για ρηξικέλευθες αλλαγές... Οι σημερινές ανακοινώσεις για την ανώτατη εκπαίδευση είναι, για άλλη μια φορά, πρόχειρες και αποσπασματικές... Συνεχίζει μια λαθεμένη αντίληψη κρατικού ελέγχου και παρέμβασης». Και βέβαια, ο Γιωργάκης δεν παρέλειψε να σημειώσει με νόημα, ότι απαιτείται «ευρύτατη συναίνεση για να περπατήσουν οι απαραίτητες αλλαγές».

Την περασμένη Τετάρτη συνεδρίασε και το Πολιτικό Συμβούλιο του ΠΑΣΟΚ, που έδειξε πιο καθαρά με την απόφασή του ότι κινούνται στη γραμμή της συμπολιτευόμενης αντιπολίτευσης: «Η κυβέρνηση Καραμανλή δεν αξιοποίησε τον διάλογο που προσέφερε δυνατότητες για ρηξικέλευθες αλλαγές. Δεν τόλμησε. Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου για την ανώτατη εκπαίδευση είναι πρόχειρες και αποσπασματικές... Αυτοτέλεια και αξιολόγηση είναι οι δυο πυλώνες... Εμείς θέλουμε Ιδρύματα με ισχυρή, ευελικτη, δυναμική διοίκηση που λειτουργούν με διαφάνεια, δημόσια ελεγχόμενους οργανισμούς και εσωτερικούς κανονισμούς, με πολυετείς-αμοιβαία δεσμευτικές προγραμματικές συμφωνίες με την πολιτεία... Το ΠΑΣΟΚ θα πάρει μέρος στη συζήτηση στη Βουλή με τις θέσεις και τις προτάσεις του για την αυτοτέλεια, την χρηματοδότηση και την αξιολόγηση και θα καταψηφίσει συνολικά το νομοσχέδιο της κυβέρνησης».

Όπως διέρρευσε, ο Πάγκαλος και κάποιοι άλλοι πρότειναν να ψηφιστεί το ΠΑΣΟΚ «κάποια σημεία κοινής λογικής», αλλά επικράτησε η άποψη της συνολικής καταψήφισης (για ευνόητους λόγους).

με μάνατζερ και χωροφύλακες

γαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, να φτιάξει Πανεπιστήμια για την ελίτ, Πανεπιστήμια που να λειτουργούν με επιχειρηματικά και ανταποδοτικά κριτήρια, σύμφωνα με τις ανάγκες της αγοράς.

Μάλιστα, κάποιες από αυτές, όπως π.χ. η διάταξη για το Πανεπιστημιακό Ασύλο ή η διάταξη για τους ήδη φοιτούντες «αιώνιους φοιτητές», τροποποιούνται (σε σχέση με το Προσχέδιο) σε σκληρότερη και αυστηρότερη κατεύθυνση. Φαίνεται πως η κυβέρνηση θεωρεί ότι όλη η προηγούμενη, με την αμέριστη συμπαράσταση των ΜΜΕ, ενορχηστρωμένη προπαγάνδα της (ειδικά για το άσυλο) δεν έπεσε στο κενό. Το χεράκι του έβαλε εδώ και ο Πάγκαλος. Ατόφιες -αν και με εμφανή την προσπάθεια να καλυφθούν με ηπιότερες διατυπώσεις- παραμένουν και οι ρυθμίσεις ενάντια στις φοιτητικές καταλήψεις και τις μακροχρόνιες κινητοποιήσεις.

Όλες οι υποσχέσεις, που απλόχερα μοίραζε η Μ. Γιαννάκου, με πασαρέλα τη στημένη συνάντηση με τους «1.000» πανεπιστημιακούς-αυτόκλητους συνομιλητές της και τη σύνοδο των Πρυτάνων (ακόμα γελάμε με τον ανεκδιήγητο Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας που δήλωσε ότι φοβάται ότι δεν είναι σε θέση να εφαρμόσει αυτές τις τόσο ρηξικέλευθες αποφάσεις), περί «πραγματικής αυτονομίας» και «πλήρους αυτοτελείας» των Ιδρυμάτων, αποδείχθηκαν απέραντη μπουρδολογία.

Η κατάρτιση εσωτερικών κανονισμών από τα ΑΕΙ όχι «εν λευκώ», αλλά σε συμμόρφωση με Πρότυπο Γενικό Εσωτερικό Κανονισμό λειτουργίας που καταρτίζεται από το υπουργείο Παιδείας, η επιβολή ποινών σε περίπτωση άρνησης ή μη τήρησης του Προτύπου, ο δεσμευτικός τετραετής αναπτυξιακός προγραμματισμός, η ροή της χρηματοδότησης προς τα Ιδρύματα ανάλογα με το βαθμό τήρησης του τε-

τραετούς προγραμματισμού, στον οποίο συμπεριλαμβάνεται και η συμμόρφωση με τις διαδικασίες της αξιολόγησης, η επιβολή μάνατζερ, η εκ των προτέρων ρύθμιση της αποπομπής των «αιώνιων φοιτητών» και της ύπαρξης προαπαιτούμενων μαθημάτων, η συμμετοχή στα εκλεκτορικά σώματα κατά το 1/3 μελών ΔΕΠ άλλων Τμημάτων του ίδιου ή άλλων ΑΕΙ, είναι από τις κυριότερες ρυθμίσεις, που σφίγγουν σαν μέγερη την περίφημη «αυτοτέλεια» και «αυτονομία», που τσαλακώνουν την προσωπικότητα και τη θέση των πανεπιστημιακών καθηγητών.

Αυτός είναι ένας βασικός λόγος, για τον οποίο θεωρούμε, ότι το Νομοσχέδιο θα βρει απέναντί του και τους πανεπιστημιακούς καθηγητές (εκτός απ' τις γνωστές εξαιρέσεις στα ανώτατα κλιμάκια), παρά τις ελπίδες της κυβέρνησης να διασπάσει το μέτωπο και να τους βγάλει απ' το παιχνίδι.

Οι τροποποιήσεις που εισήγαγε η κυβέρνηση στο Νομοσχέδιο -πάντα σε σχέση με το Προσχέδιο- στρογγυλεύοντας κυρίως κάποιες διατυπώσεις ή απαλύνοντας κάποιες άλλες (π.χ. ανώτατη διάρκεια φοίτησης για τους νεοεισερχόμενους στα ΑΕΙ ίση με 2v -αντί 1,5v του Προσχεδίου-, όπου ο κανονικός χρόνος σπουδών) είναι παρωνυχίδες και δεν αλλοιώνουν στο παραμικρό το περιεχόμενο. Ωδινεν όρος, λοιπόν, και έτεκεν μιν. Ο «παρατεταμένος διάλογος» της κυβέρνησης αποδείχθηκε φιάσκο. Αποδείχθηκε ότι ήταν απλά ένα τέχνασμα για να αποφευχθεί το τελειωτικό χτύπημα από το μεγαλύτερο φοιτητικό κίνημα του καλοκαιριού στο μισοπεθαμένο κατασκευασμά της, το νόμο πλαίσιο. Τώρα πια έπεσαν οι μάσκες. Η κυβέρνηση με το Νομοσχέδιο ακρόπλισε ακόμα και αυτούς που προσέβλεπαν και προσέτρεξαν σε τούτο το «διάλογο».

το Νομοσχέδιο

της με την ικανότητα των ΑΕΙ να τηρήσουν τα συμφωνημένα.

Στο ίδιο άρθρο (άρθρο 7) προστίθεται -σε σχέση με το Προσχέδιο- και η πρόβλεψη να μεταφέρονται πόροι από ΑΕΙ σε ΑΕΙ, εφόσον παρουσιάζονται καθυστερήσεις στην εφαρμογή των τετραετών αναπτυξιακών προγραμμάτων. Η τιμωρία για τα ΑΕΙ που παρουσιάζουν υστέρηση στην εφαρμογή των συμφωνημένων μπορεί να πάρει όμως και τη μορφή της μεταφοράς πόρων από ένα οικονομικό έτος σε επόμενο, εφόσον υπάρχει «αιτιολογημένη πρόταση της Συγκλήτου». Με το σταγονόμετρο, λοιπόν, η κρατική χρηματοδότηση -η οποία έτσι κι αλλιώς είναι ανεπαρκέστατη και βαίνει συνεχώς μειούμενη- συνοδεύεται από αυστηρές ποινές και τιμωρίες.

Ανοίγει, λοιπόν, διάπλατα ο δρόμος για την κατηγοριοποίηση των Ιδρυμάτων, ενώ γίνεται σκόνη η δικαιοσύνη για «αυτοτέλεια» των ΑΕΙ. Τούτη η τελευταία περιορίζεται αυτόματα στην ικανότητα που θα επιδείξει το Πανεπιστήμιο να αντλεί πόρους από «άλλες πηγές», υποθηκεύοντας το μέλλον και την αποστολή του.

■ Μάνατζερ στα Πανεπιστήμια

Μετά την κατακραυγή και τις αντιδράσεις που ξέσηκωσε η επιβολή μάνατζερ στα Πανεπιστήμια, η Μ. Γιαννάκου εφάρμοξε και πάλι νέα ορολογία, ακόμα πιο «κομψή» και λάιτ, σε σχέση με αυτή του «Εκτελεστικού διευθυντή οικονομικών και διοικητικών υποθέσεων» που προέβλεπε το Προσχέδιο. Η νέα ονομασία του γενικού δερβέναγα των ΑΕΙ, ο οποίος θα έχει τη διοικητική εποπτεία και το συντονισμό των διοικητικών, οικονομικών και τεχνικών υπηρεσιών και την ευθύνη για την εύρυθμη λειτουργία τους, τη μέριμνα για την εκτέλεση των αποφάσεων των συλλογικών οργάνων και την τήρηση του εσωτερικού κανονισμού, καθώς και άλλες αρμοδιότητες που θα του εκχωρούν τα όργανα διοίκησης, είναι «Γραμματέας του ΑΕΙ».

σπουδαίο λόγο». Η κυβέρνηση, παρά τις αντιδράσεις που έχει ξεσηκώσει η διάταξη αυτή, επιμένει να την διατηρεί ατόφια. Και αυτό, γιατί σ' ένα Πανεπιστήμιο που θεωρείται πια επιχείρηση, που λειτουργεί με τα κριτήρια μιας καπιταλιστικής επιχείρησης, που οι φοιτητές αντιμετωπίζονται ως πελάτες και η μόρφωση ως εμπόρευμα, που πουλιέται και αγοράζεται από τους έχοντες και κατέχοντες, ο μάνατζερ είναι απαραίτητος.

Τη διάσταση αυτή του «σύγχρονου Πανεπιστημίου» εισάγει στη συνέχεια και το άρθρο 13 για τις ανταποδοτικές υποτροφίες και τα δάνεια προς τους φοιτητές.

■ Ανταποδοτικές υποτροφίες-Εκπαιδευτικά

Η αρχή έγινε...

Αυτή τη φορά η Αθήνα βούλιαξε κυριολεκτικά. Ήταν η μεγαλύτερη πανεκπαιδευτική πορεία εδώ και χρόνια. Μεγαλύτερη και από τις μεγάλες του περασμένου καλοκαιριού. Και ο όγκος της ήταν καθαρά φοιτητικός. Δάσκαλοι, καθηγητές και εργαζόμενοι με... φιλική συμμετοχή έμοιαζαν μπροστά στα μιλιούνια των φοιτητών, που είχαν καταφθάσει απ' όλη την Ελλάδα. Δεν το αναφέρουμε για να μειώσουμε τη σημασία της συμμετοχής αυτών των εργαζόμενων στην πορεία, αλλά για να σημειάσουμε την ανάγκη να είναι πολύ περισσότεροι την επόμενη φορά, αλλά και για να αναδείξουμε τη μεγαλύτερη από κάθε άλλη φορά συμμετοχή των φοιτητών.

Η αρχή έγινε, το πρώτο μήνυμα στάλθηκε και ήταν ηχηρό. Το φοιτητικό κίνημα έδειξε ότι «δεν μισάει». Η κυβερνητική προπαγάνδα έπεσε στο κενό στους χώρους των ΑΕΙ και ΤΕΙ. Οι καταλήψεις συνεχίζονται με αμείωτη ένταση. Και η πρωτοφανής συμμετοχή του φοιτητικού κόσμου στο συλλαλητήριο έδειξε ότι η δυναμική είναι ακόμη ισχυρότερη απ' αυτή που μέχρι στιγμής επιδείχτηκε. Οι σύλλογοι των διδασκόντων ο ένας μετά τον άλλο παίρνουν αποφάσεις απόρριψης του νόμου-πλαίσιο στο σύνολό του. Ακόμα και το μέτωπο των γλειφτών της κυβέρνησης πρυτάνευσε έσπασε και ορισμένοι εκφράζουν παράπονα ότι η υπουργός Παιδείας τους εξαπάτησε.

Το πρώτο μπλοκ της πορείας συγκρούστηκε στα λουλουδάδικα, με καλύτερους όρους από τις προηγούμενες φορές. Γενική διάθεση για σύγκρουση δεν υπήρξε πάντως και έτσι τα ΜΑΤ έπνιξαν το Σύνταγμα με τα ασφυξιογόνα.

Η πορεία, όμως, δεν διαλύθηκε. Συνέχισε συντεταγμένα προς το Πολυτεχνείο, παρά την προσπάθεια των Κιντών να τη διαλύσουν στην Ομόνοια. Ο κόσμος δεν τους ακολούθησε και το μόνο που κατάφεραν ήταν να δώσουν την ευκαιρία στα ΜΑΤ για ένα νέο «λουτρό» ασφυξιογόνων, που συμπληρώθηκε με εκτεταμένη χρήση χειροβομβίδων κρότου-λάμψης.

Προκλητικοί οι ΜΑΤάδες, εκτελώντας προφανώς άνωθεν εντολές, έζωσαν το Πολυτεχνείο, για να συντηρήσουν για κάποια ώρα μια σύγκρουση και να χουν να λένε το βράδυ οι προβοκάτορες στα κανάλια. Η μεγάλη μάζα των φοιτητών, όμως, χιλιάδες άτομα που είχαν κατακλύσει το Πολυτεχνείο, δεν ενοχλήθηκε απ' αυτή τη σύγκρουση, που αποτελεί κομμάτι του κινήματος.

Στη συνέχεια, υπήρξε πρόταση πορείας στη ΓΑΔΑ, σε ένδειξη αλληλεγγύης στον φοιτητή που είχε συλληφθεί. Ενώ υπήρξε γενική συμφωνία, οι ηγετίσκοι άρχισαν να παίζουν το διασπαστικό και υπονομευτικό τους ρόλο. Φοιτητές από την επαρχία εκβιάστηκαν να μη πάνε στην πορεία, γιατί τα πούλμαν έφευγαν! Άλλοι πρότειναν να πάει η πορεία στην Ομόνοια! Τελικά, ένα συμπαγές μαχητικό μπλοκ περίπου 1.500 φοιτητών άρχισε να βαδίζει προς τη ΓΑΔΑ, για να δεχτεί στη διαδρομή νέα επίθεση από τους αφιονισμένους «πραίτορες».

Η αρχή έγινε, ήταν καλή και η συνέχεια θα είναι καλύτερη. Ήδη έχουν αποφασιστεί τα επόμενα βήματα του κινήματος, ώστε να είναι καθημερινά στο δρόμο και η κυβέρνηση να καταλάβει ότι δεν θα της περάσει.

Δάνεια

Η αξία της δωρεάν Παιδείας στο Επιχειρηματικό Πανεπιστήμιο θεωρείται παρωχημένη και «συντηρητισμός». Η μέριμνα του κράτους προς τα φτωχά παιδιά, που είχαν την «τύχη» να σπουδάσουν, εξαντλείται στις ανταποδοτικές υποτροφίες και τα δάνεια. Οι προϋποθέσεις χορήγησης ανταποδοτικών υποτροφιών καθορίζονται από τους Εσωτερικούς Κανονισμούς και τα δάνεια συνδέονται άμεσα με την επίδοση των φοιτητών.

Οι φτωχοί φοιτητές αντιμετωπίζονται και πάλι ως μέσο, από το οποίο το κράτος μπορεί να αποκομίσει κέρδη. Η ανταπόδοση στην «προσφορά» του κράτους απ' την πλευρά των «ευεργετούμενων» φοιτητών είναι η προσφορά τσάμπα εργασίας μέχρι και σαράντα ώρες μηνιαίως στα πανεπιστήμια.

Όσον αφορά δε τα άτοκα δάνεια, αυτά θα επιστρέφονται από τον φοιτητή, 5 χρόνια μετά την άσκηση του επαγγέλματος και σε κάθε περίπτωση 15 χρόνια από τη λήψη του δανείου. Η διάταξη παραμένει η ίδια με αυτή του Προσχεδίου.

■ Ανώτατη διάρκεια φοίτησης

Η διάταξη αυτή του Προσχεδίου ήταν ένα από τα φαρμακερά αγκάθια που ξεσήκωσε θύελλα διαμαρτυριών. Αυτή, όπως και το άσυλο ήταν από τα κυριότερα σημεία αιχμής που πυροδότησε το μεγαλύτερο κίνημα του περασμένου καλοκαιριού, ενώ και τώρα εξακολουθεί να αποτελεί αιτία πολέμου. Πονηρός ο Γιωργάκης κάλεσε την κυβέρνηση να παραπέμψει την ρύθμιση στους Εσωτερικούς Κανονισμούς για να κρυφτούν οι προθέσεις και να αποφευχθεί (;) η σύγκρουση.

Η κυβέρνηση, όμως, αγνόησε τη φιλική συμβουλή του προέδρου του ΠΑΣΟΚ και επέβαλε και στο Νομοσχέδιο τη σχετική διάταξη, με ελάχιστες διαφοροποιήσεις πιο «φιλικές» για τους νεοεισερχόμενους στα πανεπιστήμια και περισσότερο «εχθρικές» για τους ήδη φοιτούντες.

Συγκεκριμένα, η ανώτατη διάρκεια φοίτησης στις προπτυχιακές σπουδές ορίζεται να είναι 2v, από 1,5v που ήταν στο Προσχέδιο (όπου v ο κανονικός χρόνος σπουδών που απαιτείται για κάθε σχολή) για τους φοιτητές που θα εγγραφούν στα Πανεπιστήμια μετά την ψήφιση του νόμου. Αυτή ήταν και η μοναδική «παραχώρηση» της κυβέρνησης.

Η διάταξη παραμένει ίδια για τους φοιτητές που είναι ήδη μέσα στο Πανεπιστήμιο. Δηλαδή, σε περίπτωση που δεν έχουν συμπληρώσει τον ελάχιστο αριθμό εξαμήνων, που απαιτούνται για την λήψη του πτυχίου, μπορούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους μέχρι τη συμπλήρωση του ελάχιστου αυτού αριθμού εξαμήνων και για 5 επιλέον ακαδημαϊκά έτη. Η ρύθμιση αυτή, σε συνδυασμό με την τροποποίηση της προηγούμενης για τους νεοεισερχόμενους φοιτητές, μειώνει τα «δώρα» της κυβέρνησης προς τους ήδη φοιτούντες, που ήταν πιο «πλούσια» στο Προσχέ-

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

■ 212η συνεδρίαση Παρασκευή, 16.2.07

Τέταρτη μέρα της εισαγγελικής αγόρευσης χωρίς εκπλήξεις.

Ανθρωποκτονία Περατικού: Αντλώντας στοιχεία από τις προανακριτικές και διανθίζοντάς τα με ερανίσματα από καταθέσεις αυτοπτών μαρτύρων (άλλος δήλωσε ότι έμοιαζε το κούτελο του Κουφοντίνου και άλλος ότι ταιριάζει ο σωματότυπος του Βασίλη Ξηρού!!!), η εισαγγελέα πρότεινε επανάληψη της πρωτόδικης απόφασης: Σάββας αυτουργός, Κουφοντίνος και Βασίλης απλοί συνεργοί, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός. Εννοείται πως με τις κραυγαλέες αντιφάσεις αυτοπτών μαρτύρων, όπως και με τις διαφεύσσων του σενάριου από τις καταθέσεις των πιο σοβαρών απ' αυτούς δεν ασχολήθηκε καθόλου. Εμεινε πιστή στην τακτική που από την πρώτη στιγμή χάραξε: παίρνω μόνο ό,τι με βολεύει. Ο,τι δεν με βολεύει ή δεν το αναφέρω καθόλου ή το απορρίπτω, ακόμα κι αν για να το κάνω χρειάζεται να επικαλεστώ επιχειρήματα που συγκρούονται με την κοινή λογική.

Ρουκέτα κατά Γερμανού Πρέσβη: Βέβαια, καμιά ρουκέτα δεν ρίχτηκε κατά του γερμανού πρέσβη, αλλά με μια ρουκέτα χτυπήθηκε το γέισο της σκεπής του σπιτιού του. Μάλιστα, ο μακαρίτης ο Κούνας είχε αποφορτίσει τον τύπο υπόθεση, δηλώνοντας και στις ανακριτικές αρχές και στα ΜΜΕ, ότι δεν είχαν πρόθεση να τον σκοτώσουν αλλά να κάνουν μια θεαματική συμβολική ενέργεια. Τα ίδια είχε δηλώσει και η 17N, η οποία δεν είχε ανάγκη να κρύψει τις πράξεις της. Όταν αποφάσιζε να εκτελέσει το έλεγε ρητά: «Αποφασίσαμε να εκτελέσουμε...». Και όταν αποτύγχανε, επίσης το έλεγε ρητά, όπως έγινε για παράδειγμα με τις απόπειρες κατά Πέτσου και κατά Βαρδινογιάννη, που οι προκηρύξεις κατέληγαν με το χαρακτηριστικό: «κακό σκυλί ψόφο δεν έχει».

Όμως, αυτά είναι φιλά γραμματα για την εισαγγελέα. Πρέπει σώνει και καλά η έκρηξη να συνοδευτεί από δυο απόπειρες ανθρωποκτονίας! Μα ο Σάββας στις προανακριτικές του φέρεται να λέει πως σημάδεψαν σκόπιμα ψηλά, για να μη χτυπήσουν κανένα από τους χώρους του σπιτιού. Ψέματα λέει ο Σάββας! Εδώ δεν έχουμε σκόπιμο χτύπημα ψηλά, αλλά αστοχία, όπως και στην περίπτωση της αμερικάνικης πρεσβείας! Οπου μας βολεύει ο Σάββας είναι ειλικρινής και όπου δε μας βολεύει δεν είναι ειλικρινής. Και γιατί να μην είναι ειλικρινής ειδικά για τις εκρήξεις; Μη τυχόν και κατηγορηθεί η 17N ότι ήθελε να εκτελέσει ένα διπλωμάτη; Δηλαδή, ο Σάββας πήρε πάνω του τόσες ανθρωποκτονίες, αλλά θέλησε να κρύψει καναδυό απόπειρες; Δεν είναι γελοίο ως επιχειρήματα; Είπαμε, όμως: στις δίκες πολιτικής σκοπιμότητας ακόμα και η γελοιότητα αποτελεί δικωτικό όπλο.

Η πρόταση λοιπόν είναι όπως η πρωτόδικη απόφαση: Σάββας αυτουργός, Κουφοντίνος και Βασίλης απλοί συνεργοί, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός.

Ανθρωποκτονία Σπιβεν Σόντερς: Πρόταση όπως η πρωτόδικη απόφαση: Κουφοντίνος και Σάββας συναυτουργοί, Βασίλης απλός συνεργός, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός. Η δε Σωτηροπούλου αθώα, διότι η μάρτυρας Μανιά (κατέθεσε πρωτοδικώς και στο μεταξύ σκοτώθηκε σε τροχαίο) δεν ήταν απόλυτη στην αναγνώριση και η περιγραφή που κάνει δε στέκει.

Εκρηξη στον Πειραιά: Η Ε. Κουτζαμάνη εισηγήθηκε και την τελευταία ενέργεια της Οργάνωσης, φέρνοντάς την πριν στον κατάλογο. Προφανώς, για να είναι ενιαία η πρότασή της για τη Σωτηροπούλου, η οποία είναι εκ νέου κατηγορούμενη και γι' αυτή την υπόθεση (αθωώθηκε κατά πλειοψηφία και οι εισαγγελέεις άσκησαν έφεση), χάρη στην κατάθεση μιας απίθανης ψευδομάρτυρα (Σαγρή), προϊόντος της τρομοουτερίας του 2002 και της ενορχηστρωμένης δαιμονοποίησης της Σωτηροπούλου. Η εισαγγελέας εμμέσως (χωρίς δηλαδή να μιλήσει με θετικό τρόπο) θεωρήσει τη Σαγρή αναξιόπιστη μάρτυρα. Η προσέγγισή της, μάλιστα, έγινε με απόλυτα λογικό τρόπο, σε πλήρη αντίθεση με τις προσεγγίσεις της σε όλες τις άλλες υποθέσεις, που χαρακτηρίζονταν από αυθαιρεσίες και λογικούς ακροβατισμούς. Είπε για παράδειγμα: αν ο Σάββας πήγε με τη Σωτηροπούλου στον Πειραιά για κατόπτευση μια προηγούμενη μέρα, θα έπαιρνε μαζί του και τη βόμβα; Αν πάλι πήγαινε να βάλει τη βόμβα, θα έπαιρνε μαζί του τη Σωτηροπούλου και ο Κουφοντίνος θα καθόταν στο σπίτι; Μάλλον κάποιος άλλο ζευγάρι είδε η Σαγρή και μπερδεύτηκε (ε, μη τη βγάλουμε και λυσσασμένη ψευδομάρτυρα!).

Κατά συνέπεια: αυτουργός ο Σάββας, απλός συνεργός ο Κουφοντίνος, ηθικός αυτουργός (βάσει του γνωστού «πατρόν») ο Γιωτόπουλος, αθώα η Σωτηροπούλου.

Αμέσως μετά επιστροφή στην κατηγορία της συμμετοχής για τη Σωτηροπούλου: Γνώριζε τη δράση του Κουφοντίνου στη 17N (αυτό δεν προκύπτει από πουθενά, αλλά μήπως προκύπτουν ένα σωρό άλλα;), αλλά αυτό δεν σημαίνει και συμμετοχή. Να κηρυχθεί αθώα και απ' αυτή την κατηγορία.

Στο σημείο αυτό η Ε. Κουτζαμάνη ολοκλήρωσε την αγόρευση της και έδωσε τη σκυτάλη στον αναπληρωτή εισαγγελέα Γ. Βλάσση. Πριν ξεκινήσει ο αναπληρωτής, ζήτησε το λόγο η Γ. Κούρτοβικ. Ο Δ. Κουφοντίνος –είπε– αποχώρησε από τη διαδικασία και μας έδωσε εντολή να μην αγοράζουμε αλλά να παριστάμε τα τυπικά. Στην αγόρευση της η εισαγγελέας χρησιμοποίησε διαστρεβλώνοντας το περιεχόμενο της μια δήλωση του Δ. Κουφοντίνου όταν εξεταζόταν η υπόθεση Μπακογιάννη. Η χρησιμοποίησή αυτή, έτσι όπως έγινε από την εισαγγελέα, είναι προσβλητική, άδικη και λαθεμένη. Σήμερα δημοσιεύεται στον Τύπο μια δήλωση του Δ. Κουφοντίνου, την οποία και διαβάζω στο δικαστήριο (διάβασε τη δήλωση Κουφοντίνου, την οποία δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο). Η εισαγγελέας δεν απάντησε, αλλά επανήλθε μετά το διάλειμμα, ξαναδιαβάζοντας τη δήλωση Κουφοντίνου όταν εκδικαζόταν η υπόθεση Μπακογιάννη και καταλήγοντας με το σχόλιο: «Δε μιλάει για Μομφεράτο!» Η Γ. Κούρτοβικ παρενέβη άμεσα, δηλώνοντας καθαρά: «Η δήλωση περί νεομύητων μελών αφορά αποκλειστικά την υπόθεση Μομφεράτου και τη θέση που αποδόθηκε σ' αυτή στην Τζωρτζάτο. Αλλωστε, τα ίδια πράγματα έχει δηλώσει και σε συνέντευξή του στον Τύπο ο Δ. Κουφοντίνος». Στη συζήτηση παρενέβη και ο Τζωρτζάτος: «Εγώ είχα δηλώσει ότι ξέρω και ποιος πυροβόλησε και ποιος ήταν οδηγός. Και σήμερα δηλώνω, ότι δεν πυροβόλησε ο Κουφοντίνος τον Μομφεράτο». Ασυγκράτητη η εισαγγελέας προχώρησε σε νέα προβολή: «Αφού ήσασταν εκεί και είδατε να μας το πείτε». Γιατί προβολή; Γιατί

τί ο Τζωρτζάτος έχει κατ' επανάληψη δηλώσει ότι δεν ήταν εκεί, αλλά ρώτησε «τα παιδιά κάτω» και έμαθε. Πώς λοιπόν του βάζει άλλα πράγματα στο στόμα;

Ο Γ. Βλάσσης ξεκίνησε την αγόρευση του με αναφορές στον Α. Γιωτόπουλο, χρησιμοποιώντας ευθύς εξαρχής ένα σοφιστικό επιχειρήμα, που προκάλεσε συνεχείς διακοπές από την πλευρά του κατηγορούμενου. Μάλιστα, κάποια στιγμή ο Γιωτόπουλος σηκώθηκε να φύγει, ο Βλάσσης τον προκάλεσε («φεύγετε γιατί δεν μπορείτε ν' ακούσετε την αλήθεια») κι αμέσως έκανε μεταβολή και επέστρεψε στη θέση του. Ο πρόεδρος με ήπιον τρόπο ζήτησε από τον Α. Γιωτόπουλο να μη διακόπτει, γιατί αυτές είναι οι απόψεις του εισαγγελέα στις οποίες μπορεί να απαντήσει ο ίδιος, ενώ η εφέτης Γιαννούκου παρενέβη σε κάποια από τις στιγμές έντασης, παρατηρώντας στον Γιωτόπουλο ότι ο ίδιος λέει πως παρίσταται στο δικαστήριο μόνο για να αναπτύξει επιχειρήματα προκειμένου να προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και ότι αρνήθηκε να απαντήσει σε ερωτήσεις της έδρας (υπονόησε ότι οι ερωτήσεις θα αφορούσαν όλα αυτά τα ζητήματα που έθιγε ο αναπληρωτής εισαγγελέας και για τα οποία διαμαρτυρόταν ο Γιωτόπουλος, αναπτύσσοντας κοφτά αντεπιχειρήματα) και καλώντας τον «να σεβαστεί την ελληνική δικονομική τάξη». Το πιο σημαντικό, πάντως, κατά την άποψή μας, ήταν η κυνική δήλωση του Γ. Βλάσση, ότι ο ίδιος είχε σχηματίσει πεποίθηση «για το κεντρικό πρόσωπο» πριν την έναρξη της δίκης, έχοντας διαβάσει από τη δικογραφία τη συνέντευξη του Σάββα στον Τριανταφυλλόπουλο!!!

Αφού, όπως λέει ο Γιωτόπουλος –είπε– ο εισαγγελέας τον φωτογράφιζαν ένα χρόνο πριν τη σύλλησή του, γιατί δεν εμφανιζόταν στον Τύπο, για να πει ότι τον φωτογραφίζουν και να διαμαρτυρηθεί, όπως έκαναν ένα σωρό άλλοι που υποδείχτηκαν ως αρχηγοί της 17N; Τι είχε να φοβηθεί; Ο εισαγγελέας έδωσε μόνο του την απάντηση: δεν εμφανιζόταν ο Γιωτόπουλος, γιατί ήθελε να συνεχιστεί η έντονη δράση! Κι εμείς σκεφτόμαστε: αν είναι έτσι που τα λέει ο εισαγγελέας, τότε γιατί ο Γιωτόπουλος έβαλε σε κίνδυνο την Οργάνωσή του; Ήταν «καμμένος» κι αυτός συνέχισε; Κι όχι μόνο συνέχισε, αλλά δε φρόντισε ούτε κάποια ίχνη να εξαφανιστεί; Και κρατούσε στο πανεράκι του σπιτιού του τα κλειδιά από τις γιάφκες, ακόμα και μετά την έκρηξη στον Πειραιά, για να τα βρουν οι ασφαλίτες; Γι' αυτό λέμε ότι είναι σοφιστικός ο συλλογισμός Βλάσση. Γιατί θέτει ένα ρητορικό ερώτημα, απαντά με φαινομενικά λογικό τρόπο και ταυτόχρονα αποσιωπά πολλαπλάσια λογικά ερωτήματα και εξίσου λογικές απαντήσεις, που ανατρέπουν ή έστω αμφισβητούν το δικό του.

Άλλο επιχειρήμα κατά Γιωτόπουλου της ίδιας ποιότητας: τηρούσε τα μέτρα ασφαλείας, γι' αυτό και τα έγγραφα τα πήγε στη γιάφκα και δεν τα κρατούσε στο σπίτι του. Και τα κλειδιά από τη γιάφκα τα είχε φόρα παρτίδα, κυρ-εισαγγελέας; Ακόμα και μετά την έκρηξη; Αυτός ο μέγας συνωμότης, ο τόσο έμπειρος, ο τόσο προσεκτικός, έκανε τόσο χοντρή μολακία;

Την ίδια τακτική συνέχισε ο εισαγγελέας στο επόμενο θέμα του: γνησιότητα προανακριτικών καταθέσεων. Στην πρώτη προανακριτική –είπε– ο Σάββας δε λέει πρόσωπα. Αρνείται να πει ποιος είναι ο Μανώλης, που αποδείχτηκε μετά ότι

ήταν ο Χριστόδουλος. Ο κ. Βλάσσης νομίζει ότι απευθύνεται σε αφελείς. Παίρνει τα γραμμένα εκ των υστέρων κωλόχαρτα και ξεχνά τις ολονύχτιες «συνεδρίες» του Διώτη και του Σύρου με τον ημιθανή Σάββα, μια βδομάδα πριν εμφανίσουν την πρώτη επίσημη προανακριτική. Εμείς δεν θα επικαλεστούμε αυτά που έχει πει ο Διώτης στη διάσημη πλέον αγιογραφία που του έφτιαξε η Μάνδρου στο «Βημαγazine» (αυτή με τα τσολιαδάκια), αλλά ένα πραγματικό γεγονός. Πολύ πριν την πρώτη επίσημη προανακριτική του Σάββα, έχει αποκαλύψει στους ασφαλίτες τη γιάφκα της Δαμάρεως. Η Πάτμου έχει ανακαλυφτεί αμέσως, επειδή οι ιδιοκτήτες της αναγνώρισαν το Σάββα από τις φωτογραφίες στην τηλεόραση. Η Δαμάρεως, όμως, δεν ανακαλύπτεται, γιατί κανείς δεν αναγνωρίζει το Σάββα από τις φωτογραφίες. Τι βρίσκουν γιατί την αποκαλύπτει ο ίδιος, βασανιζόμενος ανελέητα σ' ένα θάλαμο της ΜΕΘ του «Ευαγγελισμού». Σε ποιον τα λέει, λοιπόν, αυτά ο Γ. Βλάσσης, ότι τίποτα δεν είχαν από το Σάββα και ότι αυτός απλώς επιβεβαίωσε τις προανακριτικές του Χριστόδουλου και των υπόλοιπων; «Εγώ έφτιαξα τις απολογίες των άλλων», έχει πει ο Σάββας και αυτό βγαίνει από τη χρονική αλληλουχία των γεγονότων. Των πραγματικών γεγονότων και όχι των επίσημων καταγραφών που μπήκαν στη δικογραφία, φτιαγμένες εκ των υστέρων.

Για το 211Α ο Γ. Βλάσσης ξεπεράσε τη συνάδελφό του: Και μόνο οι απολογίες φτάνουν, είπε! Εκεί, όμως, που μας... καράφλιασε ήταν όταν υποστήριξε με το πιο φυσικό ύφος του κόσμου ότι «δεν υπήρχε ηγετική ομάδα πάνω από το Γιωτόπουλο και τον Κουφοντίνου». Και η πρωτόδικη απόφαση, που καταδικάζει τον Γιωτόπουλο ως γραμματικομιστή των αποφάσεων κάποιας αόρατης τριμελούς γραμματείας προς τον... επιτελάρχη του εκτελεστικού σκέλους Κουφοντίνου; Στα σκουπίδια το πόνημα του Μαργαρίτη, προκειμένου να αναζητήσουμε νέα επιχειρηματολογία για την ηθική αυτοουργία. Αυτή πλέον θεμελιώνεται στην... εξειδίκευση του στόχου, που μόνο ο Γιωτόπουλος μπορούσε να κάνει! Τα υπόλοιπα μέλη της 17N ήταν προφανώς ένα σούρμα ανθρωποειδών, χωρίς σκέψη και κρίση. Κάποια στιγμή, ο αναπληρωτής εισαγγελέας προσπαθήσε να κάνει και σπέκουλα με τη φράση του Δ. Κουφοντίνου από την τελευταία του δήλωση «σε μένα έλαχε να μιλήσω για να καλύψω το κενό της σιωπής». Αντέδρασε αμέσως η Γ. Κούρτοβικ και ο Γ. Βλάσσης κατακάλυψε στο επόμενο του κοινό προβοκάτορα: «Δεν το σχολιάζω, το αφήνω να αιωρείται!»

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας προσπαθούσε να πιάσει ένα θέμα και χωρίς να το αποτελειώσει επανέρχονταν στον Γιωτόπουλο, προσπαθώντας με συνεχείς προκλήσεις να τον εκνευρίσει. Και από πού αντλούσε επιχειρήματα; Από τη συνέντευξη του Σάββα στον Τριανταφυλλόπουλο, τον οποίο μάλιστα ορισμένες φορές αποκαλούσε «ο Μάκης»! Τόσο ανυπόκριτος είναι ο θαυμασμός του για τον Ζούγκλα! «Ξέρετε ποια είναι η είδηση της ημέρας; -σχολίασε με χιούμορ στο Κέντρο Τύπου συνήγορος της πολιτικής αγωγής- η αναγούρευση του Τριανταφυλλόπουλου σε τέταρτο εφέτη ανακριτή!»

Εκεί όμως που ήταν κυριολεκτικά για γέλια ο Γ. Βλάσσης ήταν όταν αυτοαναγορεύτηκε σε εκπρόσωπο του ελληνικού λαού (αλήθεια, άρχισαν να εκλέγονται και

εδώ οι εισαγγελέεις και δεν το πήραμε χαμπάρι;), για να αποφανθεί, απαντώντας στον Δ. Κουφοντίνου, ότι ο ελληνικός λαός ποτέ δεν είδε τη 17N δίπλα του. Δεν έχει τα ιδεολογικοπολιτικά φόντα, δεν ήταν και καλά προετοιμασμένος και έτσι κατέληξε να θυμίζει έντονα τον παραληρηματικό εισαγγελέα της πρώτης δίκης. Θέλησε για παράδειγμα να αντικρούσει μια αναφορά του μάρτυρα υπεράσπισης Π. Γιώτη, που είχε χαρακτηρίσει την παράδοση του Κουφοντίνου πράξη ηθικού μεγαλείου (και επαναστατικής συνέπειας είχε πει ο Γιώτης, αλλά πού να καταλάβει τέτοιες έννοιες ο Βλάσσης;). Ιδού η τοποθέτηση του εισαγγελέα: «Ήταν ηθικό μεγαλείο; Γιατί παραδόθηκε στις 5 Σεπτεμβρίου; Πού ήταν όταν συλλαμβάνονταν όλοι; Ήταν αυτόκλητη η παράδοση ή εξαναγκάστηκε, επειδή έπρεπε να σώσει την τιμή της οργάνωσης;». Πώς να καταλάβει ο εισαγγελέας ότι αυτό ακριβώς υποστήριξε ο μάρτυρας; Το ηθικό μεγαλείο στην παράδοση Κουφοντίνου αφορά τα κίνητρά της και το είχε τονίσει ο Γιώτης: θυσίασε την προσωπική του ελευθερία προκειμένου να δώσει φωνή στη 17N, να υπερασπιστεί την ιστορία της Οργάνωσης και την προσωπική του επαναστατική διαδρομή. Ο εισαγγελέας προφανώς θα θεωρούσε ηθικό μεγαλείο μόνο την παράδοση και μάλιστα την επαύριο της έκρηξης στον Πειραιά. Δε μπορεί να σκεφτεί με άλλη λογική εκτός από τη λογική του μπάτσου.

Ληστεία ΕΛΤΑ Πατησίων: Πρόταση όπως το πρωτόδικο, με υλικό από τις προανακριτικές: Κουφοντίνος αυτουργός ληστείας και απόπειρας ανθρωποκτονίας, Τζωρτζάτος και Τσελέντης συναυτουργοί στη ληστεία και απλοί συνεργοί στην απόπειρα ανθρωποκτονίας, Σάββας απλός συνεργός και Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός και στις δυο πράξεις. Βέβαια, απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά του μπάτσου φρουρού δεν υπήρξε (αυτό το έχει καταθέσει και ο Τσελέντης), αλλά ποιος ασχολείται με λεπτομέρειες;

Ληστεία ΕΛΤΑ Αιγάλεω: Εδώ ο εισαγγελέας ξεκίνησε με λίγη φτηνή προπαγάνδα: οι συνταξιούχοι περίμεναν να πάρουν το δώρο τους, αλλά η 17N είχε αντίθετη άποψη! Δηλαδή, όταν γίνεται μια ληστεία, οι καταθέτες χάνουν τα λεφτά τους και οι συνταξιούχοι τις συντάξεις τους! Όσο για την απόπειρα ανθρωποκτονίας κατά διερχόμενου αστυφύλακα, μια ματιά στις εφημερίδες της εποχής θα σας πείσει. Με το που είδε το G3 ο τύπος πέταξε τη μηχανή κάτω και το 'βαλε στα πόδια φωνάζοντας «βοήθεια χριστιανού!». Εξοφάλητα στο πόδι τον πήρε μια βολίδα από εξοστρακισμό. Όμως, σ' αυτή τη δίκη ακόμα και οι εκφοβιστικοί πυροβολισμοί χαρακτηρίζονται απόπειρα ανθρωποκτονίας. Και τι να πούμε για τις αναγνωρίσεις ειδικά σ' αυτή την υπόθεση; Οι «αναγνωριστές» αρχικά έδειξαν το Δαναλάτο και τη συμμορία του και μετά έδειξαν τους φερόμενους ως μέλη της 17N. Αν τους έδειχναν και τρίτη ομάδα, δεν θα είχαν καμιά δυσκολία να αναγνωρίσουν και αυτή. Παρά ταύτα, οι αναγνωρίσεις θεωρήθηκαν απολύτως έγκυρες από τον Γ. Βλάσση! Η πρόταση είχε μια ασήμαντη διαφοροποίηση από την πρωτόδικη απόφαση: να μην κηρυχτεί ένοχος ηθικής αυτοουργίας στην απόπειρα ανθρωποκτονίας ο Γιωτόπουλος, γιατί δε μπορούσε να προβλέψει ότι θα περνούσε έξω από το κατάστημα ένας αστυφύλακας. Κατά τα άλλα: Κουφοντίνος αυτουργός ληστείας και απόπει-

ρας ανθρωποκτονίας, Σάββας, Χριστόδουλος, Τζωρτζάτος συναυτουργοί ληστείας και Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός μόνο ληστείας.

Ληστεία ΕΤΕ Χρεμωνίδου: Εδώ έχουμε παραγραφή λόγω παρέλευσης δετίας των πράξεων της οπλοφορίας, της οπλοχρησίας και της επικίνδυνης σωματικής βλάβης, για τις οποίες είχαν καταδικαστεί πρωτόδικα οι κατηγορούμενοι. Η εισαγγελική πρόταση, αντλώντας επιχειρηματολογία από τις προανακριτικές, είναι: Χριστόδουλος και Σάββας συναυτουργοί ληστείας, Κουφοντίνης και Βασιλίας απλοί συνεργοί, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός.

Ληστεία ΟΤΕ Πειραιά (Wackenhut): Πρόταση όπως η πρωτόδικη απόφαση: Σάββας αυτουργός ληστείας, οπλοφορίας, οπλοχρησίας και επικίνδυνης σωματικής βλάβης, Κουφοντίνης και Βασιλίας απλοί συνεργοί ληστείας και οπλοφορίας, Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός ληστείας. Ας σημειωθεί ότι η προσπάθεια του αναπληρωτή εισαγγελέα να δώσει νομική επιχειρηματολογία για την ηθική αυτουργία στις ληστείες ήταν επιεικώς γελοία. Κάποια στιγμή θα διδάσκονται στις Νομικές Σχολές ως παράδειγμα προς αποφυγή.

Ληστεία ΟΤΕ Πατησίων: Εδώ έχουμε δυο σοβαρά ζητήματα. Το ένα είναι το ατράνταχτο άλλοθι του Καρατσώλη

(ήταν την ώρα της ληστείας σε επαγγελματικό ραντεβού). Το άλλο είναι η απόπειρα ανθρωποκτονίας για την οποία καταδικάστηκε ο Σάββας (έπεσε μια σφαίρα σε ένα θωρακισμένο όχημα και ο ίδιος ο οδηγός του έχει καταθέσει ότι δεν υπήρχε περίπτωση να σπάσει το τζάμι).

Ο Γ. Βλάσσης δήλωσε πως η πρωτόδικη απόφαση δεν τον έχει πείσει ως προς τον Καρατσώλη, διότι δεν έχει επαρκή αιτιολογία. Οχι όμως και να προτείνουμε την αθώωση Καρατσώλη, έστω λόγω αμφιβολιών. Ανελαβε, λοιπόν, αυτός να δώσει την... επαρκή αιτιολογία. Και ποιο ήταν το κορυφαίο επιχείρημά του; Ο Καρατσώλης μόνος του επιβάρυνε τον εαυτό του και είναι ειλικρινής, διότι αυτή η ληστεία έγινε στις 2 Απριλίου του 2002, δηλαδή ούτε τέσσερις μήνες πριν τη σύλληψη και την απολογία του. Δεν είναι δυνατόν να μη θυμάται καλά κάτι που έγινε τόσο πρόσφατα. Από την άλλη, κανένας άλλος δεν τον είχε αναφέρει γι' αυτή τη ληστεία. Μόνος του την ανέφερε και μετά την επιβεβαίωση ο Σάββας. Είναι απόλυτα ειλικρινής η απολογία του και εκ των υστέρων προσπάθησε να κατασκευάσει ένα άλλοθι.

Και μεις απαντάμε στον εισαγγελέα Κλουζό: Και γιατί δε δέχεσαι τον ισχυρισμό Καρατσώλη, ότι η απολογία του είναι κατασκευασμένη και τον έβαλαν και

ο' αυτή τη ληστεία για να συμπληρωθεί το οργανόγραμμα; Όταν ξεκινάς από ένα θέσφατο (η απολογία είναι ειλικρινής), μπορείς να οικοδομήσεις μετά ό,τι σου γουστάρει. Και να βγάζεις αναξιόπιστους τόσους μάρτυρες, μεταξύ των οποίων και τον επιχειρηματία Ιωάννου, που είναι αυτός που είχε το επαγγελματικό ραντεβού με τον Καρατσώλη και ήρθε και κατέθεσε στο δικαστήριο όχι εθελοντικά αλλά με κλήση.

Για το δεύτερο ζήτημα, την απόπειρα ανθρωποκτονίας, ο Βλάσσης ανέφερε αυτά που είπαν οι άνδρες της χρηματοπιστολής για το θωρακισμένο τζάμι, αλλά ξεπέρασε το νομικό σκόπελο, αφού έχει καταδικαστεί ο Σάββας. Η τελική πρόταση είναι όπως η πρωτόδικη απόφαση: Σάββας αυτουργός (ληστείας, απόπειρας ανθρωποκτονίας, οπλοφορίας και οπλοχρησίας), Κουφοντίνης, Βασιλίας και Καρατσώλης απλοί συνεργοί σε ληστεία και παράνομη οπλοφορία,

■ Λογοκριτικό αμόκ

Με ένα δηλητηριώδες απαξιωτικό σχόλιο απάντησε στον Τζωρτζάτο ο Δ. Κουφοντίνης. Το σχόλιο έγινε στους συντάκτες της «Ελευθεροτυπίας», αλλά η εντολή από την ιδιοκτησία της εφημερίδας ήταν να μη δημοσιευτεί! Ο Δ. Κουφοντίνης επανήλθε με νέα δήλωση την οποία δημοσιεύουμε παρακάτω, γιατί δείχνει τη γελοιότητα του λογοκριτικού αμόκ που έχει καταλάβει την αφεντικίνα μιας εφημερίδας η οποία κόπτεται για την... Ελευθεροτυπία:

«Στο φύλλο της εφημερίδας σας την Τετάρτη 21/2/2007 δημοσιεύτηκε άλλη μια επιστολή που περιλαμβάνει τις γνωστές και θλιβερές αθλιότητες εναντίον μου, η οποία υπογράφεται από τον ίδιο κατηγορούμενο. Απαξιωντας να μπω σε οποιαδήποτε συζήτηση, έκανα την ακόλουθη σύντομη δήλωση, χρησιμοποιώντας ένα εύστοχο σχόλιο της εφημερίδας σας: **“Φαίνεται ότι, εκτός από τους εισαγγελέις, και άλλοι στην αίθουσα του Εφετείου δεν ακούν τι λένε, δεν σκέφτονται τι κάνουν και δεν διαβάζουν αυτά που γράφουν”.**

Όπως πληροφορήθηκα, η εφημερίδα σας αποφάσισε να μην δημοσιεύσει αυτή τη δήλωση, ζητώντας από τους συντάκτες σας να μου υποδείξουν να απαντήσω με επιστολή. Θεωρώ ότι κάποιος που δέχεται μια τέτοια άθλια επίθεση, προβεβλημένη μάλιστα από την εφημερίδα σας και τονισμένη με πλαίσιο, έχει δικαίωμα να απαντήσει όπως αυτός θεωρεί καλύτερα και δε μπορεί να λογοκρίνεται ή να του υποδεικνύεται ο τρόπος και ο χρόνος απάντησης.

Παραμένω πιστός στη θέση μου, ότι δε θα μπω στη διαδικασία απάντησης όσο διαρκεί η δίκη, τόσο σε αυτούς που διεκπεραιώνουν όσο και σε αυτούς που ενορχηστρώνουν αυτή την άθλια επίθεση λάσπης, θεωρώντας ότι το μόνο μέτωπο πρέπει να είναι αυτό εναντίον της κατηγορίας.

Δημήτρης Κουφοντίνης
Φυλακές Κορυδαλλού,
22/2/2007»

Γιωτόπουλος ηθικός αυτουργός στη ληστεία.

Κλοπή Συκουρίου: Πρωτόδικα έχουν καταδικαστεί για προμήθεια εκρηκτικών οι Κουφοντίνης, Σάββας, Χριστόδουλος, Τζωρτζάτος, Καρατσώλης, Κωστάκης, Θωμάς Σερίφης και ο Γιωτόπουλος για ηθική αυτουργία και επιπρόσθετα για κατοχή εκρηκτικών οι Κουφοντίνης, Σάββας και Γιωτόπουλος, με το αιτιολογικό ότι αυτοί οι τρεις είχαν κλειδιά από τις γιάφκες. Για να στηρίξει την άποψή του ότι η απολογία του Καρατσώλη είναι ειλικρινής, ο Γ. Βλάσσης πρότεινε την απαλλαγή του από τη συγκεκριμένη πράξη. Δεν δέχτηκε όμως και τον ισχυρισμό του Θωμά, ότι ο ίδιος πήγε στο Συκούριο στη φάση του ελέγχου των αποθηκών και όχι τη μέρα που πήραν τον οπλισμό. Πλην Καρατσώλη, λοιπόν, πρότεινε την επανάληψη της πρωτόδικης απόφασης.

■ 213η συνεδρίαση Τρίτη, 20.2.07

Με τις υπόλοιπες υποθέσεις του κατηγορητήριου συνέχισε την αγόρευση του ο αναπληρωτής εισαγγελέας Γ. Βλάσσης. Επειδή οι περισσότερες απ' αυτές ήταν υποθέσεις χωρίς αυτόπτες μάρτυρες και χωρίς πολλές αναφορές στις προανακριτικές, είχε μια δυσκολία να τα συνταιριάξει και να προτείνει καταδικές. Την αντιπαρήλαθε, όμως, με ένα σάλτο που θα το ζήλευε και ο καλύτερος ακροβάτης. Αρκούσε και μια μόνο αναφορά σε προανακριτική απολογία, χωρίς κανένα άλλο στοιχείο, χωρίς καν μια δεύτερη προανακριτική, για να θεμελιώσει ο αναπληρωτής εισαγγελέας την καταδικαστική του πρόταση. Το στοιχείο αυτό εντόπισε η Γ. Κούρτοβικ και τον ρώτησε αν ισχύει ή όχι το 211Α του ΚΠΔ, για να εισπράξει την απάντηση, ότι δεν τρέχει τίποτα, γιατί οι περισσότεροι επιβαρύνουν τον εαυτό τους. «Αναρωτιέμαι αν προτείνετε κατάργηση ή τροποποίηση του 211Α», σχολίασε η συνήγορος.

Την ίδια δυσκολία είχε και με την ηθική αυτουργία του Αλ. Γιωτόπουλου, την οποία θεμελιώνει ανάλογα με την υπόθεση, αναφερόμενος τότε σε καταγγελλόμενες και αναίρετες προανακριτικές που μιλούσαν για «αρχηγικό ρόλο», τότε στην ύπαρξη προκήρυξης την οποία προφανώς είχε συντάξει ο Γιωτόπουλος (όλοι οι άλλοι ήταν... αγράμματοι) και τότε στη «σπουδαιότητα της ενέργειας» από την οποία συνάγεται ότι «δε μπορεί παρά να τη σχεδίασε ο Γιωτόπουλος»!

Οι διαφοροποιήσεις στην εισαγγελική πρόταση σε σχέση με την πρωτόδικη απόφαση ήταν οι εξής:

— Πρότεινε τη μετατροπή της κατηγορίας για τη ληστεία στο Μαρινόπουλο από «ληστεία με ιδιαίτερη σκληρότητα» σε απλή «ληστεία» και την πτώση της ποινικής δίωξης λόγω παραγραφής. Αν αυτό δε γίνει δεκτό από το δικαστήριο, πρότεινε η κατηγορία να παραμείνει ως έχει για τον φερόμενο ως αυτουργό Σάββα Ξηρό και να αλλάξει για τους υπόλοιπους (Κουφοντίνης, Χριστόδουλος, Τζωρτζάτος και Γιωτόπουλος). Αν η πλήρης εισαγγελική πρόταση γίνει δεκτή, αφαιρείται από μια ποινή ισοβίου από τους Σάββα, Χριστόδουλο, Κουφοντίνη, Γιωτόπουλο (συναυτουργοί και ηθικός αυτουργός) και η ποινή των 15 ετών από τον Τζωρτζάτο (απλός συνεργός).

— Πρότεινε την αθώωση του Θωμά Σερίφη από την κατηγορία της συναυτουργίας σε μια έκρηξη, δεχόμενος αυτό που από την πρώτη δίκη έχει υποστηρίξει ο Θωμάς, ότι σ' αυτή την ενέργεια ο ίδιος απλώς ήταν εκεί, χωρίς να έχει καμιά συμμετοχή.

— Για τη ληστεία στα ΕΛΤΑ Βύρωνα πρότεινε τη μετατροπή από συναυτουργία σε απλή συνέργεια για τους Κου-

φοντίνης και Καρατσώλη.

■ 214η συνεδρίαση Τετάρτη, 21.2.07

Ο αναπληρωτής εισαγγελέας Γ. Βλάσσης ολοκλήρωσε την αγόρευση του με τρεις υποθέσεις που του είχαν απομείνει (πρότεινε καταδικές όπως η πρωτόδικη απόφαση) και η σκυτάλη πέρασε στον εκπρόσωπο των Αμερικανοβρετανών στη δίκη, που άνοιξε τον κύκλο των αγορεύσεων της πολιτικής αγωγής.

Ο Η. Αναγνωστόπουλος αυτή τη φορά εγκατέλειψε τη θεωρία των serial killers, που είχε υποστηρίξει στην πρώτη δίκη. Μάλλον κατάλαβε ότι τέτοιες προεγγυήσεις είναι ωραίες για τα αμερικανικά, αλλά δεν πιάσουν μοιρολόγια στην Ελλάδα. Φυσικά, δεν περιμέναμε να είναι και ιπποτικός, να αντιμετωπίσει πολιτικούς αντιπάλους. Δεν πληρώνεται γι' αυτό (και αδρά μάλιστα) αλλά για να βρίζει και να ελεεινολογεί. Μίλησε για οργάνωση «με ταπεινά, χαμερπή κίνητρα», που «το ενδιαφέρον της ήταν το κυνήγι της δημοσιότητας και προς χάριν αυτής σκοτώνει», ενώ τα μέλη της «είχαν τη λησταποδοχή ως βασική δουλειά!». Αυτά τον πλήρωσαν να πει, αυτά είπτε.

Δεν πρόσεξε και τόσο, όμως, και μπήκε σε πολιτική συζήτηση: «Δηλαδή ο αριστερός φόνος γιατί είναι καλύτερος από τον ακροδεξιό φόνος; Υπάρχει φόνος που μπορεί να δικαιολογηθεί από το πολιτικό υπόβαθρο;». Φυσικά και υπάρχει τέτοιος φόνος, κ. Αναγνωστόπουλε. Μορφωμένος άνθρωπος είσαι, φρεσκάρισε λίγο τις γνώσεις σου στην Ιστορία και θα βρεις δεκάδες φόνους που έχουν καταγραφεί ως λαμπρές σελίδες και γιορτάζονται από τα σύγχρονα κράτη. Ειδικά από σένα δεν περιμέναμε τόσο χοντρές παπαριές. Όσο για το αν διαφέρει ένας αριστερός από έναν ακροδεξιό φόνος, φυσικά και διαφέρει. Και νομικά ακόμη διαφέρει, ως προς το κίνητρο. Διαφέρει, όμως, πρωτίστως και καθοριστικώς πολιτικοκοινωνικά και έτσι αποτιμά η Ιστορία τα γεγονότα. Τέλος πάντων, τζάμπα κουραζόμαστε. Πολύ καλά τα γνωρίζει ολ' αυτά ο Αναγνωστόπουλος και σε άλλη δίκη ενδεχομένως να υποστηρίξει τα αντίθετα. Εξαρτάται από το αν κάποια πλευρά έχει τα φράγκα να πληρώσει τον κ. καθηγητή.

Κατά τα άλλα, ο Η. Αναγνωστόπουλος αναλώθηκε σε υβρεολόγιο κατά του Α. Γιωτόπουλου και κατά του Δ. Κουφοντίνης, ενώ δεν παρέλειψε να ζητήσει να κηρυχθούν ένοχοι κατά το κατηγορητήριο και ο Κωστάκης και οι πρωτοδικώς αθωωθέντες Παπαναστασίου και Σωτηροπούλου.

Μετά το τέλος της αγόρευσης του αναπληρωτή εισαγγελέα, ο Α. Γιωτόπουλος διάβασε μια δήλωση με την οποία τον κατηγορήσε για «κενολογία επιχειρημάτων, νομική ασυναρτησία, μίσος και τυφλή εμπάθεια». Αντλήσε επιχειρηματολογία από συνέντευξη του γάλλου ποινολόγου Πατρίκ Μποντουέν στην «Ελευθεροτυπία», που δημοσιεύτηκε με τον τίτλο «Βγάζει μάτι! Η δίκη δεν είναι δίκαιη», επισημαίνοντας ότι «οι προανακριτικές και ανακριτικές καταθέσεις αποσπάστηκαν υπό απολύτως παράνομες συνθήκες και δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως αποδείξεις». Αν αυτό γίνει -τόνισε- «σημαίνει ότι ασκείται μια "δικαιοσύνη δικτατορίας" όπως την αποκαλεί. Μόνο οι δικτατορίες χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους, σε εξαναγκάζουν με διάφορες πιέσεις να υπογράψετε ένα χαρτί και τελείωσε. Η κατηγορία αυτή κατά της ελληνικής δικαιοσύνης είναι βαρύτατη και είναι η πρώτη φορά που ακούγεται στο εξωτερικό, απ' όσο γνωρίζω, στα 30 και πλέον χρόνια της μεταπολίτευσης».

■ Αθλιότητα και γελοιότητα

Νέα επιστολή Τζωρτζάτου στην «Ελευθεροτυπία», με πρόσχημα... μη σωστό ρεπορτάζ των συντακτών της (κανείς δεν κατάλαβε τι ακριβώς ήθελε να πει ο ποιητής) και πραγματικό λόγο τη διεκπεραίωση της αποστολής που του έχει ανατεθεί: να προσπαθεί να ρίξει λάσπη στον Κουφοντίνη. Εκείνο που δεν έχει καταλάβει, όμως, είναι πως η αθλιότητα έχει προ πολλού μετατραπεί σε γελοιότητα. Γιατί δεν ξέρει πια τι λέει κάθε φορά και δεν έχει την ικανότητα να λειτουργήσει στοιχειωδώς λογικά.

Αντικείμενο της επιστολογραφίας του και πάλι η υπόθεση Μομφεράτου. Πρόθεσή του -γράφει- είναι να αποδείξει ότι «τουλάχιστον η υπόθεση Μομφεράτου στηρίζεται σε προκλητικά ψέματα του συνεργαζόμενου Τσελέντη και έχουν καταδικαστεί άλλοι αντ' άλλων». Ο ίδιος υποστηρίζει ότι δεν ήταν εκεί, δεν ήταν μετείχε, αλλά φρόντισε και έμαθε από συγκατηγορούμενούς του ποιοι ήταν και τι ρόλο διαδραμάτισε ο καθένας. Και συνεχίζει, ξεπερνώντας κάθε προηγούμενο όριο αθλιότητας και γελοιότητας:

«Έκανα ένα βήμα ακόμη πιο μπροστά δηλώνοντας υπεύθυνα για πρώτη φορά ότι δεν πυροβόλησε ο Κουφοντίνης τον Μομφεράτο, ο οποίος έχει καταδικαστεί σε 2 φορές ισόβια γι' αυτή την πράξη. Δήλωση που έσκασε σαν βόμβα μέσα στο δικαστήριο. Πρόσθεσα μάλιστα απευθυνόμενος στο δικαστήριο: **Γνωρίζετε την αλήθεια όλοι σας για το ποιος πυροβόλησε, αλλά την κρύβετε γιατί δεν σας συμφέρει.**

Τώρα γιατί ο Κουφοντίνης αποδέχεται να καταδικαστεί σε 2 φορές ισόβια παίρνοντας τη θέση αυτού που πυροβόλησε και σιωπά, ας κάνει ο καθένας τις σκέψεις του. Δεν θέλει να αμφισβητήσει το κατηγορητήριο και τις ψευδολογίες του συνεργαζόμενου Τσελέντη; Του το 'χουν απαιτήσει; Και με τι αντίτιμο; Και πώς λέγεται αυτή η συμπεριφορά; Ο,τι και να συμβαίνει ένα είναι σίγουρο πια για τον Κουφοντίνη και πέτρα από κάθε αμφισβήτηση. Δεν είναι ούτε καθαρός ούτε αξιόπιστος».

Ο άνθρωπος έχει πάρει διαζύγιο και με τη σοβαρότητα και με την κοινή λογική. Δήλωσε στο δικαστήριο ότι γνωρίζει ποιος πυροβόλησε στην ενέργεια κατά Μομφεράτου και ποιος οδηγούσε το αυτοκίνητο. Όταν του ζήτησαν να πει τα ονόματα, αρνήθηκε. «Εγώ Τσελέντης δε θα γίνω», γράφει στην επιστολή του στην «Ελευθεροτυπία». Ζητάει, όμως, «να γίνει Τσελέντης» ο Κουφοντίνης! Να πει αυτός όσα ο Τζωρτζάτος αρνείται να πει!! Τι να απαντήσεις πια; Εδώ σηκώνεις ψηλά τα χέρια.

Επειδή, λοιπόν, ο Κουφοντίνης δεν έγινε και δεν σκοπεύει να γίνει ούτε Τσελέντης ούτε... Τζωρτζάτος, ο Βασιλάκης αρπάζει τον κουβά με τη λάσπη, που άλλος του έχει ετοιμάσει, και την εκτοξεύει, νομίζοντας ότι αυτή μπορεί να πιάσει στον Κουφοντίνη. Χρησιμοποιώντας επιχειρήματα για μικρά παιδιά. Ο Κουφοντίνης «αποδέχεται να καταδικαστεί σε 2 φορές ισόβια» γιατί «του το 'χουν απαιτήσει». Πόσες ισόβιες έχει φάει ο Κουφοντίνης; Δεκατρείς. Συν μερικές χιλιάδες χρόνια, για όλες σχεδόν τις ενέργειες της 17Ν. Προσπάθησε να αποφύγει καμιά από τις δεκάδες καταδικές; Ούτε μία. Από την πρώτη στιγμή ξεκαθάρισε ότι δεν πρόκειται να ασχοληθεί με το ποινικό σκελεό της υπόθεσης. Όσες φορές παρεξέκλινε απ' αυτό τον κανόνα, το έκανε για να βοηθήσει συγκατηγορούμενούς του, μεταξύ των οποίων και ο Τζωρτζάτος. Πού να το καταλάβει, όμως, αυτό ο «στόκος» ή μάλλον πώς να το αναγνωρίσει, όταν ο υποβόλεας του δεν του επιτρέπει ούτε καν να σκεφτεί;

Τί προβλέπει το Νομοσχέδιο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

διο.

Τα «δώρα» περιορίζονται στον ένα χρόνο επιπλέον (από 3 του προσχεδίου) γι' αυτούς που φοιτούν σε σχολές τετραετούς διάρκειας φοίτησης, σε σύγκριση με τους νεοεισερχόμενους ενώ εξισώνονται στους φοιτητές πενταετούς φοίτησης (από 2,5 επιπλέον έτη που έδινε το προσχέδιο) και αφαιρούνται από τους φοιτητές εξαετούς φοίτησης, αφού μειώνεται κατά 1 έτος, σε σύγκριση με τους νεοεισερχόμενους, η ανώτατη διάρκεια φοίτησης (το Προσχέδιο τους έδινε 2 έτη παραπάνω). Οι φοιτητές που είναι τώρα εγγεγραμμένοι στα ΑΕΙ και έχουν ήδη συμπληρώσει τον ελάχιστο αριθμό εξαμήνων που απαιτούνται για το πτυχίο, μπορούν να συνεχίσουν τις σπουδές τους για 5 ακόμη έτη.

Η κυβέρνηση επείγεται να ξεκαθαρίσει από τώρα τα μητρώα και να πετάξει πυξ-λαξ από το Πανεπιστήμιο τους φοιτητές που κατά την έναρξη της ισχύος του νόμου, έχουν ήδη υπερβεί τα παραπάνω όρια φοίτησης. Γι' αυτό προσέθεσε στο Νομοσχέδιο τη διατύπωση, σύμφωνα με την οποία θα κληθούν εγγράφως από τα οικεία ΑΕΙ, να δηλώσουν εγγράφως εάν επιθυμούν τη συνέχιση των σπουδών τους. Σε περίπτωση καταφατικής δήλωσης, θα τους δίνεται παράταση για 5 ακόμη ακαδημαϊκά έτη, ενώ διαφορετικά θα διαγράφονται άμεσα από τα ΑΕΙ.

Πλαφόν, όμως, έβαλε το υπουργείο Παιδείας και στους φοιτητές που θα μπουν από τούδε και στο εξής στο Πανεπιστήμιο, σε περίπτωση που αυτοί επιθυμούν να διακόψουν (με έγγραφη αίτηση) τις σπουδές τους. Το Προσχέδιο προέβλεπε ότι ο χρόνος διακοπής ήταν για όσα εξάμηνα συνεχόμενα ή μη αυτοί επιθυμούν, ενώ τώρα, το Νομοσχέδιο ορίζει ότι αυτά δεν μπορεί να είναι περισσότερα από τον ελάχιστο αριθμό εξαμήνων που απαιτούνται για την λήψη του πτυχίου.

Όλες αυτές οι πρόνοιες πρέπει να «διαβαστούν» σε συνδυασμό με τις παρακάτω ρυθμίσεις για τα υποχρεωτικά και προαπαιτούμενα μαθήματα, που παραμένουν ίδιες όπως και στο Προσχέδιο. Ο συνδυασμός των δυο θα δημιουργήσει στρατιές «λιμαζόντων» φοιτητών που θα κινδυνεύουν να διαγραφούν από το Πανεπιστήμιο.

Ανάλογο πρόβλημα θα δημιουργηθεί στους ήδη φοιτούντες,

αφού οι «αλυσίδες μαθημάτων» ισχύουν σε πολλές σχολές. Με όλες αυτές τις ρυθμίσεις, η κυβέρνηση στοχεύει στο να στείλει ένα τρομοκρατικό μήνυμα στην νεολαία. Προειδοποιεί ότι θέλει μια νεολαία υποταγμένη, φοβισμένη και όχι μια νεολαία «ανήσυχη» που αμφισβητεί, πολιτικοποιείται και αντιστέκεται. Η σιγή νεκροταφείου ταιριάζει στο Πανεπιστήμιο-επιχείρηση.

Σκοπεύει να ανακόψει την τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση και αυτό το δρομολογεί και από «τα κάτω» με τη βάση του 10.

Σκοπεύει να κατοχυρώσει στην πράξη την κατεύθυνση της Μπολόνια, ότι ο πρώτος κύκλος σπουδών, που θα αφορά τη συντριπτική πλειοψηφία, θα προσφέρει γνώσεις ευελICTες μιας χρήσης, που θα προσαρμόζονται στις εκάστοτε ανάγκες της αγοράς, που γρήγορα θα αποχτιούνται και γρήγορα θα χάνονται, και επομένως η παραμονή σ' αυτόν τον κύκλο, πέραν του προβλεπόμενου ορίου δεν έχει νόημα. Σκοπεύει να μειώσει ακόμα παραπέρα την κρατική χρηματοδότηση, με κριτήριο τον αριθμό των «ενεργώς φοιτούντων φοιτητών», σύμφωνα και με το προεκλογικό της πρόγραμμα.

■ Διανομή συγγραμμάτων

Στο σημείο αυτό, φανερό είναι η προσπάθεια να στρογγυλετούν οι οξείες εκφράσεις, ώστε να αποφευχθούν οι αντιδράσεις και να διατηρηθεί αναλλοίωτη η ουσία, της σταδιακής δηλαδή κατάργησης των δωρεάν συγγραμμάτων. Η «δυνατότητα» δωρεάν προμήθειας αριθμού συγγραμμάτων έφυγε γιατί προκάλυψε άγρια και στη θέση της μπήκε «το δικαίωμα». Όμως και πάλι έωλος παραμένει «ο τρόπος» (υπήρχε και στο Προσχέδιο) με τον οποίο ο φοιτητής θα προμηθεύεται δωρεάν ένα σύγγραμμα για κάθε υποχρεωτικό και επιλεγόμενο μάθημα και θα καθοριστεί στο μέλλον με προεδρικό διάταγμα. Ετσι μπορούμε να πιθανολογήσουμε ότι αυτός «ο τρόπος» μπορεί να μην είναι τελικά βιβλίο, αλλά π.χ. ηλεκτρονική μορφή, ή δανεισμός από βιβλιοθήκη κ.λ.π.

Η διάταξη περιορίζει επίσης αυτόματα τον αριθμό των δωρεάν συγγραμμάτων σε αυτόν των υποχρεωτικών και επιλεγόμενων μαθημάτων. Συνεπώς, το ερώτημα παραμένει ανοιχτό για τα επιπλέον συγγράμματα που θα θεωρούνται απαραίτητα για ένα μάθημα. Η απάντηση -φυσικά- είναι απλή και εύκολη: Θα τα αγοράζει ο ίδιος ο φοιτητής!

Τα συγγράμματα θα επιλέγονται από κατάλογο συγγραμμάτων που θα συντάξουν οι Γενικές Συνελεύσεις των Τμημάτων των ΑΕΙ. Η αρχική διατύπωση του Προσχεδίου για Εθνικό Κατάλογο που θα συνέτασε το ΣΑΠΕ, «έφυγε», για να δοθεί η αίσθηση άλλης μιας ψεύτικης ελευθερίας.

Με το άρθρο αυτό (άρθρο 15) είναι σαφές ότι προαλείφεται η σταδιακή κατάργηση της δωρεάν διανομής συγγραμμάτων, ρύθμιση που θα πλήξει ιδιαίτερα τα φτωχά λαϊκά στρώματα.

■ Διάρκεια εξαμήνων-εξεταστικών περιόδων

Και εδώ στρογγυλεύτηκαν οι εκφράσεις για να κρυφτεί η εκδικητική manía της κυβέρνησης απέναντι στις καταλήψεις και τις μακροχρόνιες απεργίες. Η πρόβλεψη του Προσχεδίου ότι «το εξάμηνο δεν μπορεί να αναπληρωθεί με κανέναν τρόπο» εάν δεν συμπληρωθεί ο ελάχιστος αριθμός διδακτικών εβδομάδων (13 τουλάχιστον) έδωσε τη θέση της στη διατύπωση ότι «εάν δεν συμπληρωθεί ο ελάχιστος αριθμός διδακτικών βδομάδων και πιστωτικών μονάδων σε κάποιο μάθημα, τότε το μάθημα αυτό θεωρείται ως μη διδαχθέν και δεν επιτρέπεται η εξέτασή του». Μάλιστα, το Νομοσχέδιο περιέχει πρόβλεψη και για τους καθηγητές που δεν θα υπακούσουν και θα κάνουν -παρόλες π.χ. τις κινητοποιήσεις-εξετάσεις. Ορίζει, λοιπόν, ότι «σε περίπτωση εξέτασης μη διδαχθέντος μαθήματος, κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, η εξέταση αυτή είναι άκυρη και ο βαθμός δεν υπολογίζεται για τη λήψη του πτυχίου». Οχι Γιάννης, Γιαννάκης δηλαδή.

Το Νομοσχέδιο περιορίζει επίσης σε 2 τις εβδομάδες που μπορεί να παραταθεί η διάρκεια του εξαμήνου προκειμένου να συμπληρωθεί ο απαιτούμενος ελάχιστος χρόνος (4 στο Προσχέδιο).

Και ακυρώνει βεβαίως -όπως και το Προσχέδιο- τη δυνατότητα διπλής εξεταστικής, υιοθετώντας μια πιο «κόσμια» έκφραση, που όμως αφήνει άθιχτο το αποτέλεσμα, αφού ορίζει πως «κάθε μάθημα εξετάζεται στο τέλος του εξαμήνου στο οποίο διδάχθηκε και επιπλέον στην εξεταστική περίοδο του Σεπτεμβρίου».

Κατά τα άλλα, το Νομοσχέδιο διατηρεί ανέπαφη τη διάταξη για την εκλογή των αρχών διοίκησης των ΑΕΙ (από το σύνολο των προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών), κουνώντας τη θριαμβευτικά ως τρόπαιο της νίκης «κατά κράτος» της διαπλοκής!

Εδώ, βέβαια, γελάμε.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Η ποιήσις! Ο ασφαλής λιμήν όπου καταφεύγουμε, όχι για να κρυφτούμε από τον καιρό – ο βρεγμένος δε φοβάται τη βροχή, ακόμη κι όταν προέρχεται από εχθρική σιελόρροια - μα γι' ανασύνταξη. Η απροσπέλαστος και αδιάρρηκτος γιάφκα, της οποίας τα κλειδιά (αν και βρίσκονται πάντα στο καλάθκι) δεν δύνανται να λειτουργήσουν σε χέρια αδαών, βομβαρδισμένων από τηλεπληροφορίες, αιχμαλώτων του κυνωνικού πολέμου, συνθλιβομένων παρά εγχωρίων οικογενειακών και ξενοκινήτων αλλοτρίων συμπεφόντων. Ο λιμήν των σαλπισμάτων της αντεπιθέσεως που ες αεί θα στοιχειώνουν τις νύχτες (και τις μέρες) των εχθρών του ανθρώπου.

Ποιητική αηδία και εις μνήμην του παραληρήματος της απλήστου μνήμης δουκίσσης Βλακεντίας τα κάτωθι:

Θείτσα στρυφνή απ' το χωριό, που εν τω άστου στέκει
μετά μεγάλης προσοχής σε άκουσα να πλέκει
αντί πουλόβερ και κασκόλ, λόγους και θεωρίες
μακρόθεν της πολιτικής φριχτές αβελτηρίας.

Ο στόμας σου ως πίδακας ιοβριθών υδάτων
ως συντριβάνι σε χωριό που πλένουν τ' αχαμνά των
κουρούνες, τσαλαπετεινοί, σαύρες και περιστέρια,
ολίγον πριν τα ξύσουνε στου δήμου τα παρτέρια.

Ω! τι σοφία απύθμενος, τι ακριβοδικαία
η κρίσις σας ενθύμισε τα μαγαζιά ΙΚΕΑ
όπου αγοράζεις διάφορα, μόνος σου τα ταιριάζεις
και ως εργοστασιακός άρτια τα παρουσιάζεις.

Μασάει η κατσίκα ταραμά; Προτού να τα τινάξεις
θα πρέπει κάτι σοβαρό να βρεις για ν' αντιτάξεις
στο όμμα ον τα πανθ' ορά μα και στην ιστορία
ωσαν δικαιολόγηση δια την αναπηρία
που σ' έκανε περιγέλο εκείνων που φοβάσαι.
Να, λάβε τώρα και Σουρή, για να 'χεις να θυμάσαι:

«Και τ' είσαι άνθρωπε μωρέ, που φλυαρείς εμπρός μου,
αν με τα ζώα τα λοιπά παραβληθείς του κόσμου;

Μπορείς ποτέ τα όσα τρωσ, βρε άνθρωπε τεμπέλη,
να τα μασάς σαν μελισσα και να τα βγάξεις μέλι;
Ου να χαθείς κηφηνάρι...στων μελισσών το σμήνος
εσύ ζηλεύεις μοναχά την θέσιν του κηφίνος,
και θέλεις πάντα χάρισμα να τρώγεις στην κυψέλην,
οπότεν είσαι μάλιστα γιγαντομάχος Ελλην.
Με όλην την σοφίαν σου την τόσο πνευματώδη,
δεν ημπορείς στα σύννεφα και μια φωλιά να κτίσεις,
μηδέ να βγάλεις κέρατα σαν τράγος ή σαν βόδι,
και μοναχά ως σύζυγος μπορεί να τ' αποκτήσεις.

Ο,τι μικρόν και αφανές η πτέρνα σου πατεί
γελά με τα καμώματα της λογικής αγελής,
κι αν πεις κ' εις ένα μύρμηκα στον κόσμο τι ζητεί;
θα σ' απαντήσει αυθαδώς «αμέ και συ τι θέλεις;»
Βλέπεις αυτόν τον μπουρμπουλα, τον αφανή στο χώμα,
που με τα πόδια του κυλά την μια και άλλη βρώμα;
Μεγάλης έτυχε ποτέ στην Αίγυπτον λατρείας
ως του Ηλίου σύμβολον, δυνάμεως κι ανδρείας.

Και ύστερα κορδώνεσαι και θεωρείς ως δώρον
και το μυαλό της κεφαλής και το μυαλό της ράχης,
συ, του Δαρβίνου η μαϊμού, συ, δίπουν μαστοφόρον,
συ, άνθρωπε θαυμάσιε, που κακό ψόφο να 'χεις.

Μάρτυς Γδάρτις – Παλούκω Κάφ' τής

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

- Οι σύντροφοι Ε.Β και Π.Π. προσφέρουν 500 ευρώ στη μνήμη του Κωστή Νικηφοράκη και του Μήτσου Πέτσα.
- Στη μνήμη του Κωστή Νικηφοράκη προσφέρουμε στην Κόντρα 200 ευρώ. Σύντροφοι από τη Θεσ/νίκη.

Κιτρινόμαυροι στα πρόθυρα νευρικής κρίσης

Η ποδοσφαιρική επικαιρότητα στη χώρα μας έχει το τελευταίο διάστημα κιτρινόμαυρο χρώμα. Οι εξελίξεις στην ΑΕΚ είναι ραγδαίες και ο εμφύλιος πόλεμος ανάμεσα στον πρόεδρο και τους οργανωμένους οπαδούς βρίσκεται σε φάση όξυνσης. Η αγωνιστική κατρακύλα της ομάδας, που άρχισε τον καινούργιο χρόνο, συνεχίζεται και όλα δείχνουν ότι η ΑΕΚ βρίσκεται έξω από όλους τους στόχους που είχαν θέσει στην αρχή της χρονιάς, γεγονός που δεν δέχτηκαν με τις καλύτερες των διαθέσεων οι οπαδοί της. Η περίοδος χάριτος στον πρόεδρο Θεμιστοκλή Νικολαΐδη τελείωσε και η Original του χρεώνει πλέον αποκλειστικά την ευθύνη για την αγωνιστική κατάσταση της ομάδας.

Η στήλη ασκεί κριτική στον τρόπο που λειτουργεί ο πρόεδρος της ΑΕΚ από τις πρώτες μέρες που ανέλαβε να βγάλει την ΑΕΚ από το οικονομικό και διοικητικό αδιέξοδο στο οποίο βρισκόταν, σε μια εποχή που η συντριπτική πλειοψηφία τον υμνούσε για την αποφασιστικότητα, τη μαγκιά, την ανιδιοτέλεια, το όραμα και τα άλλα συμπαραμαρτυράτα μιας αργογραφίας. Μάλιστα, ήταν αρκετοί αυτοί που μας χαρακτήριζαν εμπαιθείς απέναντί του και απεδίδαν την κριτική στην οπαδική προτίμηση της στήλης. Και ήταν πολλοί αυτοί που μου έλεγαν «Πάπια, σταμάτα να κριτικάρεις τον Νικολαΐδη, σκεπτόμενος σαν βάζελος, γιατί θα εκτεθείς ανεπανόρθωτα». Με βάση τις σημερινές εξελίξεις η στήλη μπορεί να αισθάνεται δικαιωμένη, γιατί για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται το αυτονόητο για μας, ότι ο οποιοσδήποτε αναλαμβάνει τη διαχείριση μιας ΠΑΕ σε μια εποχή ακραίου επαγγελματισμού είτε θα λειτουργήσει υποχρεωτικά με βάση το οικονομικό συμφέρον της εταιρίας (ο όρος ομάδα χρησιμοποιείται μόνο από τους οπαδούς της) και συνεπώς θα έρθει σε κόντρα αργά ή γρήγορα με τους οπαδούς – πελάτες, είτε θα καταστραφεί αν προσπαθήσει να λειτουργήσει σαν οπαδός και όχι σαν καπιταλιστής.

Αξίζει όμως να δούμε τον τρόπο με τον οποίο σκέφτεται και λειτουργεί ο νυν πρόεδρος της ΑΕΚ, ο οποίος νομίζει ότι η κιτρινόμαυρη οικογένεια είναι υποχρεωμένη να πειθαρχεί χωρίς αντιρρήσεις στις διαταγές και τις αποφάσεις του, επειδή ανέλαβε το ρίσκο να βγάλει την ΑΕΚ από τη δύσκολη κατάσταση που βρισκόταν. Στην πρόσφατη συνέντευξη Τύπου, που έδωσε την επαύριο της ευρωπαϊκής εντός έδρας ήττας από την Παρί, προσπάθησε να το παίξει άνετος και να δώσει εξηγήσεις για όλα, ακόμα και για το οικονομικό κομμάτι και για το γιατί δεν έκανε μεταγραφές το Γενάρη (χωρίς κατά την άποψή μου να πείσει), προσπάθησε να μην έρθει σε κόντρα

με κανέναν χρησιμοποιώντας

πολύ προσεχτικές εκφράσεις, δεν κατάφερε όμως να κρύψει τη μεγαλομανία και την αλαζονεία του.

Οι συνάδελφοι υποστηρικτές του προέδρου της ΑΕΚ, σχολιάζοντας τη συνέντευξή του, προσπάθησαν να μας πείσουν ότι ανεξάρτητα από το αν συμφωνούν ή διαφωνούν με τις απόψεις και την επιχειρηματολογία του, αυτό που θα πρέπει να κρατήσουμε από τη συνέντευξη είναι ότι ήταν ανθρώπινος, ήρεμος, σίγουρος, ανοιχτός στην καλόπιστη κριτική και δίχως έπαρση. Αν και δεν είναι σωστό από άποψη δεοντολογίας να στεκόμαστε σε ορισμένες από τις απόψεις που διατυπώνονται σε μια συνέντευξη και πάνω σε αυτές να οικοδομούνται σκληρές κριτικές, μπορούμε να μη σχολιάσουμε μια φράση από την συνέντευξη του Νικολαΐδη, η οποία ήταν και η ουσία των όσων προηγήθηκαν. «Θέλω να κάνω τόσα πολλά πράγματα, αλλά δεν προλαβαίνω. Δεν προλαβαίνω να κάνω σε 2,5 χρόνια όσα δεν έχουν γίνει σε 80». Αν αυτό δεν είναι μνημείο αλαζονείας, τότε οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους και παρακαλώ τον σύντροφο αρχισυντάκτη να με απαλλάξει από τη θέση του αθλητικού συντάκτη της «Κ» ή να μου συστήσει έναν καλό δάσκαλο για να μου μάθει ελληνικά. Δυστυχώς για τον κύριο Νικολαΐδη, η ΑΕΚ έχει 83 χρόνια ιστορία και δυο ανθρώπους στην προεδρία της που έγραψαν λαμπρές σελίδες στην ιστορία της. Μάλλον δεν έχει ακούσει τα ονόματα Νίκος Γκούμας και Λουκάς Μπάρλος και γι' αυτό θεωρεί ότι τα επιτεύγματά του, τα 2,5 τελευταία χρόνια, αποτελούν τις πιο λαμπρές σελίδες στην ιστορία της ΑΕΚ.

Αν και δεν είμαι ο πλέον αρμόδιος για να συμβουλευτώ τον πρόεδρο της ΑΕΚ, θα του συστήσω να μην προκαλεί τον κόσμο της ομάδας του. Και δεν αναφέρομαι στους οργανωμένους οπαδούς και την Original (αν και δεν μπορεί να θεωρηθούν αμελητέα ποσότητα), αλλά στους φίλους της που έχουν συνδέσει την αγάπη τους γι' αυτήν με μνήμες και ιδανικά, τα οποία θα πρέπει και να γνωρίζει και να σεβεται ο γιάπης Θεμιστοκλής Νικολαΐδης. Αλλά ακόμη και αν θεωρήσουμε ότι η ιστορία της ΑΕΚ αρχίζει από τον Αύγουστο του 2005, που ανέλαβε την προεδρία της, ποιο είναι το όραμα που έχει δώσει στους φίλους και τους οπαδούς της για να τον ακολουθήσουν; Μήπως το όραμα της 2ης Σης; Που οδηγεί σε φράγκα από τη συμμετοχή στους ομίλους του Champions League, αφού ως γνωστό η κατάκτηση του τίτλου είναι μια «εφήμερη χαρά»; Μήπως η δημιουργία ποδοσφαιρικής σχολής και μιας ομάδας που θα προσφέρει γκολ και θέαμα, χωρίς

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

όμως πρωτοκλασάτους ποδοσφαιριστές γιατί είναι ακριβόι και δεν έχει η ομάδα φράγκα; Μήπως η συνεργασία με τους μπάτσους για την καταπολέμηση της βίας και το «δόσιμο» όσων οπαδών δεν συμφωνούν με τις διαταγές και τα προεδρικά διατάγματα του; Για ποιο απ' όλα θα πρέπει να αισθάνονται υπερήφανοι οι οπαδοί της; Μήπως γιατί η ομάδα τους έχει γίνει «κρατική» και ο πρόεδρός της για να επιβιώσει στη θέση του κάνει τα πάντα για να είναι αρεστός στο σύστημα και τα κέντρα εξουσίας του ελληνικού ποδοσφαίρου; Μήπως γιατί χωρίς καμία ντροπή πουλήσε τους οργανωμένους οπαδούς που τον λάτρεψαν και τον βοήθησαν να αναλάβει την ΑΕΚ, γιατί πλέον του είναι άχρηστο; Μήπως γιατί οι οικονομικές μπιζνες που θέλει να στήσει δεν επιτρέπουν το νέο γήπεδο της ΑΕΚ να γίνει στην Φιλαδέλφεια αλλά κάπου αλλού, προκειμένου να εξασφαλιστούν περισσότερα κέρδη για τους καπιταλιστές που τον χρηματοδοτούν;

Μπορεί να γίνονται κακός και να κινδυνεύω να χαρακτηριστώ εμπαιθείς, αλλά αυτή είναι η αλήθεια για τα 2,5 χρόνια του Θεμιστοκλή Νικολαΐδη στην προεδρία της ΑΕΚ. Γιατί μετά από 2,5 χρόνια δεν μπορούμε, όσο και αν το θέλουμε, να μιλήσουμε για τον Ντέμη. Εδώ υπάρχει και μια ειρωνεία της ζωής. Στα 80 χρόνια ιστορίας της ΑΕΚ, που απαξίωσε με 20 λέξεις ο πρόεδρος Θεμιστοκλής Νικολαΐδης, ήταν και ορισμένες λαμπρές σελίδες που έγραψε ο ποδοσφαιριστής με το 11 στην πλάτη και τον δικέφαλο αητό στο μπράτσο, Ντέμης Νικολαΐδης, που λατρεύτηκε όχι μόνο από τους οπαδούς της ΑΕΚ αλλά και από τους οπαδούς και άλλων ομάδων, όπως ο υποφαινόμενος.

Εν κατακλείδι. Ας σταματήσει το παρακμή ότι ο Νικολαΐδης έσωσε την ΑΕΚ από την καταστροφή. Η ΑΕΚ σώθηκε από τα 80 χρόνια της ιστορίας της, από τον κόσμο της και από το τεράστιο ειδικό βάρος που έχει στο ελληνικό ποδόσφαιρο (πολύ μεγαλύτερο από αυτό που θα δικαιολογούσαν οι τίτλοι που έχει κατακτήσει). Ο Νικολαΐδης το μόνο που έκανε ήταν να διαχειριστεί όλα αυτά με πολύ έξυπνο τρόπο και μάλιστα με ελάχιστο προσωπικό ρίσκο. Ας θυμηθούμε την κατάσταση στην οποία βρισκόταν η ΑΕΚ τον Αύγουστο του 2005 και ως αναρωτηθούμε ποιος θα του καταλόγιζε ευθύνες σε περίπτωση αποτυχίας; Ποιος θα του ζητούσε τα ρέστα αν δεν κατάφερε να βγάλει την ομάδα από τη δύσκολη κατάσταση εκείνης της περιόδου; Αν θέλουμε να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους, θα πρέπει να συμφωνή-

σουμε σ' ένα πράγμα. Ο Νικολαΐδης αν αποτύγχανε δεν θα είχε κανένα ουσιαστικό προσωπικό κόστος (ας δεχτούμε ότι θα μπορούσε να είχε παίξει ένα – δύο χρόνια ακόμη ποδόσφαιρο), ενώ στην περίπτωση επιτυχίας του σχεδίου του, όπως και έγινε, θα είχε στην κατοχή του (επί της ουσίας είναι ο μπροστινός κάποιων καπιταλιστών που χρηματοδοτούν την εταιρία) μια ομάδα με την ιστορία και την βαρύτητα της ΑΕΚ, που θα του εξασφάλιζε ένα ικανοποιητικό εισόδημα για να έχει να πορεύεται.

Ίσως να γίνονται κυνικός, αλλά ο Νικολαΐδης πάντα έπαιρνε από την ΑΕΚ. Σαν ποδοσφαιριστής είχε την τύχη να παίξει σε μια από τις καλύτερες ομάδες και κατάφερε να γίνει «ανταποδοτικός» και να προσφέρει, βοηθώντας την ΑΕΚ εντός και εκτός αγωνιστικών χωρών. Σαν πρόεδρος μέχρι στιγμής μόνο παίρνει από την ΑΕΚ, εκμεταλλευόμενος τη συγχυρία, και φιλοδοξεί να εξασφαλίσει και το μέλλον του λανσάροντας ένα καινούργιο επάγγελμα. Αν τα καταφέρει θα είναι ο πρώτος στην ιστορία του ελληνικού ποδοσφαίρου που θα είναι «πρόεδρος ομάδας». Μέχρι σήμερα οι «ανιδιοτελείς εργάτες του αθλητισμού» είχαν κάποιο επάγγελμα για προκάλλιψη, άσχετα αν επί της ουσίας ζούσαν από το ποδόσφαιρο. Ο Νικολαΐδης έριξε και αυτό το κάστρο και ήδη στο υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας ο Τσιτουριδής ετοιμάζεται να τον παρασημοφορήσει, γιατί δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας και βοηθάει στην καταπολέμηση της ανεργίας.

Κος Πάπιας

ΥΓ: Μετά από πολύ καιρό είδαμε και έναν αγώνα μπάσκετ που θυμίζει τις παλιές καλές εποχές. Πραγματικό ντέρμπι ήταν ο αγώνας Παναθηναϊκού – Ολυμπιακού και άπαντες είχαν να κάνουν μόνο θετικά σχολία, ακόμη και οι οπαδοί των πράσινων παρά την νίκη των ερυθρόλευκων. Στο λιμάνι μετά από πολλά χρόνια έριξαν φράγκα και πήραν πολύ καλούς παίχτες και πλέον μπορούν να πανηγυρίζουν νίκες σ' ένα χώρο που ήταν αποκλειστικά φρέουδο των Γιαννακοπουλαίων. Τρανταχτή απόδειξη ότι ο μοναδικός τρόπος να σπάσεις «αυτοκρατορίες» είναι να βάλεις το χέρι στην τσέπη και να δημιουργήσεις ανταγωνιστική ομάδα. Διαφορετικά θα έρχεσαι δεύτερος και καταϊδρωμένος και θα σκουζεις σαν μορφή παρθένα που πήραν την παρθενιά.

■ ANTEPA APNOANT

Red Road

Είχατε απορία πώς ακριβώς δουλεύουν οι κρυφές κάμερες; Πώς τις χειρίζονται; Τι δυνατότητες έχουν; Σ' αυτή την ταινία πιθανόν να λύσετε μερικές τέτοιες απορίες σας. Γιατί οι κρυφές κάμερες θα μπορούσαν να είναι ο ουσιαστικός πρωταγωνιστής της. Για το πως είναι εκτεθειμένη η ζωή των ανθρώπων. Για το πως θα μπορούσε να κατασκευαστεί κάτι εναντίον τους.

Όμως η βρετανίδα σκηνοθέτις επιλέγει να χρησιμοποιήσει η ηρωίδα - αστυνομικός τις κάμερες για να λύσει μια προσωπική της ιστορία και να απελευθερωθεί τελικά από τα φαντάσματα του παρελθόντος της. Παράλληλα, βοηθά συνανθρώπους της που κινδυνεύουν. Αν εξαιρέσουμε την εικόνα μιας υγρής, γκετοποιημένης και περιθωριακής Γλασκώβης, που ντύνει την ταινία με μια ατμόσφαιρα ρεαλισμού και έντασης, καθώς και τις ψυχικές μεταπτώσεις και αντιφάσεις της ηρωίδας, ό,τι απομένει είναι ένα δραματικό θρίλερ που ξεφουσκώνει άδοξα και μια απορία σχετικά με το ρόλο των περιβόητων καμερών που τελικά δικαιώνονται σ' αυτή την υπερτιμημένη ταινία.

■ ΜΠΙΑ ΚΟΝΤΟΝ

Dream Girls

Ενας ικανός σκηνοθέτης που έχει στο ενεργητικό του ταινίες όπως το «Σικάγο» και το «Kinsey» ανέλαβε να ανεβάσει στη μεγάλη οθόνη ένα μιούζικαλ που από το 1981 ως το 1985 συμπληρώσε στο Μπρόντγουεϊ 1521 παραστάσεις. Πρόκειται για την αληθινή ιστορία των «Σαπρίμς», ενός έγχρωμου φωνητικού τριό που ξεκίνησε την καριέρα του στο Ντιτρόιτ τη δεκαετία του '60. Στην πραγματικότητα, η ταινία διηγείται τα πρώτα βήματα της Νταϊάνα Ρος αλλά και της χαρισματικής Φλόρενς Μπάλαρντ που εκτοπίστηκε από το γκρουπ σε μια εποχή που η μαύρη μουσική μπήκε στη σφαίρα της αστικοποίησης και κατέληξε εντελώς pop και mainstream προκειμένου να κατακτήσει το λευκό κοινό. Η Μπάλαρντ, όπως και πολλοί μαύροι καλλιτέχνες, ακολούθησε μια πορεία καταχρήσεων, ώσπου πέθανε σε ηλικία 32 ετών.

Επειδή λοιπόν η ταινία παρουσιάζει ακριβώς αυτή την περίοδο του πλήρους εξευτελισμού της μαύρης μουσικής και παρόλο που πρόκειται για μια άρτια παραγωγή, αδυνατεί να τραβήξει και να αγγίξει το σημερινό θεατή από τη στιγμή που τα λόγια, η μουσική και η σκηνηκή παρουσία αυτών των γκρουπ ήταν τόσο ανούσια που μόνο τέτοιου είδους παραγωγές θυμίζουν ότι υπήρξαν κάποτε. Μάλιστα, επειδή δεν συνδέθηκαν ποτέ με τα μεγάλα γεγονότα του καιρού τους, η ιστορία τα αγνόησε πλήρως.

Το τελικό αποτέλεσμα είναι μια ταινία μάλλον αδιάφορη και ανιαρή, από την οποία δεν έχει να κερδίσει τίποτα ο σημερινός θεατής.

«Δεν είναι προοδευτική πρόταση οι καταλήψεις και τα κλειστά πανεπιστήμια» (Π. Μπεγλίτης, ευρωβουλευτής ΠΑΣΟΚ, ΑΥΓΗ, 18/02/07). Για να μην ξεχνιόμαστε.

Χούντα-Δημοκρατία, σε κάθε γωνία υπάρχει αστυνομία.

Η ζωή μας είναι/ άσκοπα λαχανητά/ σε κανονισμένες απεργίες/ ρουφιάνους και περιπολικά (Κ. Γώγου - 3 κλικ αριστερά). (Αφιερωμένο)

Η ΓΣΕΕ είναι θεσμός (Σάββας Τσιτουρίδης)
Σας έχω χεσμένους (Χριστόδουλος Ξηρός)

◆ ΠΑΟ στην Ευρώπη: Μουινόθ και πέλλο (τάκανε).

◆ Επαρτηρήσατε ότι κάθε φορά που αναπτύσσεται κίνημα το πολιτικό σκηνικό κινείται ένα βήμα δεξιά;

◆ 13 προσυνεδρία ο Τσοχατζόπουλος, διαρκές συνέδριο ο ΣΥΝ (μόνο η δικιά μας έδρα δεν είναι καλά...).

◆ Ο Νίκος Κ(ωνσταντόπουλος) είναι πλανήτης-πλάνητας: δεν μένει ακίνητος (κιόλο πλησιάζει, κιόλο πλησιάζει...).

◆ 300.000 νεόπλουτοι στη σοσιαλιστική Κίνα (απίστευτο!).

◆ Takis (γλύπτης): «Είμαι ένα έργο τέχνης» (οποία σεμνότης).

◆ «Πιστεύω ότι το τέλος του 18ου και οι αρχές του 19ου αιώνα είναι η πιο σημαντική περίοδος στη σύγχρονη ευρωπαϊκή ιστορία. Τότε ανατράπηκε η καθιερωμένη τάξη πραγμάτων και εμφανίσθηκαν νέες, πολύ δυνατές ιδέες γύρω από τη λειτουργία της κοινωνίας. Τότε άρχισαν να καταρρέουν οι μοναρχίες και οι αυτοκρατορίες». (Από συνέντευξη του Μίλος Φόρμαν στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, ΕΦΙΛΟΝ, 11/02/07). Τα όρια του καλλιτέχνη.

◆ «Τόσο μεγάλη (κατα)πίεση υφίστανται άραγε στην καθημερινότητά τους όλοι αυτοί που, σε απλά όσο και επαρκέστατα ελληνικά, απλώς καλούνται να ταξιδέψουν; Τόσο άσχημα περνάνε, ώστε μοναδική λύση και ελπίδα γι' αυτούς να είναι η «απόδραση»; Τόσο δυσβάσταχτη είναι η ζωή τους, ώστε η εκδρομή μέχρι τη λίμνη Πλαστήρα ή το Μαϊνάλο, ή έστω μέχρι τη Ρώμη ή τη Βιέννη, να παρουσιάζεται σαν λίγο-πολύ ισοδύναμο με το να λιμάρουν τις αλυσίδες τους ή να πετάξουν τη στολή με τις ρίγες και τον αριθμό;» (Ανδρέας Παπιάς -Ιντερμέδιο- στη Βιβλιοθήκη της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, 09/02/07).

◆ «Σας έγραφα ένα πολύ μεγάλο γράμμα. Συγνώμη που δεν είχα καιρό να σας γράψω ένα πιο μικρό» George Bernard Shaw. (Short is Beautiful).

◆ Ρε Πάπια, τι περιμένουν οι βάζελοι μαζεμένοι μπροστά στην οθόνη;

◆ «Σας έγραφα ένα πολύ μεγάλο γράμμα. Συγνώμη που δεν είχα καιρό να σας γράψω ένα πιο μικρό» George Bernard Shaw. (Short is Beautiful).

◆ Ρε Πάπια, τι περιμένουν οι βάζελοι μαζεμένοι μπροστά στην οθόνη;

Να ακούσουν το ευρωπαϊκό πρόγραμμα για το 2008...

◆ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ/ του Κωστάκη μαγαζί!

◆ «Η αλήθεια είναι, βέβαια, ότι το ίδιο το Σύνταγμα απαιτεί οι αναθεωρήσεις να έχουν συναινετικό χαρακτήρα. Η πρόνοια, μάλιστα, ειδικών πλειοψηφιών υπογραμμίζει την ανάγκη η συναίνεση αυτή να είναι ευρύτατη. Με αυτόν τον "μπούσουλα" κινήθηκαν, άλλωστε, όλες οι συνταγματικές αναθεωρήσεις από τη μεταπολίτευση και μετά, εμπειδώνοντας ένα κλίμα διευρημένων συμφωνιών και σημαντικών θεσμικών συμπτώσεων» υπενθυμίζει ο Π. Παναγιώτου στο ΕΘΝΟΣ, 15/02/07. (Τι χρειαζόμαστε άλλων μαρτύρων);

◆ «Ψυχοσθενής» νοσηλευόμενος ο Τέλιος αλλά στο στρατοδικείο η γλώσσα του ροδάνι...

◆ Μεγάλη πουτ(ι)άνα ο Πούτιν.

◆ «Πρόσφατα η τράπεζα (σ.σ. Marfin Popular Bank Κύπρου) αποφάσισε να συμμετέχει στο δ.σ. (της τράπεζας) και εκπρόσωπος της συνδικαλιστικής οργάνωσης των τραπεζοϋπαλλήλων Κύπρου (ΕΤΥΚ). Αψογη συνεργασία των τάξεων.

◆ Ερχονται (για συναυλία) οι Metallica στις... 3 Ιουλίου (κι εμείς, δηλαδή, πρέπει ν' ασχοληθούμε από τώρα);

◆ (Ψιλο) έχει δίκιο ο Βέλτσος (λίγο αργά, όμως...) όταν λέει πως «μπροστά στην τηλεόραση η Στάζι ωχριά» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, «7», 18/02/07).

◆ Βιοκαύσιμα Yes, αλλά η ΕΕ δεν δεσμεύεται για καθαρή ενέργεια (όπως χαρακτηριστικά δήλωσε ο Σιούφρας στις Βρυξέλλες), «για λόγους αρχής εκτιμάμε πως οι στόχοι πρέπει να είναι ενδεικτικοί και όχι δεσμευτικοί» (βλ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 16/02/07).

◆ Βρεμένη Σανίδα (που) θέλει αυτός ο Σανιδάς!

◆ Για ποιο ακριβώς λόγο πήρε τη διαφήμιση Αβραμόπουλου-ΕΟΤ το ΠΡΙΝ; (18/02/07, τελευταία σελίδα). Για ενίσχυση της υπόθεσης της «άλλης» Αριστεράς;

◆ Ξυνασπισμός+ΡΙζα = Ξύριζα.

◆ Άλλη μια διαφήμιση Γ. Βουλγαρά-

κη στην «άλλη άψη» της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, 16/02/07.

◆ Ε, όχι και «αξιοπρεπής διασημότητα» (Μελένια Αρούχ στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 16/02/07) η Ανν (Oh! my god I'm coming!) Νικόλ Σμιθ...

◆ «Εμείς έχουμε τον Λένιν!» τονίζει σε (επετειακό) άρθρο της η ρωσική εφημερίδα Τρουντόβαγια Ρασίγια (Εργαζόμενη Ρωσία) στο 1(257) φύλλο της. Ου νασ Λ(ι)ένιν.

◆ Καλά-καλά. Μην τρελλανόσαστε στο ΠΡΙΝ για την κυβέρνηση Χαμάς-Φατάχ: «Αισιοδοξία για την Παλαιστίνη» (φ. 18/02/07). Να μην ξεχνάτε ότι Χαμάς (στην ισπανική) σημαίνει ποτέ...

◆ Αγωγός ανάγωγος παράγωγος αναγωγής (γε).

◆ Τόσα δίκτυα υπάρχουν να μην φτιάξει και η ΚΟΕ ένα; Έτσι κυκλοφόρησε (μέσα) στην εφημερίδα της ΚΟΕ το ένθετο «Δίκτυο κριτικής και Δράσης στην Παιδεία» στο editorial του οποίου ο καπιταλισμός δεν υπάρχει ούτε σαν λέξη [προφανώς για να χωρέσει και λίγος (ή πολυς;) ΣΥΝ στις εκλογές που έρχονται...].

◆ Τελικά τα καναβινοειδή είναι επικίνδυνα ή ακίνδυνα;

◆ «Δεν θα χορταριάσω» δηλώνει ο Ν. Κωνσταντόπουλος. «A Rolling Stone gathers no more». Μαζεύει όμως ψήφους.

◆ «Μετά από 40 χρόνια την Ανανεωτική Αριστερά δεν διατίθεται σήμερα, στα 58 μου χρόνια, να βρεθώ σπαδός του σοβιετικού μοντέλου και αντευρωπαϊστής. Η ηγεσία του ΣΥΝ οφείλει να κατανοήσει ότι διαχειρίζεται μια ιστορία που, τουλάχιστον, δεν της ανήκει εξολοκλήρου». Μιχ. Σαμπατακάκης, μέλος Π.Γ. ΣΥΝ (ΑΥΓΗ, 18/02/07). Τα λέει του Αλέκου να τα ακούει ο Γιώργος;

◆ Ακούει κυβέρνηση και γλύφεται: «Να μας χωράει όλους το κοστούμι που ράβεται» επιθυμεί διακαώς ο Μιχ. Παπαγιαννάκης (ΑΥΓΗ, 18/02/07). Τόσα χρόνια στην απεξω... (Παπαγιαννάκης Λευτέρης+Μιχάλης: una φάτσα...).

◆ Εργατική βάση των Ερυθρών Ταξιαρχιών (μετά τις συλλήψεις στην Ιταλία). Ενωμένοι μπροστά στην «προμοκρατία» το κόμμα των Ιταλών Κομμουνιστών, η Κομμουνιστική Επανάσταση (η εθνική γραμματεία της οποίας ζήτησε «το σεβασμό του έργου των ανακριτικών αρχών, ώστε να ριχτεί όσο το δυνατό γρηγορότερα πλήρης φως στους πρωταγωνιστές και τα σενάρια των καταγγελλθέντων γεγονότων»). Από κοντά κι ο πρόεδρος της ειρηνιστικής πολιτισμικής οργάνωσης ΑΡΤΣΙ(δία);, Πάολο Μπένι, να ορύεται ενάντια σε «κείνους που ακόμη κυνηγούν ένα σχέδιο το οποίο επιδιώκει να πλήξει τη δημοκρατία μας». Να θυμίσουμε ότι ΣΥΝ (πλην), Περισσός, ΝΑΡ και λοιπές αριστερές δυνάμεις της ελ-

ληνικής δημοκρατίας διατηρούν/συν/ούν; άριστες σχέσεις με επανιδρύσεις και ταρέστα...

◆ Α ρε, ογκόλιθε (στην κυριολεξία) Πάγκαλε!

◆ Εξαιρετικό (από κάθε άποψη) το σκίτσο του Quiño στο «9» της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, 14/02/07, σ.σ. 6-7.

◆ «Όταν η ρουκέτα τελείωσε την εκσπερμάτωσή της/ εξηκολούθησε ο βόμβος των πλωτών επαύλεων./ Μέσα στην κρυφή δεξαμενή μία σταγών καρφώ/θήκε στο στήθος μιας νέας που περιπολιέτο τους μεταξωτούς καρπούς της ιδικής της νωχελείας./ Η νέα λεγόταν Μαρία και στο αριστερό της πόδι κρε/μόταν μια πλουμιστή σαύρα χωρίς μάτια μα με/ διπλή ουρά. Όταν διελύθη ο βράχος εις τον οποίον/ εστέκετο έγινε τολύπη και η σταγών που έπεσε/ από το στήθος της άνησε και έμεινε από τότε/ ως τώρα στην θέση της υποτυπώδης μυδαλιά. (Αν. Εμπειρικός - Η αρμονία των χρωμάτων μοιάζει με παλλαϊκή γιορτή: ποίημα από την Υψικάμινω).

◆ Was... was... was... ο Παρασκευάς (kai gamo ta kitscheftelia...).

◆ Ενθυμείστε τον καθηγητή κ. Πάνο Καζάκο (ανανεωτή και ευρωέται); Ε, λοιπόν, χτύπησε με καινούργιο βιβλίο του «Αναθεώρηση του Συντάγματος και Οικονομία» στην εισαγωγή του οποίου αναφέρει: «Η καλή και αποδοτική λειτουργία της πολιτικής είναι απαραίτητη για την καλή και αποδοτική οργάνωση των οικονομικών θεσμών, οι οποίοι αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση μιας υγιούς και αναπτυσσόμενης οικονομίας».

◆ Αύξηση στο βασικό και όχι στο σύνολο του μισθού: να την βάλουν εκεί που ξέρουν.

◆ Το που το έχουν γραμμένο το φοιτητικό κίνημα αποδεικνύουν ΔΑΓΠ και ΠΚΣ που κωλοκόβονται για... εκλογές (εκλογέστε τους!).

◆ Τελειώς «προεδρικός» ο Ν. Κωνσταντόπουλος στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 18/02/07: «Στο μυαλό μου δεν ταυτίζω την πολιτική δράση με κομματικό ή κοινοβουλευτικό αξίωμα». Είναι υπερ-άνω, δηλαδή. (Θέλει) να τον περιμένει θάκος. «Δεν έχω τίποτε να ξεχάσω, ή τίποτε να θυμηθώ». Ως ανώτατος άρχων, που λέμε. «Ενα προοδευτικό φάσμα πολιτών από τα αριστερά της αριστεράς, μέχρι και τους αριστερούς του ΠΑΣΟΚ». Γιατί προεδρία θέλει συναίνεση (και μεταοπίση του πολιτικού σκηνικού...). Και ως υπεύθυνος πολίτης ο Ν.Κ. κλέβει: «Αλλά και οι φοιτητές και οι πανεπιστημιακοί οφείλουν να βρουν τρόπο να διαφυλάξουν την υπευθυνότητά τους και την κοινωνική τους μαρτυρία». Γκέγκε ή νούκου γκέγκε;

◆ Τα σκατά στην επιφάνεια κι ο Γκατζογιάννης στην επικαιρότητα. Βασιλης

◆ Κυνηγητό, κρυφτό και τώρα τραμπάλα. Πρόσφυγες, κάτι παιχνίδια που παίζει η ζωή. Εμείς οι Έλληνες ξέρουμε από προσφυγιά, ξέρουμε από ανθρωπιά. (Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες)

Είδες όμως κάτι παιχνίδια! Να πνίγεται στις θάλασσες. Να προσπαθείς να αποφύγεις τις νάρκες. Να σε κυνηγάνε οι συνοριοφύλακες. Κάτι παιχνίδια! Όλα αυτά για ένα ξεροκόμματο. Γιατί έτυχε να γεννηθείς εκεί που δεν υπάρχει ήλιος. Γιατί εμείς οι «τυχεροί» γεννηθήκαμε εκεί που ο ήλιος φωτίζει πάνω από το πυκνό σκοτάδι της εκμετάλλευσης. Παιχνίδια πριν ακόμα γεννηθείς! Όσο για τους Έλληνες, αφού η Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ τους χτυπάει στο φιλότιμο, θα δείξουν μεγάλη κατανόηση στους πρόσφυγες. Κυράδες, φιλάνθρωποι παπάδες (που έλεγε και ο βαρεμένος) και τώρα Υπατη Αρμοστεία. Η φιλανθρωπία είναι χόμπι των πλουσίων. Ο ΟΗΕ είναι η... φιλανθρωπία των ιμπεριαλιστών. Όλοι σ' ένα καζάνι βράζουμε. Ιμπεριαλιστές, καπιταλιστές, φιλάνθρωποι, Έλληνες, πρόσφυγες. Μα κάτι παιχνίδια!!!

Η αφίσσα είναι κολλημένη μεγαλοπρεπέστατα μέσα σε αστυνομικό τμήμα. Τη βλέπουν οι μπάτσοι, γελάνε και πάνε να παίξουν με τους πρόσφυγες.

◆ Όχι στην ισλαμοφοβία (Κυριακάτικο Σχολείο Μεταναστών)

Ισλαμοφοβία, Αλβανοφοβία, Ξενοφοβία, αφεντοφοβία, πολλοί φόβοι τρώνε το μυαλό των εργατών. Τι θα κάνουμε τώρα, θα τεμαχίσουμε τους φόβους; Θα πάρει ο καθένας μας έναν από τους φόβους που τον βαραινεί πιο πολύ και θα τον πολεμήσει; Καλά είναι τα γράμματά στα σχολεία των μεταναστών. Καλές είναι οι διευκολύνσεις. Καλές είναι οι υπηρεσίες στους μετανάστες. Καλή είναι η εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας. Μήπως όμως εκείνο που είναι περισσότερο απαραίτητο είναι η εκμάθηση της γλώσσας της ταξικής πάλης; Της γλώσσας της ταξικής αντιπαράθεσης; Την ξέρουν αυτή τη γλώσσα οι δάσκαλοι; Αν ναι, μάλλον τη φροβούνται.

◆ Κάτω τα χέρια από τα δημοκρατικά δικαιώματα. Σκευωρία Τζαβέντ, ρατσισμός, ισλαμοφοβία (Συμμαχία Σταματήστε τον πόλεμο)

Είδατε. Η... συμμαχία των ΟΣΕδων δεν τεμαχίζει αλλά συνενώνει τα προβλήματα. Τα κολλάει μεταξύ τους, τα πολιτικοποιεί και τα σπρώχνει ενάντια στο σύστημα. Πώς; Μα βάζοντας την εργατική τάξη να τα παλέψει. Και όχι απλά την εργατική τάξη. Την ηγεσία της!!! Τη διοίκηση (όχι, λάθος, τη ΔΙΟΙΚΗΣΗ) της ΓΣΕΕ!!!

■ ΓΚΑΜΠΡΙΑ ΜΟΥΤΣΙΝΟ

Το κυνήγι της ευτυχίας

Αντιμετωπίζει οικονομικές δυσκολίες, η γυναίκα του τον εγκαταλείπει, χάνει τη δουλειά του, του κάνουν έξωση και μένει άστεγος και πεινασμένος μαζί με τον μικρό γιο του στους δρόμους του Σαν Φρανσίσκο. Όμως, ο επιπλέον νικά: προσλαμβάνεται σαν μαθητευόμενος χωρίς μισθό σε μεγάλη χρηματιστηριακή εταιρία και φτάνει να γίνει διευθυντής και ιδιοκτήτης μιας δικής του.

Το αμερικάνικο όνειρο, τροφοδοτείται αυτή τη φορά από μια αληθινή ιστορία μόνο που κανείς δεν λέει πως οι εξαιρέσεις δικαιώνουν τον κανόνα: κι αυτός είναι πως το αμερικάνικο όνειρο δεν υπάρχει πια.

Ελένη Σταματίου

Πολλά τα ερωτήματα

Την περασμένη Τρίτη ανοίχθηκαν στο δημαρχείο της Αίγινας οι προσφορές εταιριών για μεταφορά νερού με πλοία στο νησί. Για τη γραμμή Πέρδικα-Αίγινα προσφορά υπέβαλε μόνο η εταιρία του Ηλιακίδη με 4 πλοία, η οποία και πήρε τη δουλειά. Για τη γραμμή Ελευσίνα-Αίγινα προσφορές υπέβαλαν η εταιρία ΓΕΩΒΑ (με 3 πλοία) και η εταιρία «Σαρωνικός Κόλπος», που έχει τον ίδιο ιδιοκτήτη με την Aquarius. Η προσφορά της απορρίφθηκε, επειδή στο φάκελο δεν περιλαμβάνονταν πιστοποιητικά καταλληλότητας. Προφανώς, αφορούσε τις δυο πλωτές δεξαμενές (πρώην γκαζάδικα που επί δεκαετίες μετέφεραν μαζούτ), για τις οποίες γράψαμε αναλυτικά στα δυο προηγούμενα φύλλα μας. Τα δυο αυτά πλωτά μέσα δεν έχουν πάρει πιστοποιητικά καταλληλότητας από το Υγειονομείο Πειραιά, διότι οι σχετικοί έλεγχοι βρίσκονται ακόμη σε εξέλιξη (όπως πληροφορηθήκαμε θα απαιτηθεί ένα δεκαήμερο ακόμη).

Ο δήμαρχος Αίγινας, με τον οποίο επικοινωνήσαμε, μας διαβεβαίωσε ότι όλα τα πλοία που επιλέχτηκαν έχουν πιστοποιητικά καταλληλότητας. Τα περισσότερα απ' αυτά, μάλιστα, έχουν πιστοποιητικά καταλληλότητας από το Υγειονομείο Πειραιά, μερικά εκ των οποίων είναι πρόσφατα. Ο προϊστάμενος του Υγειονομείου μας διαβεβαίωσε ότι οι υπηρεσίες τους κάνουν τη δουλειά τους όπως πρέπει.

Αυτές οι διαβεβαιώσεις, όμως, για μας τουλάχιστον δεν αρκούν, μετά από όσα έχουμε δει στη διάρκεια της έρευνάς μας, η οποία γίνεται με τεράστιες δυσκολίες, επειδή οι δημόσιες υπηρεσίες είναι εξαιρετικά φειδωλές (για να μην πούμε αρνητικές) στη χορήγηση των στοιχείων που τους ζητάμε. Ρωτάμε, λοιπόν, ευθέως το Υγειονομείο Πειραιά και τον πολιτικό του προϊστάμενο νομάρχη Πειραιά: έγιναν στα πλοία που ζήτησαν και πήραν πιστοποιητικά από το Υγειονομείο Πειραιά όλοι οι απαιτούμενοι έλεγχοι; Πάρθηκαν δείγματα με τον τρόπο που προβλέ-

πουν οι σχετικές εγκύκλιοι; Εγιναν επαναλήψεις των δειγματοληψιών και των ελέγχων; Εξετάστηκαν τα ημερολόγια γέφυρας των πλοίων, για να διαπιστωθεί το «ιστορικό» τους (τι κουβαλούσαν, δηλαδή, πριν γίνουν υδροφόρα);

Δεν έχουμε κανένα στοιχείο στα χέρια μας που να επιβεβαιώνει το αντίθετο, αλλά και δε μπορούμε να δεχτούμε χωρίς έλεγχο οποιαδήποτε πιστοποίηση. Γιατί υπάρχουν δυο δεδομένα πέρα από κάθε αμφισβήτηση:

◆ Το πρώτο έχει να κάνει με τουλάχιστον δύο πλοία του εφοπλιστή Ηλιακίδη, το «Χρήστος» και το «Λέρος», που είναι πρώην μονοπύθμενα γκαζάδικα και κουβαλούν νερό σε νησιά του Αιγαίου. Τα δύο αυτά πλοία πήραν πιστοποιητικά από το Υγειονομείο Ρόδου, ενώ δεν έπρεπε να πάρουν. Το γεγονός αυτό καταγγέλθηκε στο υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας από πολίτη και αυτή η καταγγελία αποτέλεσε το έναυσμα για το ξεκίνημα της δικής μας έρευνας. Η αναμετάδοση του δημοσιεύματός μας από δωδεκανησιακό ραδιοσταθμό ανάγκασε το υπουργείο να αντιδράσει (με καθυστέρηση δύο μηνών!) και να αναθέσει στο Σώμα Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας (ΣΕΥΥΠ) να ελέγξει τη νομιμότητα της χορήγησης των σχετικών πιστοποιητικών. Όταν το ΣΕΥΥΠ άρχισε τον έλεγχο, παραιτήθηκε ο προϊστάμενος του Υγειονομείου και η παραίτησή του έγινε δεκτή από τον νομάρχη, όπως έχουμε γράψει! Για την πορεία του ελέγχου του ΣΕΥΥΠ δεν έχουμε κανένα στοιχείο, παρά τις προσπάθειές μας. Πώς, λοιπόν, να μην έχουμε ερωτηματικά για κάθε πιστοποιητικό καταλληλότητας που εκδίδεται από οποιαδήποτε υπηρεσία της χώρας; Εμείς γνωρίζουμε από σύγουρη πηγή, ότι το ΣΕΥΥΠ «ψάχνει» όλα τα πλοία που πήραν πιστοποιητικά από το Υγειονομείο Ρόδου. Πόσα πλοία του εφοπλιστή Ηλιακίδη έχουν πάρει χαρτιά απ' αυτή την υπηρεσία; Όταν μια εφοπλιστική εταιρία μεταβαπτίζει σε υδροφόρα πρώην γκαζάδικα, όπως έχει καταγγελθεί και

ερευνάται, πώς να μην εγείρονται ερωτηματικά για όλα τα πλοία της;

◆ Το δεύτερο δεδομένο είναι ο πόλεμος των εφοπλιστών. Το τελευταίο δίμηνο, ενόψει του διαγωνισμού της Αίγινας, στα δημοσιογραφικά γραφεία έφταναν συνεχώς πληροφορίες για πλοία που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις, συνοδευόμενες και από φωτογραφίες και από «καλοθελητές» πρόθυμους να παράσχουν κάθε βοήθεια για τη διασταύρωση αυτών των πληροφοριών. Για παράδειγμα, εφημερίδες της Αίγινας είχαν ρεπορτάζ ταυτόσημα με τα δικά μας (από άποψη πληροφοριών) για τις δυο πλωτές δεξαμενές - πρώην γκαζάδικα, που «μετασκευάζονταν» στο Πέραμα για να πάρουν μέρος στο διαγωνισμό της Αίγινας. Οι ανταγωνιστές της συγκεκριμένης εταιρίας, που πήγαινε να τους μπει σφήνα σε μια δουλειά που ήταν δική τους, φρόντισαν να την εκθέσουν αποκαλύπτοντας τις βρομιές της. Και βέβαια, δεν έλεγαν τίποτα για τις δικές τους βρομιές. Ούτε οι «καλοί συνάδελφοι» αυτών των εφημερίδων μπήκαν στον κόπο να ψάξουν, να κάνουν ρεπορτάζ, μολοντί δεν

ήταν καθόλου δύσκολο να καταλάβουν ότι οι άνθρωποι που τους έδιναν τα στοιχεία δεν ήταν καθόλου «αγνοί ιδεολόγοι που ενδιαφέρονται για την προστασία της δημόσιας υγείας». Προσπαθήσαμε να βοηθήσουμε κάποιους απ' αυτούς. Τους ενημερώσαμε για την έρευνα που γίνεται από το ΣΕΥΥΠ στο Υγειονομείο Ρόδου για τις άδειες που χορήγησε. Ξέρετε τι μας απάντησε ένας; Να του στείλουμε χαρτιά! Δεν του αρκούσε το γεγονός ότι ο αντινομάρχης Δωδεκανήσου, του οποίου το τηλέφωνο του δώσαμε, μπορούσε να του επιβεβαιώσει το γεγονός ότι το ΣΕΥΥΠ «ξεσκονίζει» τους φακέλους βάσει των οποίων δόθηκαν πιστοποιητικά καταλληλότητας σε πλοία εφοπλιστή ο οποίος μετέφερε και θα συνεχίσει να μεταφέρει νερό (και) στην Αίγινα. Τόσο πολύ τους ενδιαφέρει η αλήθεια και η προστασία της υγείας των κατοίκων του νησιού τους (εκτός αν αυτοί πίνουν μόνο εμφιαλωμένο νερό).

Εμείς, φυσικά, θα εξακολουθήσουμε να ψάχνουμε το θέμα. Και να 'ναι όλοι τους σίγουροι, ότι τίποτα δε θα μείνει κρυφό.

■ Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Πιέζει για νέες ανατροπές

Στην Ελλάδα βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο και η κυβέρνηση είχε κάθε λόγο να θάψει τις δυο εκθέσεις της Κομισιόν για τις εργασιακές σχέσεις και την κοινωνική ασφάλιση. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι αυτές οι εκθέσεις δε θα συζητηθούν αρχικά στο Συμβούλιο Υπουργών και μετά στην εαρινή Σύνοδο Κορυφής (8-9 Μάρτη).

Τι λένε αυτές οι εκθέσεις; Απαιτούν την ταχύτερη προσαρμογή στη στρατηγική της Λισαβόνας εστιάζοντας κυρίως στην αύξηση του ποσοστού των ομαδικών απολύσεων και στην αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης. Ειδικά για την Ελλάδα η Κομισιόν αναφέρει ότι κατατάσσεται στην κατηγορία των χωρών «υψηλού κινδύνου» όσον αφορά τις δημοσιονομικές προοπτικές σε σχέση με το συνταξιοδοτικό, «φωτογραφίζοντας» κατεύθυνση για αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης.

Τσιτουρίδης και Αλογοσκούφης απέφυγαν κάθε συζήτηση, λέγοντας ότι η Κομισιόν έχει δικαίωμα να κάνει συστάσεις, όμως οι αποφάσεις παίρνονται από τις κυβερνήσεις. Μετά τις εκλογές θα έρθει η απανταχούσα.

Ο Μπρεχτ στον κινηματογράφο

Μια θαυμάσια ταινία παρακολουθήσαμε την Παρασκευή 8 Φλεβάρη στο πλαίσιο των βιντεοπροβολών που οργανώνουν οι σύντροφοι του cineΚοντρα. Μιλώ για τον «Αγνωστο κώδικα» του Μίκαελ Χάνεκε, ταινία που τουλάχιστον σε μένα ήταν άγνωστη. Μια ταινία, ένα δοκίμιο επικής-μη αριστοτελικής κινηματογραφικής γραφής, θα έλεγα, με την έννοια που ο Μπρεχτ έδινε στον όρο «επικός».

Όπως συμβαίνει και στο θέατρο, έτσι και στον κινηματογράφο έχουμε συνηθίσει στον αριστοτελικό τρόπο αφήγησης: ιστορίες που έχουν αρχή-μέση-τέλος και που επιδιώκουν τη συγκινησιακή ταύτιση του θεατή. Στον αντίποδα αυτής της γραμμικής αντίληψης υπάρχει μόνο η πρόταση του Μπρεχτ, που την ανέπτυξε και θεωρητικά και μέσα από τα θεατρικά του έργα: Ένα θέατρο μη αριστοτελικό, που δε θα επιδιώκει τη συγκίνηση και την ταύτιση, αλλά θα ενεργοποιεί τη σκέψη, εκθέτοντας καταστάσεις με διαλεκτικό τρόπο, καταδεικνύοντας και αναδεικνύοντας αντιθέσεις και αντιφάσεις, έτσι που ο θεατής να εισπράττει ερωτήματα στα οποία να προσπαθεί να απαντήσει.

Ο Χάνεκε, απ' όσο ξέρω και χωρίς να είμαι ειδικός, αναφέρεται συχνά και πολύ στον Μπρεχτ. Η συγκεκριμένη ταινία ήταν ένα αριστούργημα αποστασιοποιητικής γραφής. Σπαράγματα από κοινωνικές καταστάσεις στο σύγχρονο Παρίσι, που κάνουν σκόνη τη βιτρίνα της «πολυπολιτισμικότητας» και αποκαλύπτουν μια κοινωνία σε παρακμή. Οι καταστάσεις που αποκαλύπτει ο δημιουργός είναι σκληρές. Ο φακός παίρνει απόσταση από τα πρόσωπα, δεν σχολιάζει, επιμένει για ώρα στην ίδια γωνία λήψης, αποφεύγει κάθε συναισθηματισμό και κάθε μελοδραματισμό. Δεν εκφράζει καμιά συμπάθεια ή αντιπάθεια για τα πρόσωπα, βοηθώντας μας έτσι να τα προσλάβουμε ως πρόσωπα-φορείς, ως πρωταγωνιστές καταστάσεων, θύτες και θύματα ταυτόχρονα.

Ένας φτωχός νεαρός αγρότης που από τη μια συγκρούεται με την πατρική μιζέρια και από την άλλη συμπεριφέρεται ως ο χειρότερος ρατσιστής. Ένας νεαρός μαύρος που προσπαθεί να κερδίσει ισότιμο ρόλο στη γαλλική κοινωνία, αντιμετωπίζοντας από τη μια τον κρατικό ρατσισμό και από την άλλη την αντίθεση των δικών του, που θεωρούν ότι προδίδει τις ρίζες του. Μια παρέα διανοούμενων που ξέρει μόνο να αμπελοφιλοσοφεί, αλλά αδιαφορεί για οτιδήποτε πέρα από την ατομικότητά της. Μια νεαρή ηθοποιός που η κοινωνική ευαισθησία της φτάνει στα όριά της και εξαντλείται, όταν έρχεται σε σύγκρουση με τον ερωτικό της σύντροφο. Εικόνες μιας κοινωνίας αποξενωμένης, νεκρής, αλλοτριωμένης.

Ποια είναι η λύση; Ο δημιουργός δεν μας προσφέρει τη λύση, πιστός και ως προς αυτό στη μπρεχτική διδαχή. Εμείς καλούμαστε να σκεφτούμε πάνω στο «διά ταύτα» που βγαίνει από τα συγκλονιστικά σπαράγματα που μας προσέφερε με την ψυχρότητα ενός καθηγητή ανατομίας. Ποιο είναι το αντίθετο της αλλοτρίωσης, της αποξένωσης, της εξουθενωτικής ατομικότητας; Πώς θα ξαναβρούμε το νήμα για την κοινωνική συλλογικότητα;

Π.Γ.

ΥΓ: Επειδή τη συγκεκριμένη Παρασκευή η Αποκριά νίκησε το σινεμά, με αποτέλεσμα να είμαστε εξαιρετικά λίγοι αυτοί που είδαμε την ταινία, θα πρότεινα στους συντρόφους του cineΚοντρα να την ξαναπαίξουν.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 ΚΑΙ ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

